

AMPA

FAGKTRITISK ★ FRONTBLAD

10

24.5.76

Indledning ved FBG.

Det er ganske vist beklageligt, at dette nummer har antaget et sådant omfang. Imidlertid er det et interessant indhold at gå i lag med, og vi har, på baggrund af at dette sandsynligvis er det sidste FB i foråret, heller ikke fundet det smerteligt at udelukke nogle indlæg. Vi har fået et FB med et ualmindeligt varieret indhold. Varieret i kvalitet og varieret fordi så mange forskellige grupper/fronter er begyndt at ytre sig. Vi betragter det som et positivt træk indenfor FF. Vi vil kun ganske kort beskæftige os med enkelte af oplæggene samt udsprede nogle vigtige meddelelser.

Flugten fremad: Jan Knuus tilbageviser i dette oplæg de analyser og strategier (utopier) som Jensen og Justesen ligger frem i artiklen i SOPO nr. 3. Artiklens synspunkter dækker ikke frontens aktivgruppers aktuelle teori og praksis, og det er svært at forestille sig, at de skulle komme til at gøre det. Men sammen med Knuus' kritik kan artiklen indgå i diskussionerne om uddannelsespolitikken - og således også i evalueringerne af RUC-aktionen og forberedelse af sommer- og efterårsaktiviteter. Der er én af artiklens markeringer, som Knuus ikke behandler, men som vi mener også bør tages op til diskussion: Problemerne omkring SR's funktioner, generelt såvel som specielt i mobiliseringer. Er SR's 'radikale enhedslinje' adækvat, opfylder SR sin forpligtelse til at koordinere og opsamle aktiviteter på fagene. Er det overhovedet SR der skal opfylde den slags funktioner?

Resolution fra biologi: FF's inhomogenitet er i de sidste år styrket af fremkomsten af unge fronter på traditionelt såkaldte 'svage' fag - (dvs. især jur. og naturvidenskaberne) - og disse fronter er kritiske overfor de former FF fungerer under. Demmed formulerer de problemer, som også gælder mange steder i de 'gamle' fronters basis. Bio-frontens resolution kritiserer særligt 1) frontbladet (den interne offentlighed) 2) FFAU. Om kritikken af frontbladet for at være for meget baseret på enkelte individers oplæg ('spids'-oplæg), som er snævert formidlende, må vi sige, at det er et problem vi har arbejdet med lige siden FB's start. Det er også efterhånden lykkedes at få mere væsentligt informerende stof ind i bladet (aktivitetsrapporter fra grupper + fronter, mv.), men der skal mere til - det kræver stadigvæk: Informationer til FBG fra alle sammen-

INDHOLDSFORTEGNELSE:

1. Indledning ved FBG	s.	1 - 3
2. Angående fronthus	s.	4 - 50
3. Til diskussion om Aktionsfonden		
Inger Rasmussen og Anne Bjerregårds.	s.	51 - 56
4. Rapporter fra RUC-aktionen	s.	57 - 68
5. Om sommerskoling	s.	69 - 70
6. Sommerskoling, Idehistorie	s.	71
7. Antiimperialistisk arbejde	s.	72 - 73
8. Tegneserier/æstetik, Bobby Zachariae/Per Riis	s.	74 - 75
9. Flugten fremad, Jan Knuus	s.	76 - 84
10. Anholtsgade 4, husgruppen	s.	85 - 87
11. Fyringer på venstrefløjen, Ole Frydensberg/Bobby Zachariae	s.	88 - 91
12. Resolution fra Fagfront biologi	s.	92 - 93
13. Annonce - Frontkollektiv	s.	93
14. Formulér frontens udd.politik C.C.Møller	s.	94 - 112
15. Tobisserne	s.	113 - 115

hænge, løbende. Iøvrigt er vi uenige i, at FB skal være rent informativt: det er jo netop gennem frontoffentligheden, at de isolerede (individuelle, enkelt-gruppe) politikudviklinger skal overskrides! Ad. pkt. 2): vi er enige. Udover det, at FFAU selvfølgelig er forum for koordinationen og diskussionen af enkeltgruppernes politik, og dermed har en vigtig funktion i politikudviklingen. Det er bio-fronten forhåbentlig også enig i. Ellers ville FFAU jo bare blive til et teknokratisk organ. Vi mener iøvrigt, at deres kritik af FFAU bærer kraftigt præg af at være udenforståendes kritik, hvilket de også selv gør opmærksom på. Den bliver derfor overfladisk og udokumenteret. At vi på enkelte punkter er enige med bio-fronten, kan man erfare i FB nr. 7 (vores diskussionsoplæg).

Anholtsgade 4: Oplægget analyserer nogle træk i venstrefløjens senere udvikling og konkluderer, at med den nuværende opsplitning af udogmatiske socialistiske organiseringer såvel som af uorganiserede venstreorienterede, er der behov for en koordinations og formidling. Denne forsøger Anholtsgade at åbne med aktiviteter i bl.a. 'Æsken'. Det er nødvendigt med den slags 'centre' for venstre-aktiviteter her i byen, og fronthuset bliver det næste!

RUC-aktiviteterne: FB har taget initiativ til en foreløbig opsamling af RUC-aktiviteterne, som de har foregået på Århus Universitet. Det har vi gjort ved at kontakte enkeltfronter for at få en evaluering af forløbet på fagene og i rådet. Kig selv efter, hvad vi/de/I har fået ud af det.

Vi har i FEB diskuteret mulighederne for endnu en udgivelse af frontbladet inden sommerferien for alvor går i gang, og vi er blevet enige om ikke at udsende flere frontblade før sommerferien. Vi har derimod talt en del om, at det kunne være en udmærket ide og egentlig også af stor betydning for forskellige politiske arbejdsopgaver som enten foregår i sommerferien eller kommer til efteråret. Vi tænker selvfølgelig her på sommerskolen og på hum-situationen og bevillingsmedskæringerne til efteråret. Det ville have en god effekt om der kom en FB-udsendelse omkring slutningen af juli, som kunne blæse lidt sommerliv i fronten, og som kunne lappe lidt på det gabende hul, der er mellem eksamensraset i foråret og efterårssæsonen.

Endvidere er det vigtigt, at der etableres en direkte formidling mellem, på den ene side de folk, der er aktive omkring fronthusets etablering, politiske spørgsmål desangående, organisering etc, og på den anden side frontens masser, som af forskellige årsager ikke har haft muligheder for at deltage i dette nok så interessante arbejde. Vi mener iøvrigt, at disse frontens grupper, må forpligtiges på at lave oplæg om deres arbejde, deres arbejdsproblemer, diskussioner etc, således, at de frontmedlemmer, der står udenfor dette fronthusarbejde kan få en rimelig orientering om, hvad der i det hele taget foregår, hvornår det foregår, hvorfor osv.

Dette betyder altså, at såfremt der ikke er væsentlige argumenter imod en sådan sommerudgivelse, vil FB opfordre frontkammerater, der er indblandet i de nævnte arbejdsammenhænge, til at tage de nødvendige initiativer, således at et FB med ovennævnte indhold kan ligge klar hos folk omkring midten af juli. Her må man regne med en deadline omkring d. 7. juli. Hvad angår deadline for det første FB i efterårssæsonen, vil vi tilstræbe at få et ud i slutningen af august/beg. af september. Herom vil vi orientere i den ventede midsommerudgave.

Da vi i foråret har haft vanskeligt ved at få frontkammerater til at overholde deadline, til at læse og rette sig efter den deadline der står i bladet (man går f.ex rundt og lader sig overbevise af andre dårligt informerede frontkammerater, at deadline er skudt ud til alle mulige tidspunkter) og til at lade være med at skide på vores arbejde, overværjer vi i øjeblikket en gang for alle at lave en månedsdato for sidste afleveringsdag før FB'et. Vi håber dette vil give os nogle bedre arbejdsbetingelser, så det kan blive muligt at skabe en lidt større kontinuitet i vores arbejde.

MEDELELSER:

- 1) Deadline til sommerskoleprogrammet d. 27. maj 76.
- 2) Fra fronten i rådet:
Vi havde til dette nummer af Frontbladet regnet med at kunne bringe en vurdering af dette års DSF-kongres. P.g.a. RUC-aktion og andre uop-sættelige gøremål må dette imidlertid udskydes til næste nummer.
I forbindelse med RUC-aktionerne satser vi på at få indsamlet og publiceret de evalueringsoplæg der bliver/er produceret rundt omkring på fagene. Folk der indgår i dette evalueringarbejde bedes derfor indsende/aflevere disse evalueringer på Rådet.

FOR ET FRONTHUS NU!

Her følger over 40 sider oplysninger, diskussionsreferater og forslag om fronthuset. Materialet danner et godt grundlag for diskussionerne, aktiviteterne, forslagsudarbejdelsen og beslutningen i enkeltfronter- og grupper. Det omfatter:

1. Vi vil have et fronthus nu! (+ indkaldelse til beslutningsmøde)
2. Om støttelister (+ en støtteliste, som man kan skrive sig på)
3. Rapport fra fysisk projektgruppe
 - a) indledning
 - b) tegninger (Møjlgade)
 - c) referat af de politiske diskussioner i fysisk projektgruppe.
4. Referat fra værtshusgruppen.
5. Formel organisering af huset, egenkapital.
6. Anlægsbudget + driftsregnskab.
7. Referat af møde om fronthus d. 6.maj.
8. Diskussionsoplæg fra arbejdsgruppe på statsk./samf.

Co' læsning! SVED!

VI VIL HAVE ET FRONTHUS NU !

Beslutningen om fronthus er sat på dagsordenen igen. I det sidste nr. af frontbladet er der et fronthusindlæg som indeholder en række væsentlige argumenter for, samt nogle politiske udviklingsmuligheder i forbindelse med et fronthus.

Vi vil her i det flg knytte an til nogle politisk-socialle aspekter, der ligger i forhold til den frontinterne udvikling.

Vi mener at arbejdet i fronten idag eksisterer under nogle begrænsninger som vi hverken behøver eller skal acceptere. Vi mener ~~at vi kan~~ at et fronthus kan medvirke til at skabe betingelserne for at vi kan overskride disse begrænsninger.

I et fronthus vil vi kunne fortsætte med at skabe det sociale - politiske miljø, der i dag er en bydende nødvendighed for at vi kan begynde at fungere mere kollektivt og afprivatiseret i forhold til en sammenhængende politisk udvikling. Et fronthus vil f.eks kunne være understøttende for de aktiviteter, der allerede nu så småt er begyndt at udvikle sig : musoc, æstetikrådet, agitprop osv osv. Disse aktiviteter er netop udtryk for at vi må begynde at betragte andre dele af vores livstotalitet (som politisk relevante), end det traditionelt-intellektuelle politiske arbejde.

Et fronthus vil kunne være medvirkende til at ophæve de sløringer der i dag ligger over de forskellige - ofte løsrevne - arbejdsammenhænge - sløringer der bl.a. hænger sammen den enkeltfaglige isolation, og de deraf flg informationsniveauforskelle. Et fronthusmiljø vil kunne bidrage til skabelsen af den gennemsigtighed i arbejdet, der er nødvendig hvis vi f.eks skal kunne aflive tendenserne til mystificeringer og bornerte rygtedannelser, der rent faktisk virker hæmmende på det politiske arbejde.

Et fronthus vil osse kunne være en indløsning af nogle af de fysisk-materielle behov vi aktuelt har. Vi kan nemlig ikke acceptere at det politiske arbejde underlægges simple materielle skranker. Som socialister kan vi ikke vedblive med at forholde os defensivt til de materielle og sociale begrænsninger som det samfund og institutioner sætter - vi må forholde os offensivt.

Til dette hører at vi begynder at nedbryde de begrænsninger der hidtil har ligget og ligger i vores arbejde - til dette hører at skabe et fronthus.

6.

Personelt er den gruppe, der står for de næste siders oplæg, de folk som blev valgt som Fronthusgruppe på mødet torsdag d. 6 - 5 og som blev suppleret på Fronthus-seminaret lørdag den 12 - 5. Alt i alt består gruppen af en 35-40 personer som er delt op i tre grupper, nemlig:

1. gruppen omkring etablering af frontværtshuset
2. gruppen omkring den fysiske planlægning.
3. gruppen omkring den juridisk-økonomiske organisering.

FOR SKABELSEN AF ET POLITISK - SOCIALT MILJØ

FOR SKABELSEN AF GENNEMSIGTIGHED I ARBEJDET

FOR NEDBRYDELSE AF DEN ENKELT-FAGLIGE ISOLATION

FOR UDBYGNING AF FRONTENS ARBEJDSMULIGHEDER

FOR ET FRONTHUS NU

INDKALDELSE TIL BESLUTNINGSMØDE OM FRONTHUSET

D. 28.5.76 KL. 15⁰⁰

MAT. AUD. E

7.

Kort om beslutningssammenhænge vdr. Fronthus.

okt.-nov. 1975: Behovet for et Fronthus formuleres, - primært indenfor grupper omkring central-AU. Det resulterer i nedsættelse af Fronthusgruppe, som meget tidligt runder ind i muligheden for Fronthus i Badstuegade.

dec. 1975: På baggrund af oplæg i Frontblad nr. 6 kører en ret heftig diskussion om Fronthus. Diskussionen belastes af, at den på én gang handler om Fronthus overhovedet og om Badstuegade. Der er møder i mange Fagfrontter og et beslutningsseminar den 12. dec. På dette seminar fastlægges på grund af usikkerheden omkring projektet en urafstemning efter meget stramme afstemningsregler, som betinger at et flertal på ca. 120 for Fronthus (overfor ca. 90 imod) ikke er nok til etablering af huset.

jan.-april 1976: Efter en langsom igangløbning begynder Frontarbejdet igen at køre. Der foregår samtidig mere eller mindre uformelle diskussioner videre om Fronthus gennem hele perioden. I april tager grupper (skoling, FT, Fond, Agitprop, etc.) initiativ til igen at starte en formalisering af diskussionen om Fronthus. Det sker gennem formulering af et indlæg til Frontblad nr. 9, som kommer i slutningen af april.

maj 1976: (1) Den 6. maj er der offentlig indkaldt møde for alle Frontmedlemmer om Fronthus. Mødet formulerer en ret så entydig tilslutning til projektet og initiativgruppen udvides med nogle flere folk til en Fronthusgruppe, som skal tilrettelægge et arbejdsseminar om Fronthus den 15. maj.

(2) Central-AU fastlægger på sit møde den 10. maj, at der skal være et afsluttende Frontmøde om Fronthus den 28. maj. Det meddeles i samme uge til alle Frontmedlemmer og Fagfrontter (sammen med meddelelse om arbejdsseminar den 15. maj).

(3) Der ligger forslag om at arbejdsseminaret ud over at konkretisere ideerne omkring Fronthuset tager initiativ til en intern agitationskampagne i Fronten, som dels skal udbrede en politisk stillingtagen til Fronthus, dels skal undersøge det aktuelle økonomiske og arbejdsmæssige grundlag under en eventuel Fronthus etablering.

(4) Referat af mødet den 6. maj plus resultaterne af arbejdsseminaret udsendes gennem Frontblad nr. 10, som har deadline 19. maj. Det udgør en del af grundlaget for Frontens endelige stillingtagen.

(5) Frontblad nr. 10 yderligere information og indlæg.

OM STØTTELISTER

Som kvalificering af beslutningsgrundlaget for Fronthuset er det blevet bestemt at vi skal sikre et grundlag gennem støttelister. et ex. er trykt op på næste side.

Fronthusgrupperne virker i perioden op til d. 28/5 som aktivister dvs. fronthusgrupperne forsøger at komme i diskussion med samtlige frontmedlemmer eller frontgrupper. Og dermed også undersøge det reelle grundlag for en fronthusetablering.

På grund af den aktuelle lavkonjunktur for front/universitetsaktiviteter som jo bekendt kommer hvert år på denne tid, Eksamen osv., kan det godt være at aktivisterne ikke når frem til alle frontmedlemmer. Derfor er det også muligt at give sig til kende gennem en indsendelse af en støtteliste til Fronthusgrupperne.

Hvis du indsender en liste vil du så blive indkaldt til møde når det efter din underregning er aktuelt.

Om de enkelte punkter:

Økonomi: man kan her støtte efter de betingelser som står i økonomigruppens oplæg. Enten med det samme. Ved at man enten har kontanter eller man vil binde sig for et mindre lån eller ved at man kautionerer. Beløbsstørrelser er ikke interessante i første omgang. Det er vigtigt at så mange som muligt deltager i den økonomiske forpligtigelse. Eller senere. Hvis man umiddelbart ikke kan overskue sin økonomi- arbejde i sommer eller ej, su i efteråret osv., men at man i øvrigt godt vil deltage. ja - så lader man være med at overstrege pkt. og blir så indkaldt til møde hvor vi diskuterer hvordan støtte kan etableres i efteråret.

Arbejde: Deltagelse i sommer betyder at man er med i etableringen med en eller anden arbejdstid, at man også vil være med i diskussionerne omkring den egentlige planlægning som må være i juni måned.

Deltagelse i efteråret, betyder at man dels vil lægge et stykke fysisk arbejde når man i øvrigt har tid og desuden vil være ad hoc bruger af Fronthuset, og at man dermed vil ha politisk indflydelse på Fronthusets udvikling.

Som medlem af, henholdsvis gruppe indenfor eller i tilknytning til Fagkritisk Front vil jeg/vi i praksis støtte en eventuel etablering af Fronthus.

ØKONOMISK

- (1) med det samme
 - (2) efter sommerferien
- ARBEJDSMÆSST, SOCIALT OG POLITISK gennem
- (1) deltagelse i husets etablering i sommerferien
 - (2) deltagelse i husets konsolidering efter 1. sept.

Overstreg det du ikke kan. - Den arbejdsmæssige, politiske og sociale etablering af huset involverer bl.a. håndværksmæssigt arbejde, planlægning af selve husarbejdet, administrativt arbejde, udvikling af praktisk-socialt funktioner (værtshus o.lign.), konkret planlægning af efterårets aktiviteter i huset, deltagelse i den almindelige politiske og sociale udvekslingsproces. Nedenfor kan du i forbindelse med dit navn anføre eventuelle særlige kvalifikationer, som kan være af betydning i forbindelse med Fronthusarbejdet.

NAVN

ADR.

TLF.NR.

GRUPPE (R):

FACEFRONT:

EVT. SÆRLIGT TILKNYTNINGSFORHOLD TIL FAGKRITISK FRONT:

Gruppen fik på første møde om fronthuset til opgave at undersøge de aktuelle muligheder for huskøb. Vi har indtil nu holdt en række møder og deltaget i arbejdsseminaret. Det følgende er det foreløbige resultat af vores arbejde.

1. Hvilket hus

Vi tog i gruppen kontakt til alle mæglere i Århus.

De aktuelle muligheder var følgende: 1. Møjlighed 7, 2. Badstuegade, 3. Møjlighed 53 Møjlighed 7: ligger ved siden af politistationen, er ca. 1000 m², meget forfalden, vil derfor kræve enorm ombygning - gruppen mente at vi kunne se bort fra denne ejendom.

Badstuegade 5-7: Huset er stadig til salg på nogenlunde de betingelser der var tale om i december, dog ligger ejeren i øjeblikket i salgsforhandlinger med INFO, København som har det lidt koldt i København og derfor vil flytte til Århus.

Pris for badstuegade ca. 1,2 mil. ud 150.000, areal 755 m².

Møjlighed 53: Tre huse, pris 780.000, ud under 100.000 (dvs lige under) areal 1500 m². Gruppen mente at dette hus var det bedste at konkretisere diskussionen omkring. Det blev der tilslutning til på arbejdsseminaret. Derfor er resten af gruppens arbejde omkring Møjlighed 53.

Det følgende vil så blive:

Tegninger over Møjlighed 53 og kommentarer til tegningerne omkring hvad vi tænker os der evt. kunne være indretningen. Dette skal kun forstås som forslag der kan give en overskuelighed. Den endelige planlægning må være et led i den kollektive proces der kan etableres i de kommende måneder.

Derudover referat af de diskussioner vi har haft af politisk art omkring husets status i relationerne mellem fronten og andre socialistiske organisationer for melle og ad hoc organisationer.

Vi understreger igen at det forslag vi har sat op kun er en skitse som må konkretiseres i etableringsfasen.

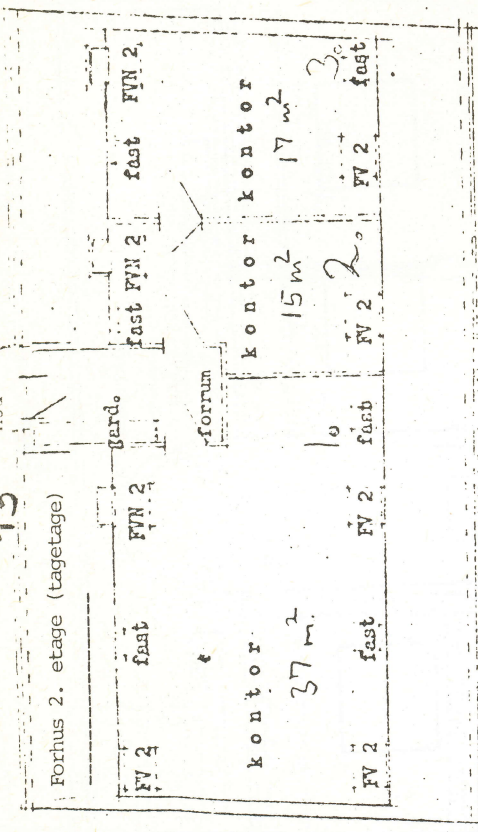
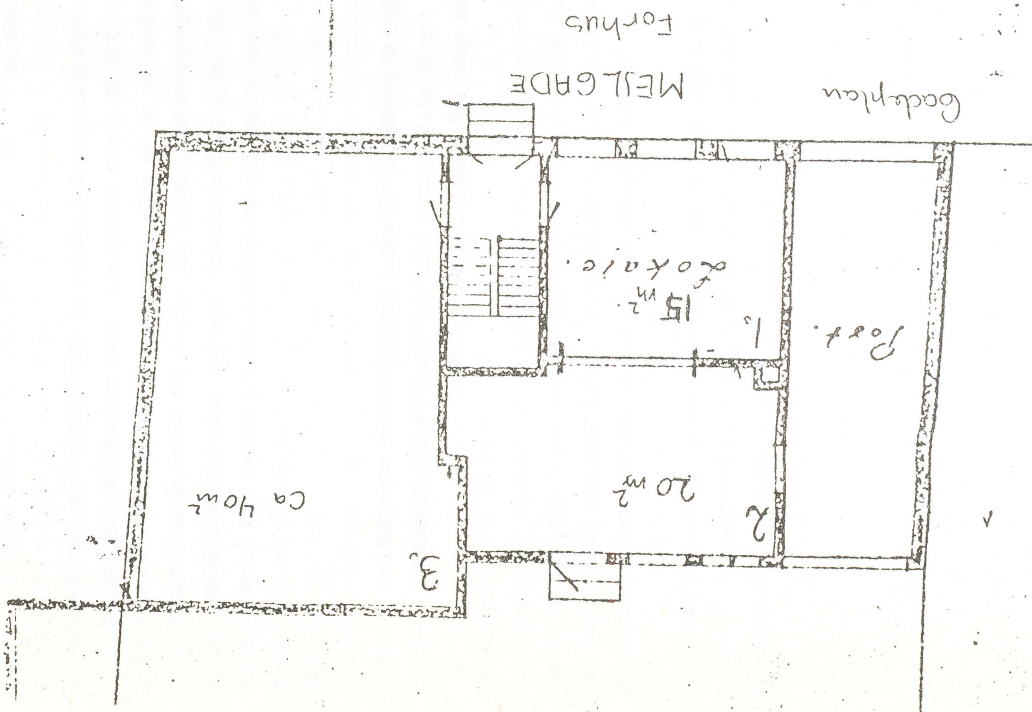
Gruppe har indtil d. 28/5 sat en undersøgelse igang omkring de statslige/kommunale forhold der vil være afgørende for evt. beslutning.

1. Brandmyndigheder
2. Sundhedsmyndigheder
3. Bevillingsmyndigheder

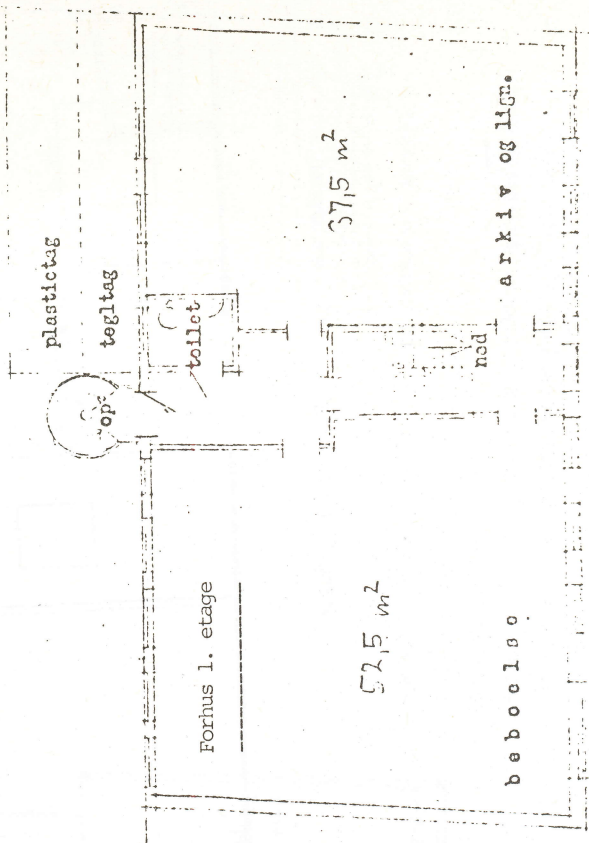
Husets økonomi og størrelse gør det muligt at etableringsfasen kan strække sig over lang tid. Dvs. Vi kan i sommer evt. gøre mellemuset færdigt og så vente til efteråret og måske endnu senere med de resterende ting. Det betyder også at fronter eller grupper der senere får behov eller aktivtetsudvidelser eller som i sommerperioden ikke kan afse arbejdskræfter, stadigvæk vil have muligheder for at indstallere sig sammen med de andre.

Det vil for os være afgørende at et antal frontfolk skal være aktive sommeren igennem for at stille huset klar til brug. Derfor må disse folks tilsagn også være led i beslutningsgrundlaget.

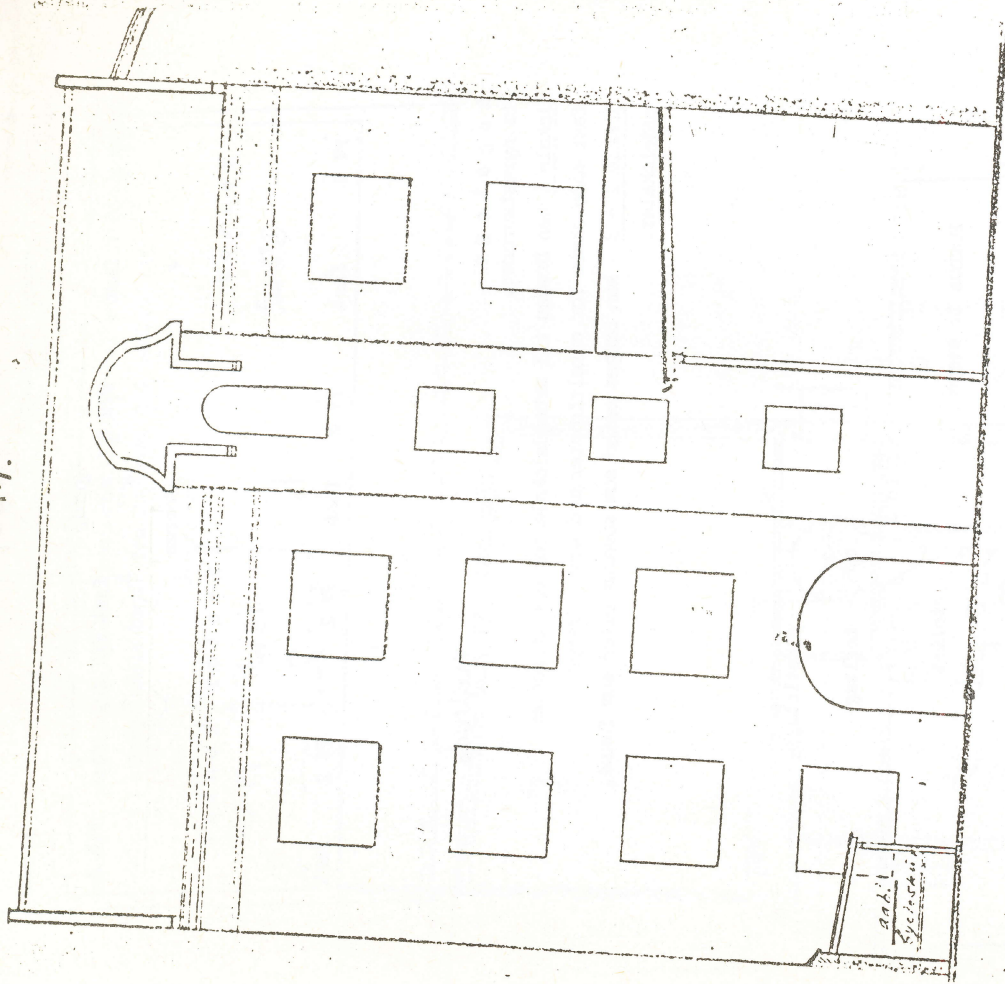
- lokale 1 : Mangfoldiggørelsesfaciliteter dvs dublikator, brænder, fotokopi osv til brug for frontmedlemmer.
- lokale 2 : Arbejdslokale m. kontorfaciliteter til enkeltfronter og grp.
- lokale 3 : Salgslokale bygger fra Fagtryk, til skoling osv.

tagetage
 Er nyrestaureret.
 lokale 1 kan bruges til arbejdslokale for enkeltfronter fast mødelokale for enkeltfronter med kontorudstyr.
 lokale 2 - 3 kan bruges enten som soverum eller som faste mødelokaler.

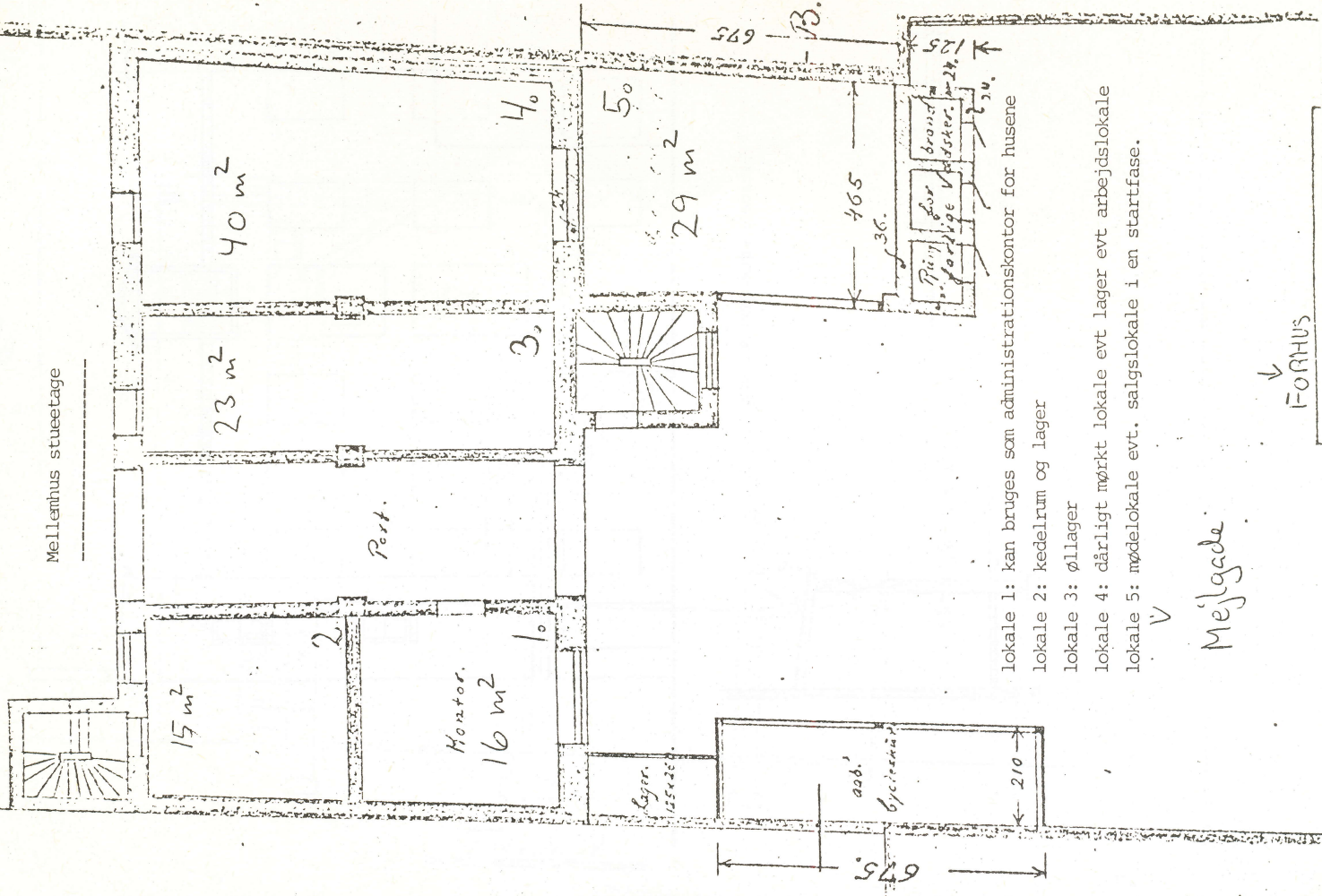
1. sal ydervæg = ydadvæg bindingsværk
 Er i øjeblikket i ret dårlig stand som resten af etagen kan bruges til kontorer for de faste funktioner i FF dvs skoling/FA, Sekretariat, Fond, Fagtryk.
 arkiv og lign.
 Mejlgade

Melllemhus

Facade mod forhuset

Melllemhus stueetage

lokale 1: kan bruges som administrationskontor for husene

lokale 2: kedelrum og lager

lokale 3: øllager

lokale 4: dårligt mørkt lokale evt lager evt arbejdslokale

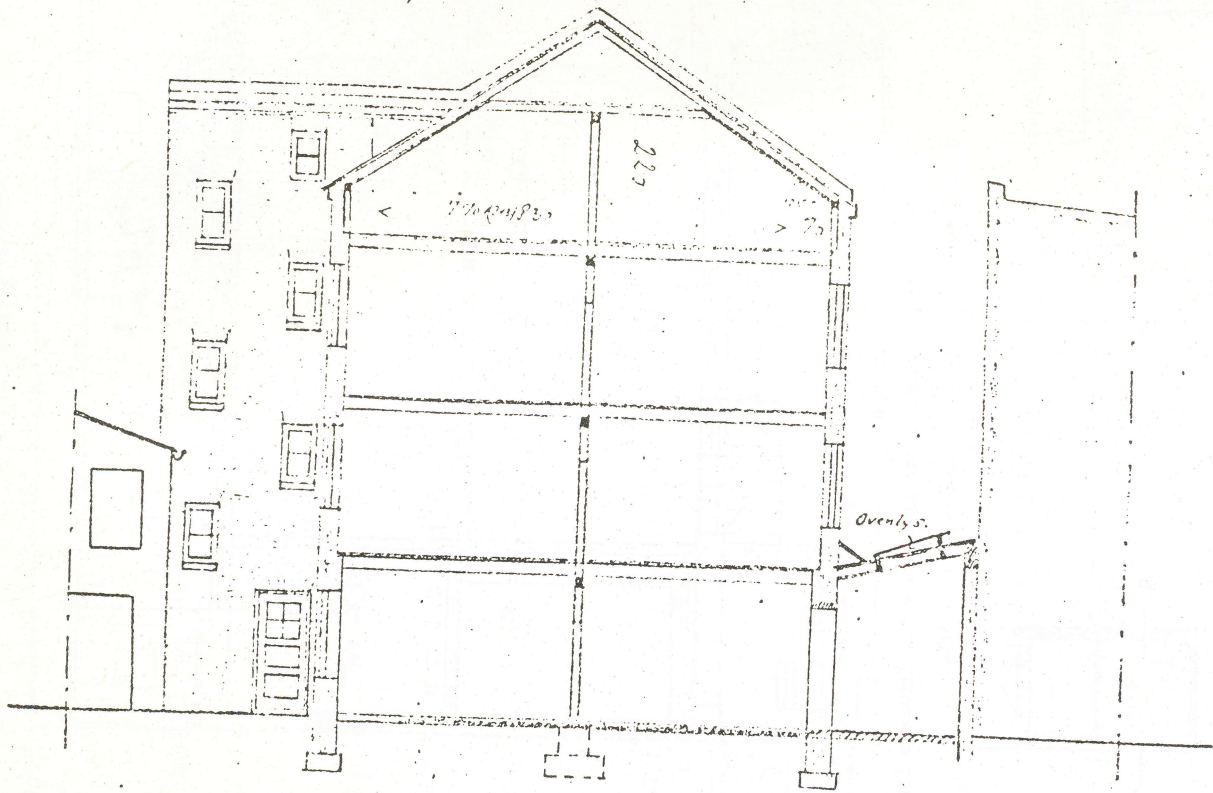
lokale 5: mødelokale evt. salgslokale i en startfase.

Mejlgade

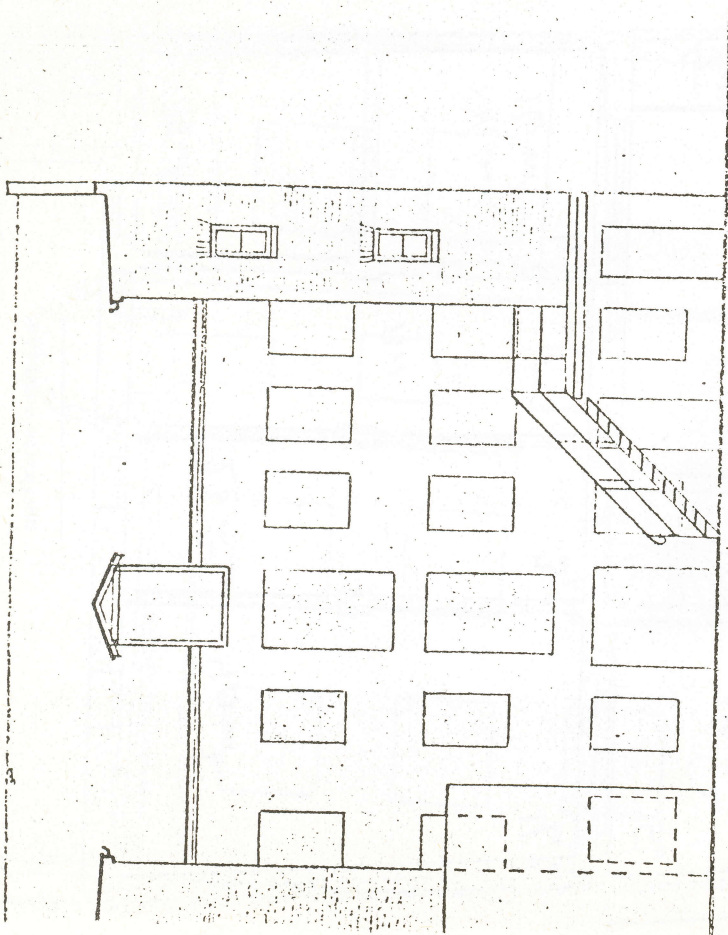
FORHUS

Tversnit Baghus

17

16

Facade Baghus mod Møllehuset

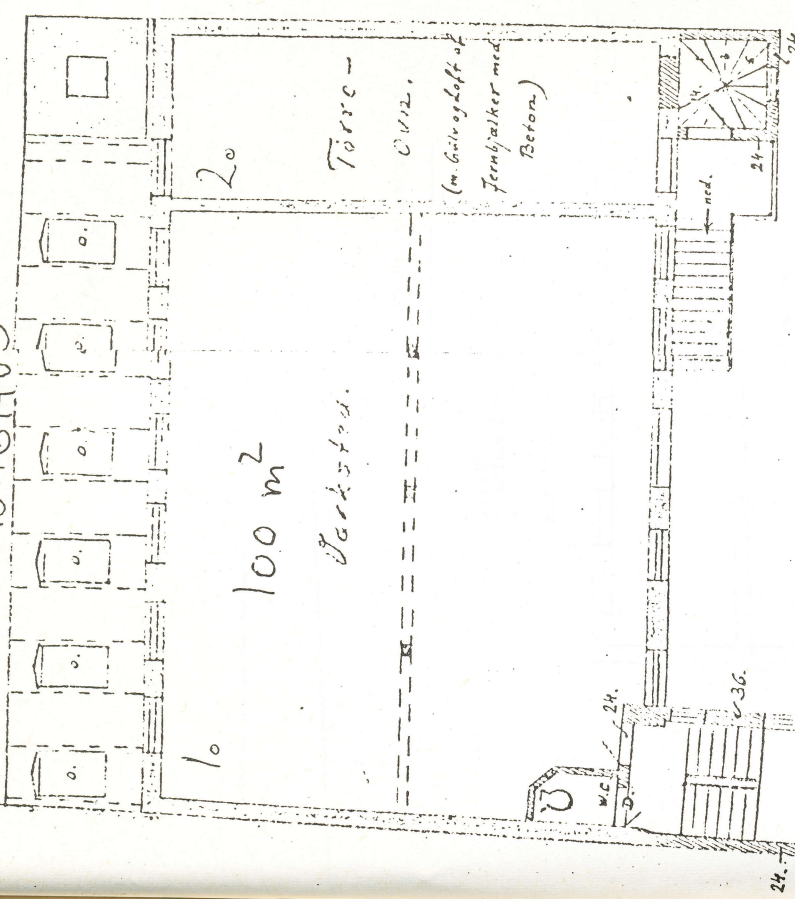
Snit a-b.

20 M.

1845, d. 11 3 1943

BAGHUS 19

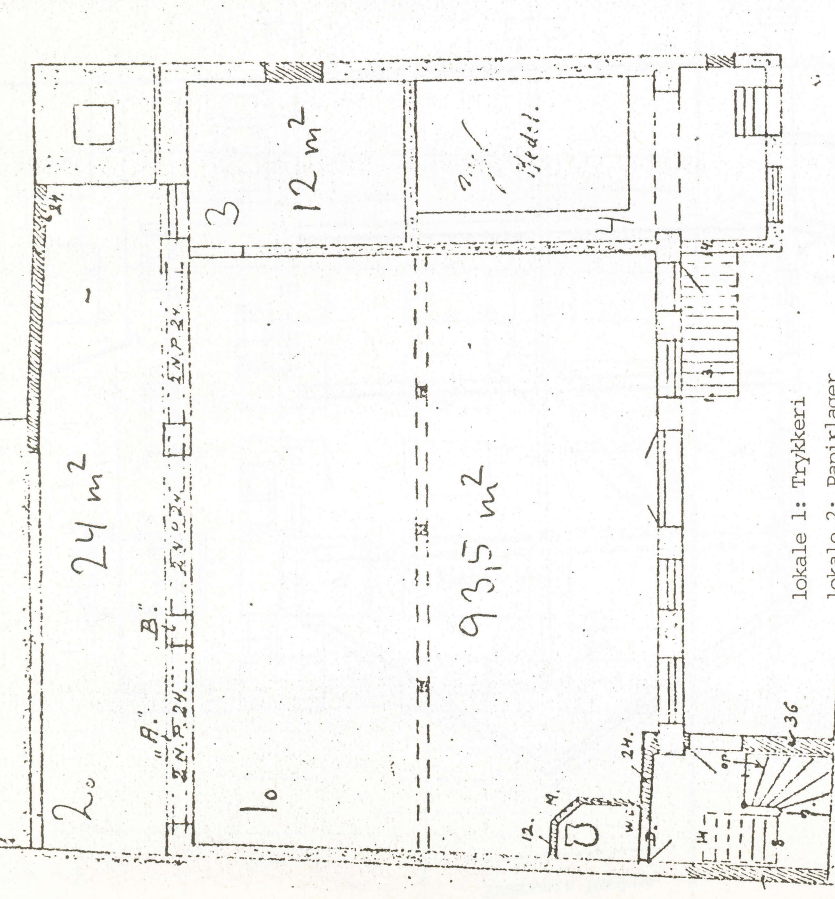

Baghus 1. etage

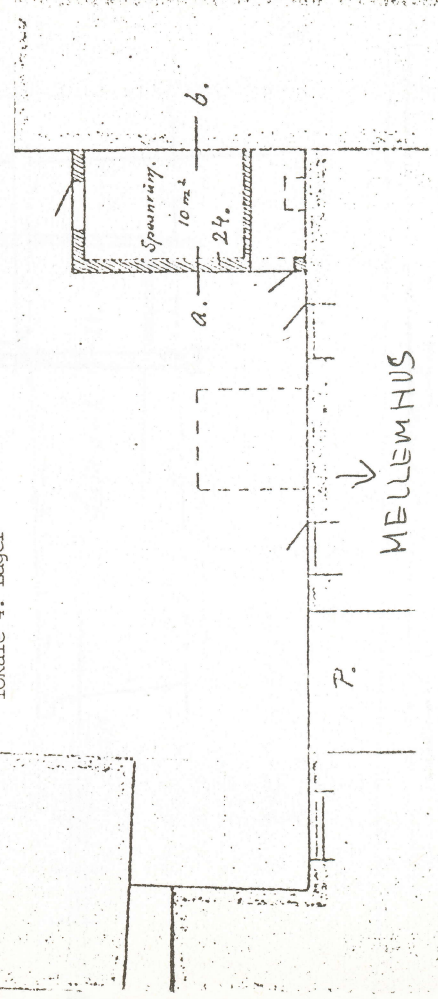
- Lokale 1: Arbejdsværksted
- Lokale 2: Lager
- Lokale 3: Står i forbindelse med mellemhus, sovesal for børn

18 Baghus stueetage

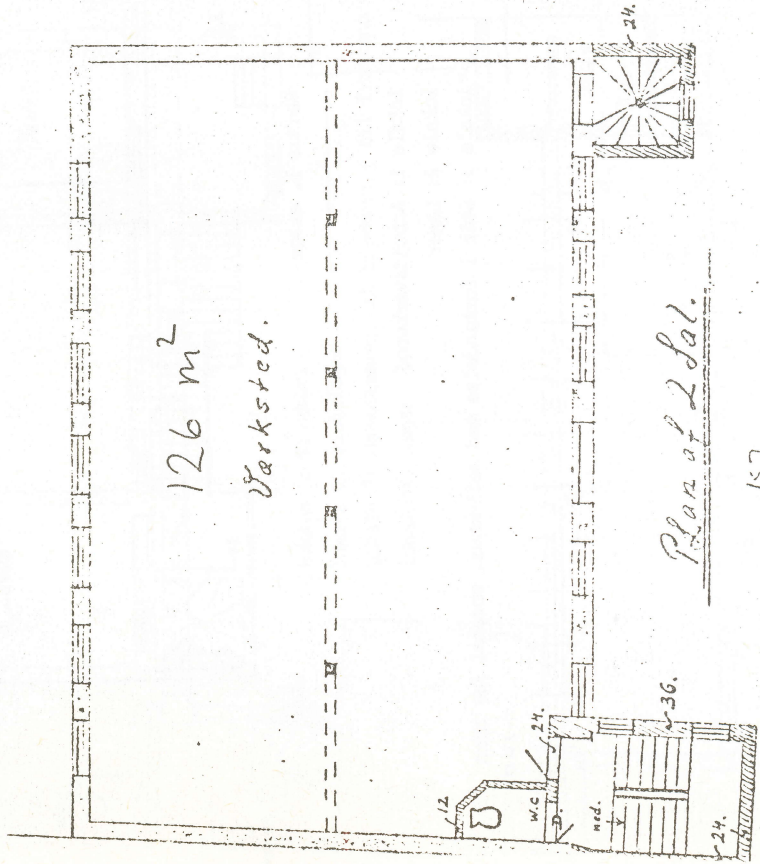
- lokale 1: Trykkeri
- lokale 2: Papirlager
- lokale 3: Mørkekammer til trykkeri + til frontens fotoafdeling
- lokale 4: Lager

20

Baghus 2. etage

kan indrettes som 5 mødelokaler

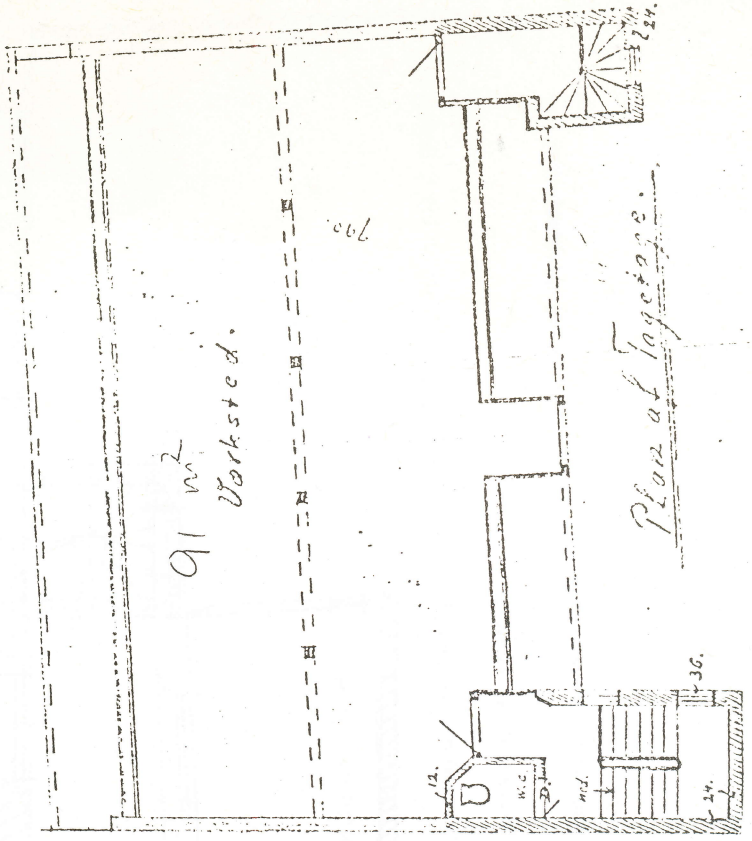

157

21.

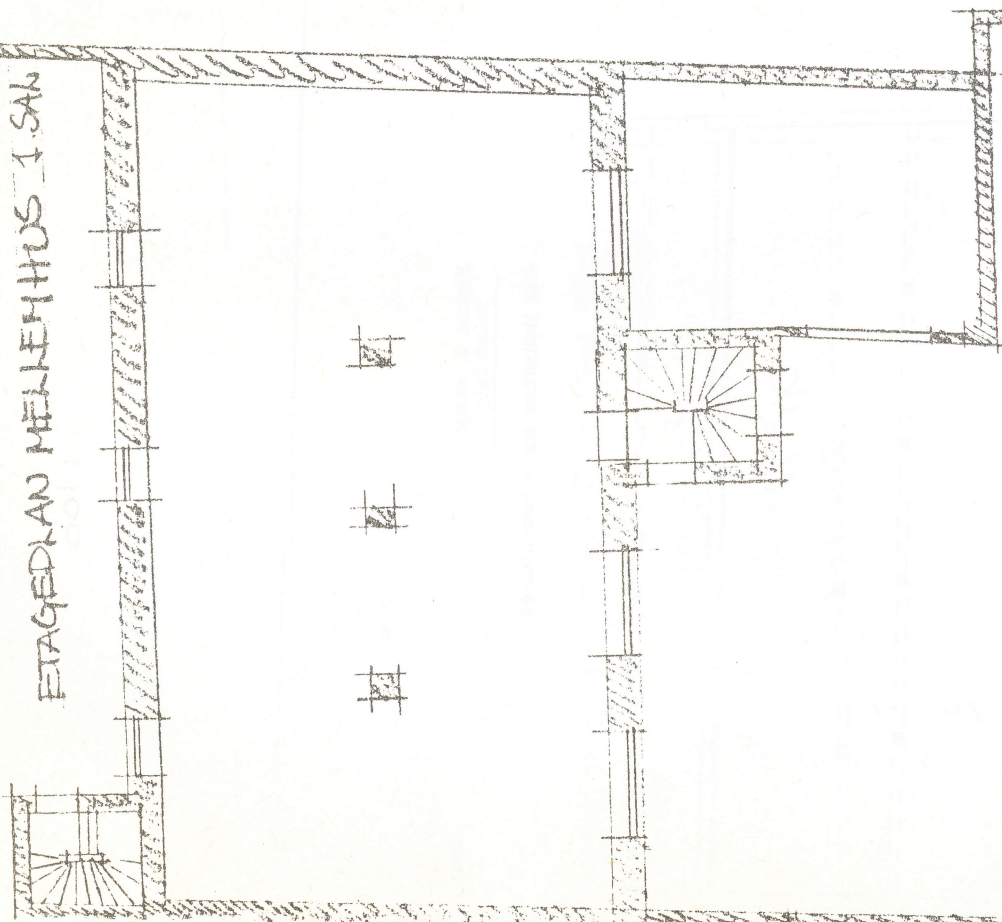
Baghus 3. etage

kan indrettes som 4 mødelokaler

kan bruges til permanent polit-værtshus m. bar/buffet og køkken

ETAGEPLAN MELLEMHUS 1. SÅN

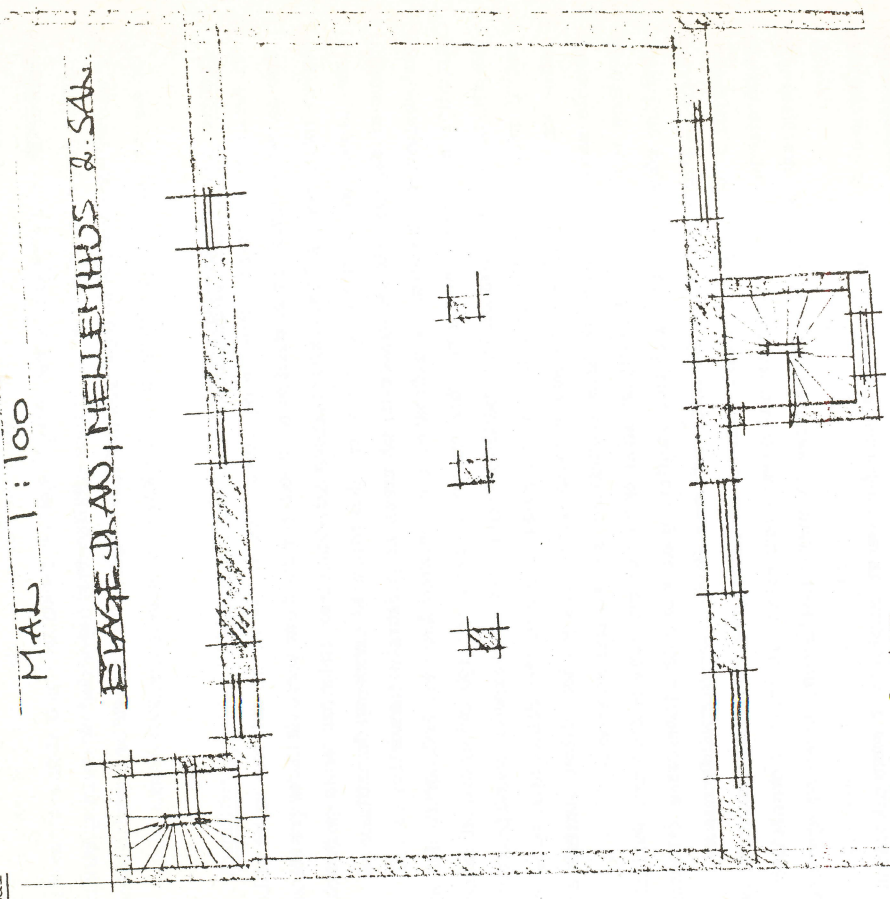

kan bruges som fleksibelt lokale dels som udvidelse af værtshus, dels som mødesal

MAL 1:100

ETAGEPLAN MELLEMHUS 2. SÅN

8b

Mellemhus 3. etage

kan bruges enten som yderligere mødesal eller deles op til 5 mødelokaler

Mellemhus 4. etage

kan bruges enten som mødesal eller deles op til 5 mødelokaler

Referat fra de politiske diskussioner i den fysiske projektgruppe.

Udover at vi i gruppen mener at oplægget om Fronthus i det sidste nr af frontbladet generelt dækker de politiske problemstillinger der er omkring et Fronthus har vi haft en række diskussioner, som vi gerne vil formidle fordi vi mener at de kan bruges af andre grupper i den kommende diskussion.

Fronten som enhedsorganisation

Vi mener at frontens aktuelle og historiske styrke er at det har været muligt for os her i Århus at fastholde en række forskellige socialistiske positioner og en række forskellige socialistiske arbejdsfelter indenfor samme godt nok løse sammenhæng. Vi har kunnet sikre den minimale erfaringsformidling på tværs af fag og arbejdsområder og på tværs af politiske forskelle. Med aktivitetsudvidelserne i fronten i det sidste års tid. Med bortfaldet af det éntydige teoretiske grundlag. Med krisen og den statslige omlægning af uddannelsespolitikken. Med akademikerarbejdsløsheden. Med de skærpede livsvilkår for den del af studenterne der ikke har en guldklump i røven. Med disse ting og en række andre som vi ikke lige kan komme i tanke om nu - Så er det blevet sværere at fastholde sammenholdet og kontinuiteten i det socialistiske arbejde.

Samtidig med at vi har forsøgt at tage højde for de ændrede forhold. Politikudvikling på mange flere områder. Etablering af kommunikationsformer (Frontblad, Fagtryk). Etablering af socialisationsformer (Musoc, Agit/prop, Dramasoc). Så har vi i det sidste år været i mæsser af situationer hvor reel politisk uenighed om arbejde og prioritering har været svært at skille fra misforståelser og kommunikationsbrister og misundelse og individuelle aversioner og aggressioner.

Hvis vi skal fastholde fronten som enhed så må vi udvikle vor kommunikations og samarbejdsformer. Vi må ha noget at lave politikken i. Fronthuset er et reelt bud på disse problemer - ikke nogen løsning, det er mursten og træ ved siden af det egentlige vi snakker om -OS.

Fronten er en enhedsorganisation en FRONT. Det betyder at vi ikke indenfor organisationen kan lægge én éntydig politisk linje. Vi kan lave en bred organisation på et minimumsgrundlag. Det er hvad vi har.

Fronten er en organisation af studenter. Fro de flestes vedkommende studenter der får deres første politiske erfaringer indenfor fronten og som efter en relativ kort årrække forlader fronten igen for at blive engageret i andet politisk arbejde. Det sætter kraftige grænser frontens udvikling som politisk subjekt. Vi kender fremtrædelserne. Reorganisation. Uden de gamle kammerater til at formidle erfaringer

ringer.

Hvis den socialistiske bevægelse skal udvikles som subjekt må vi sikre kontinuiteten l. nedad gennem effektiv skolingsocialisering 2. opad gennem stadig kontakt til gamle kammerater.

Fronthuset er et konkret bud på en ramme for fastholdelse af kontakt til de gamle kammerater.

Forholdet mellem fronten og primærorganisationerne

På trods af at fronten er så diffus en størrelse som vi er, så indeholder vi dog en politisk kraft der aktuelt er den kvantitativt og kvalitativt er den stærkede på venstrefløj i Århus.

Det er problematisk også for primærorganisationerne. Nogle primærorganisationer (KFML,DKP) har taget konsekvensen og bekæmper fronten som organisering af socialister. RSF har historisk fastholdt deres medlemmer indenfor fronten, men på det sidste alligevel selv etableret bud på uddannelsespolitikken uden noget initiativ til at føre diskussioner i fronten. KF har historisk sin umiddelbare rod i fronten, af strategiske grunde afbrød KF arbejdet i fronten og i forbindelse med fronten. KF en organisering af folk fra uddannelsessektoren som ikke beskæftiger sig med uddannelsessektorale problemer. KF lægger politik om i øjeblikket. SF har sørges forsøgt at etablere deres egen organisering af uddannelsessøgende, de fleste af de bærende er partiløse i dag.

For alle medlemmer af primærorganisationer gælder det at midlet partiet eller forbundet blir mål. Derfor også et konkurrenceforhold til ikke partiformulerede socialistiske bevægelser. VS-medlemmer har også disse ting i sig, men VS er i øjeblikket i en opbygningsfase efter KF-udspaltningen og aktuelt betyder det at der ikke i VS ligger ressourcer til politik for udd. området ~~xxxxxxx~~. Dette siger ikke ret meget men skal også blot være nogle markeringer på problemet front/primærorganisation. Problemet er aktuelt i det øjeblik fronten foretar yderligere en aktivitetsudvidelse laver et fronthus.

Vi mener at spørgsmålet Front/primærorganisation ikke er et enten eller men kan være et både og. Fronten er politikudviklende indenfor det område der groft er uddannelsessektoren. Primærorganisationer har som intention at være udviklende i hele det politiske spektrum. Frontfolk er også andet end faglige hoveder frontfolk kan også indgå i primærpolitisk arbejde i andre fronter eller i primærorganisationer.

Fronthuset er et konkret bud på hvordan tværfaglig og kontakt internt-
extert arbejde erfaringsformidling fastholdes og potentielt udbygges.

Vi snakkede om mere men det kommer ikke med i denne omgang dead-line.

Fysik/grp. CS

Fronthus og politik udenfor udd. sektoren

Fronthuset som ramme for politisk aktivitet der ligger ved siden af
det uddannelsessektorale er konfrontationsfeltet mellem fronten og
andre organisationer.
Frontfolk er også forældre socialpolitik
Frontfolk er også beboere boligpolitik
Frontfolk er også kulturproducenter-konsumenter i bred forstand - kulturpolitik

Tre eksempler på områder for politikudvikling som ligger umiddelbart i
forlængelse af frontfolks arbejde og som vi har umiddelbare interesser i.
Om kulturpolitik Der ligger i fronten aktuelt spirer til kulturpolitisk
arbejde som på et tidspunkt kan sætte sig som bud på socialistisk politik
for området. Vi tænker på MUSOC, på DRAMSOC, på Film-arbejdet, på medicinarbejdet,
I Fronthuset vil der på et tidspunkt være musik, teater, film, tegneserieproduk-
tion, produktion af arbejdsopgaver. Vi mener at denne udvikling skal fortsætte
og at vi ad hoc må ta diskussioner med kammerater der arbejder på området.
Hvis der på et tidspunkt bliver ressourcer til det må det være frontens opgave
at etablere et alternativ til studenternes filmklub f. eks. en socialistisk
kortfilmklub. Formen må her være at vi indbyder kammerater fra den øvrige ven-
strefløj til at deltage i styringen af et sådan initiativ.
De to andre felt har vi valgt at stå åbne vi har ingen aktiviteter på området
i øjeblikket og kan følgelig ikke udtale os om det.

Fronthuset og den aktuelle politiske hovedopgave

Hovedopgaven eller en af hovedopgaverne for fronten er i øjeblikket at
få genetableret en politik for det faglige arbejde. At få genskabt kontinu-
iteten for enkeltfronternes arbejde med fagkritik. Det arbejde må nødvendig-
vis foregå i det daglige arbejde på fagene, men Fronthuset kan være et for-
midlingspunkt. Forum ~~xxx~~ for det tværfaglige arbejde som er den nødvendige
støtte for de enkelte fronters specifikke politiklæmning. Og forum for erfa-
ringsformidling mellem de grupper i fronten som arbejder med eksterne kontakter
og de grupper hvis hovedaktiviteter ligger på fagene. Som det også tidligere
er blevet formuleret i frontbladet i efteråret er vi af den mening at en
del af politikken for det faglige arbejde nødvendigvis må være et resultat
af det eksterne arbejde. Ex. samarbejde med mellemuddannelser sætter en række
nødvendige analyseopgaver som må indgå i den faglige politik. Ex. samarbejdet
med gymnasielejrer/gymnasieelever sætter en række produktionsopgaver og didak-
tiske oparbejdelser som må indgå i den faglige politik.

Referat af møderne i "værtshusgruppen".

Værtshusgruppen der består af 10-15 mennesker har indtil nu holdt 2 møder. Det følgende er referater af disse møder. Vi er opmærksomme på at der er en hel hoben problemer omkring værtshusets etablering og drift som slet ikke bliver berørt i oplægget her. Det må derfor betragtes som dels en fastholdelse af de diskussioner, som faktisk allerede er ført og dels som et udgangspunkt for de masser af nye diskussioner, som skal føres i forbindelse med etablering af frontus - og herunder etablering af frontværtshuset.

Gruppen modtager således meget gode råd, praktiske informationer og ideer, og vi vil osse gerne her præcisere, at vi meget gerne ser at mange flere personer går aktivt ind i gruppens arbejde.

Møde d. 12-5.

Gruppens opgave som værtshusgruppe kan formuleres

nogenlunde på følgende facon :

- I - diskutere de praktiske og polit-sociale forhold omkring værtshuset.
- II - diskutere værtshusets placering og funktion indenfor frontshuset. Dvs mere generelt at forsøge at formulere krav og ønsker til frontshusets politsozialitet, som værtshuset er en (væsentlig) del af.

For at få hul på diskussionen tog vi et meget konkret udgangspunkt, nemlig

1. HVAD SKAL VÆRTSHUSET INDEHOLDE?

Efter vores mening skal værtshuset indeholde ^{4/5} funktioner (foruden de politiske og sociale, som vi senere skal vænde tilbage til) :

Ølsalg -
vin- og spiritussalg i et vist begrænset omfang- hvilket betyder at vi nok skal sælge rød- og hvidvin, Gl.dansk og Jägermeister, men ikke lilla Bols og Pebermyntelikør. Vi mener mao. at vi i frontværtshuset skal holde os til helt gængse og let afsættelige varer. Det vil forenkle inkøb og regnskab og vil osse be-

tyde, at vi ikke behøver at have store summer bundet i vin- og spirituslager.

varm og kold mad - osse i et begrænset omfang - og helst på et niveau, hvor uprofessionelle kan lave det hele. Vi mener ikke at Fronten på nogen måde skal bevæge sig ind i konkurrence med byens steak-houses. Det betyder ikke at vi ikke skal lave god mad i frontshuset, for det skal vi selvfølgelig, men blot at vi skal forsøge at holde os til få, enkle og upretentiose retter, som så til gengæld kan varieres ret ofte. Vi har tænkt os noget i retning af Huset (som vi agter at tage kontakt med), som kører med både billig og god mad (herunder osse faste vegetariske retter.) I forlængelse af det her fremførte kan vi sige, at vi ikke mener at man skal ansætte en professionel kok, men at man nok bliver nødt til at have fast ansatte i et eller andet omfang til at forestå indkøb, have ansvaret for den daglige ledelse osv. Alt i alt kan vi sige at vi finder det vigtigt at vi bliver i stand til at sælge ordentlig mad billigt - helst kun til en pris der lige dækker omkostningerne. Kaffe - the - mælk - vand - skal naturligvis osse kunne købes, og disse ting skal som maden være billige.

Alt dette leder over til at skitsere en prispolitik for værtshuset. Vi forestiller os noget i denne retning :
 Øl og spittus - (mindst) samme priser som øsken, - dels fordi det i forhold til vores publikum er et overkommeligt niveau - dels naturligvis for ikke at påføre øsken usolidarisk konkurrence. Mad, kaffe, the o. lign. - så vidt muligt priser som blot dækker omkostningerne til drift og produktion. Altså, ingen profit på det (fysiologisk) nødvendige konsum.

I forbindelse med de økonomiske problemer omkring drift af værtshuset, diskuterede vi osse hvilken status lønarbejde skulle have, og hvilken politik vi skal tilstræbe på området.

Vi mener - uden på nogen måde, at have diskuteret det til bunds - at værtshuset må blive et af de steder, hvor en hel del lønarbejde vil blive nødvendigt, - både i etableringsfasen og i den daglige drift. For så vidt det er muligt for os, mener vi imidlertid, at vi skal forsøge at trække en del på folks gartisarbejde. Dette skla specielt tilstræbes hvad angår de mest politisk relevante funktioner, og vi skal så kunne forbeholde lønarbejde til de funktioner, som dels er rutinearbejde (Rydde op, vaske op, gøre rent osv) og som dels er disciplinkrævende,

(Det går ikke, hvis folk ikke møder op, hvis servicet hober sig op i dynger, hvis bartenderen først indfinder sig et par timer efter at der skulle være lukket op.) Vi må være omhyggelige med at sikre at den daglige drift fungerer, specielt da værtshuset ikke bare skal være en social foranstaltning, men osse skal bære en meget stor del af fronthusets økonomi.

Det her skiserede betyder dog ikke at alt slavearbejde skal være lønarbejde - vi mener tvært imod at det er væsentligt osse at inddrage de folk i Fronten, der har en god privatøkonomi, i arbejde af rent praktisk karakter. Og vi mener, at det må være et korrekt krav at de udfører dette arbejde gratis. Det primære argument i denne forbindelse er at det vil være politisk meget uheldigt, hvis etableringen af fronthuset kom til at cementere eller endog uddybe de sociale og statusmæssige forskelle mellem frontens medlemmer. Hvis det blev normen, at det altid var dem med den elendige studenterøkonomi, der vaskede op og serverede, mens de folk, der sad federe i det lod sig betjene. Derfor - lektorer, adjunkter og stipendiater til opvaskebaljerne! Vi mener at vi i det omfang det overhovedet lader sig gøre praktisk skal se på folks økonomiske behov og ikke blindt lade os dirigere af en rent abstrakt værdilogik. Uden at vi i øvrigt i den forbindelse gør os illusioner om mulighederne for i fronthussammenhæng at eliminere den.

M.h.t. de praktiske og materielle forhold omkring værtshuset nåede vi ikke særlig langt - bl.a. fordi der her gør sig en masse tekniske og økonomiske problemer gældende, som vi i øjeblikket overhovedet ikke kan overskue. F.ex. hvor meget service, hvor mange borde og stole osv. der skal købes ind, for at værtshuset kan etableres. Eller problemerne omkring hvor vi kan købe det nødvendige inventar billigst - om vi selv kan lave noget af det og titusind andre ting.

Her havde vi et enkelt principielt åsynspunkt, som vi vil viderebringe - nemlig at vi anser det for vigtigt, at vi i den udstrækning det er økonomisk realiserbart anvender så mange arbejdsbesparende maskiner, som muligt i den daglige drift. Altså ingen opvask i hånden, ikke gammelst og upraktisk køkkentøj, ikke tusind forskellige retter mad, som er med til at besværliggøre oprydning og opvask. (Det vil forresten sige : lektorer m.fl. til opvaskemaskinerne.)

Vi har som nævnt ikke foretaget økonomiske kalkulationer på det her, men selv om vi bevæger os ind på et brugt-

marked på området, skal vi nok regne med ret store udgifter. Af store og dyre anskaffelser kan vi nævne : bardisk, køkkenmaskiner, service, belysning, borde og stole. Her må vi finde ud af, hvor meget vi kan lave selv, hvor meget vi kan trække på f.ex. faglært arbejdskraft indenfor fronten selv, hvor meget der kan laves som fusk osv. Her gælder det om at opsøge forbindelser og i øvrigt få foretaget vurderinger af frontens arbejds-mæssige ressourcer.

2. VÆRTSHUSETS POLIT-SOCIALITET.

Det er vores opfattelse at vi ret entydigt skal sætse på et frontpublikum på værtshuset - eller rettere at vi skal sætse på et frontlovt publikum, og at vi skal politisere værtshusmiljøet i overensstemmelse med denne intention. F.ex. må vi bevidst søge at undgå, at blive varmestue for et lokalt lumpenproletariat, som vi ikke har nogle politiske funktioner og muligheder i forhold til.

Denne overordnede intention får forskellige konsekvenser for det fysiske og sociale miljø :

- vi må tildele værtshuset en central funktion som politisk diskussions- og informationssted. Det vil bl.a. sige, at vi må forholde os bevidst politiserende til bartenderfunktionen, og i det hele taget forsøge at undgå trivialiseringer af de daglige praktiske og sociale funktioner i forbindelse med værtshusets drift. Vi mener at dette i nogen grad kan modvirkes gennem turnusordninger og rotationer, samtidig med at vi er klar over at der osse kræves en vis kontinuitet og et vist overblik for at det hde kan fungere. Her må man finde en balance på baggrund af de konkrete arbejds-mæssige og personelle muligheder og problemer, som viser sig. I hvert fald må vi på den ene eller den anden måde praktisk sørge for at værtshuset ikke får en struktur, som kan betinge informationsmonopoliseringer, intrigemageri, bornerte privatiseringer o. lign.
- vi må udvikle de fysiske rammer i stort mulig overensstemmelse med de politiske mål. Det vil bl.a. sige : vi må sikre diskussionsfunktionerne praktisk (vægviser, plakater, opslagstavler, løbesedler mm) Vi må endvidere sikre, at værts-

huset fysisk set bliver flexibelt, sådan at det kan fungere som ramme om film, fotoudstillinger, musoc og socialistisk teater (hvornår finder vi et adækvat begreb for det ?)

Med de sidste bemærkninger har vi osse sagt lidt om, hvilke politissociale kræav vi må stille til værtshuset - og i videre forstand til fronthuset i sin helhed. Lidt abstrakt kan vi udtrykke det således :

Fronthuset må som den fælles fysiske ramme om frontens aktiviteter kunne udtrykke og opbygge vores fælles frontpolitiske og frontsociale erfaringer. Huset skal være et væsentligt led i udviklingen af en fælles bevidsthed og hukommelse - osse - og væsentligt - på det sanselige nivo. Fronthusets fysiske udformning skla være med tål at opbygge vores identiteter som frontmedlemmer. Det betyder som en central ting at fronthuset skal blive i stand til praktisk og fysisk konkret at være en kritik af den borgerlige æstetik (herunder den kedsommelige og bornerte institutionsæstetik, som vi er underlagt på universitetet - osse når vi holder socallistiske møder og røde fester). Fronthuset skal være et praktisk udtryk for frontens kultur- og socialistesrevolutionære betræbelseser, som indtil nu har haft altfor dårlige betingelseser, bl.a. fordi den faktisk socialistisk prægede socialitet, som har været under udvikling i fronten i det sidste års tid, har været henvist til universitetets lokaler, og derfor nødvendigvis har haft en meget flygtig og momentan karakter. I fronthuset derimod skal vi kunne se dramaturgene øve sig - vi skal kunne høre musoc-grupperne arbejde med det de vil fyre af til den næste fest - og vi skal inden længe osse have de forskellige grupper til at lave fællesprojekter. Vi skal kunne se kammeraterne arbejde med politisk og socialt arbejde af den her nævnte type kan foregå permanent, og ikke kun som hektisk aktivitet i forbindelse med aktioner og demonstrationer.

Mere specifikt om værtshussocialiteten : Vi forestiller os, at der ud over det allerede nævnte skal være musoc en gang om ugen, teater med jævne mellemrum og ellers når der sker noget særligt. Der skal ikke køre båndmusik (heller ikke socialistisk og kritisk) som ren baggrundsmusik, men der kan når stemningen er høj, når der foregår politisk vigtige ting, køres musik og

paroler og hvad der ellers måtte være agitatorisk relevant, af over højtalernes. Vi skal derudover tilstræbe at al udsmykning er politisk relevant og at der sker en historisk ajourføring af f.ex. billeder og plakater. (Information og propoganda må hele tiden have primat over æstetikken). Vi skal i denne forbindelse lægge vægt på, at etablere en række billed- film- og båndarkiver, så man ikke (som i Fagtryk-histotikken) tror at Frontens historie er rent akademisk - verbal.)

Opsummerende kan vi sige at vi sigter på en tatalpolitisering af det fysiske miljø - og at vi mener at værtshusets indretning og funktioner i denne forbindelse er enormt vigtige. OG SÅ SKAL VI HAVE MANGE FLERE KONKRETE FORSLAG TIL AKTIVITETER OG POLIT-ÆSTETIK PÅ BORDET!

Problemet omkring børns placering i værtshuset - og i fronthuset i det hele taget - har været diskuteret i gruppen, men vi har ingen færdige forslag på bordet på dette område. Blot står det klart at problemet er væsentligt og at det selvfølgelig må løses praktisk og politisk forsvarligt. Så her er altså et af de mange områder, hvor man skal sætte sin socialistiske fantasi i sving.

Møde d. 15-5 (Fronthusseminaret)

Punkter fra diskussionen af værtshus og polit-socialitet.

Der ligger et problem i forholdet Fronthus/ omliggende boligkvarter, beboerorganisering osv. Gruppen mente, at det måtte være væsentligt at Fronten gik i samarbejde med beboerforeningen på stedet, men at den selvfølgelig på ingen måde skulle føre sig frem som politisk dominerende eller lignende i forbindelse med beboerarbejde. Der må Frontfolk lægge et stykke arbejde i deres egne boligkvarterer.

I forbindelse med problemer omkring shit, slagsmål osv. (Æsken har i perioder haft problemer af denne karakter) mente vi at det stort set kunne klares over prispolitikken, hvilket vil sige - ikke for lave priser på især øl og sprut i forhold til de omgivende værtshuse - og gennem det politiske miljø som villø blive etableret omkring værtshuset og huset i

34

det hele taget. I den forbindelse var der osse enighed om at forsøge forskellige kombinationer i værtshuset, f.ex. osse at afprøve om kaffe- og tekort er en fornuftig og anvendelig form.

Videre har der været snak om, at køre værtshuset som et kombineret diskbetjenings- og selvbetjeningsværtshus (f.ex. sådan, at det kørte med selvbetjening i eftermiddagstimerne og sådan at der blev solgt mad fra 11-13, selvbetjening fra 13-18 (man kunne så evt. smøre mad selv), varm mad fra 18-20, bar fra 20-24/ol (eller hvor sent vi nu kan få bevilling til). Eller noget i den rethning.)

I forhold til oplægget fra det første møde, blev det præciseret, at det ikke skulle skorte på madfantasi. Altså ingen puritanisme på det område - ikke noget med de samme 4 retter mad året rundt. Variation indenfor et lille og produktionsrationelt udvalg af madretter. Endvidere skal der etableres en ledelsesfunktion (indkøb, tilrettelægning af madlavning, planlægning og organisering af arbejdsfunktioner etc.) som indgår i gruppen omkring køkken og værtshus. Vi regnede endvidere med, at arbejdet i køkken og værtshus (specielt det lønede arbejde) var noget frontfolk gik ind i over længere perioder (fra et par måneder og op til et halvt års tid). Der var klar enighed om i øvrigt at diskutere og praktisk med hård hånd at modarbejde tendenser til arbejdsdelinger af mere permanent og radikal karakter i huset på de her områder.

Det kom på mødet frem, at der var nogle steder man måske kunne hente erfaringer - bl.a. blev der nævnt et socialistisk spiseshus i Helsingør - der blev nævnt nogle mulige forbindelser til indkøb af brugt inventar til køkken og værtshus (bl.a. et par stykker her i byen) og forskellige andre steder hvor vå måske kunne få hjælp .

Omkring forholdet værtshus og andre aktiviteter (film, musik, teater osv.) blev det nævnt, at Mejlgade gav mulighed for en fleksibel vekselvirkning mellem værtshus og de andre ting. F. eks. sådan at der på mellehusets 1. sal var værtshus, på 2. sal stort mødelokale, som samtidig kunne rumme film, musik, film, osv. og som, når man ønskede det, kunne inddrages til udvidet værtshusfunktion.

Når det praktiske arbejde omkring Fronthuset kan i-

35

gangsættes, dvs. efter en beslutning om Fronthus, må det påregnes at der nedsættes grupper omkring køkken og værtshus, som kan køre tæt ind på såvel økonomi, indretning og teknik, som arbejdsorganisation.

Vi må også regne med et særskildt arbejde (som dog selvfølgelig også skal inddrages i forbindelse med de netop nævnte ting) omkring agit-prop, udsmykning, og andre polit-socialle funktioner. Herunder skal der oparbejdes ideer til en praksis, som kan inddrage mange frontfolk i den slags aktiviteter. Musik, teater, film, plakater, foto, vægaviser, osv. er ikke kun for specialister (som vi også har erfaret her i foråret). Frontens medlemmer skal ikke være venstrekultur-konsumenter, men selv indgå aktivt. Iøvrigt var vi enige om, at de æstetiske former måtte være præget primært af aktualitet og politisering, kun sekundært af et ønske om æstetisering af miljøet.

I forlængelse af de politiske, sociale og æstetiske overvejelser kunne vi konstatere, at det er enormt vigtigt at huset bliver præget af gennemsigthed m.h.t. det arbejde som foregår, m.h.t. informationsudveksling, kommunikationsformer og beslutningsstrukturer (i huset og i Fronten som helhed). Dette kræver - ud over etablering af et politisk og socialt arbejdsmiljø - klarhed om de formelle rammer for arbejdet. Rammer som må ligge dels på et økonomisk/teknisk/juridisk niveau, dels på et politisk-organisatorisk niveau, dels omkring den konkrete udfoldelse af gruppernes og fagfronternes arbejde. Advarsel: en sådan adskillelse giver arbejdsfremme (ikke alle skal sidde og lorte med økonomisk-administrativt mik-mak), men det rummer også mulighed for at strukturen opleves uigennerkelig. Det må modarbejdes politisk-ideologisk og praktisk.

Vi kunne endelig konstatere 3 faser for arbejdet fremover:

15/5-28/5: agitationskampagne omkring Fronthuset. Etablering af grundlag for beslutning.

29/5-31/8: 1) planlægningsfase for sommerens etableringsarbejde. Må indeholde dels en overordnet koordinations(sgruppe) af det hele, dels en masse sideordnede planlægningsgrupper omkring de enkelte opgaver og aktiviteter. 2) selve arbejdet, som formentlig også skal foregå i en sideordnet gruppestruktur, og hvor der nødvendigvis vil blive brug for nogle arbejdsledelsesfunktioner.

36
tioner (og -problemer?).

1/9 og derefter: igangsættelse af huset og etablering af "normalstyring" af aktiviteterne.

Vi ville ikke prøve på nuværende tidspunkt at udtænke organisationsplaner på de ting. For såvidt angår sommerperioden vil arbejdsorganiseringen afhænge af opgaverne, de folk der deltagere (herunder deres antal), osv. Det er der ingen grund til at udtale sig abstrakt om, det ville bare blive et luftnummer. Måske kunne man sige noget om "normalstyringen" i huset, men vi mente, at den rimeligste måde at strukturere det daglige arbejde og den daglige styring på ville være ud fra erfaringerne med arbejdet i sommerperioden og ud fra en vurdering af Frontens generelle situation til efteråret.

37
Vedrørende formel organisering af huset og eger-kapital:

Vi foreslår et selskab, et andelsselskab (AMEA, begrænset ansvar), og det er så selskabet der køber ejendommen og driver værtshus. En sådan selskabsordning er den mest administrerbare, og giver begrænset ansvar - og er samtidig mest ideologisk overskuelig. Det bliver dog formentlig nødvendigt at nogle "velstillede" af andelshaverne kautitioner for såvel sælgerpantebrev som senere andre kreditter/lån.

Garanterne får altså status af andelshavere. Andelenes foreslås gjort uoverdragelige de første 2 år, hvorefter de kan sælges enten til selskabet eller efter godkendelse af bestyrelsen. Der foreslås en regulering af andele på 12 % af de indskudte beløb p.a., som indtil videre (mindst 2 år) blir stående i selskabet, men udbetales senest ved afhændelse. Udover indskud i form af andele, kan der blive tale om lån fra frontmedlemmer til selskabet. Der oprettes lånedokumenter, som regulerer tilbagebetalingen, herunder forrentningen. De tænkes kortfristede, 2 år og opefter, så folk med lånemuligheder eller statskautitioner som står brak kan låne videre midlertidigt.

Selskabets bestyrelse tænker vi os skal være frontens au, som så kan delegeres videre til daglig. Man kan dog også tænke sig brugergrupperne udpeger til best., men argumentet imod var at man så får au og bestyrelsen som mulige konkurrenter. Husets forskellige brugergrupper, herunder fronten som hovedbruger, sikres i forhold til selskabet rent juridisk ved lejekontrakter som er meget lange. Med hensyn til ændringer af vedtægterne, herunder om bestyrelsen, skal der indføres nogle kvalificerende krav. Vi har her tænkt på såvel at andelshaverne for en gangs skyld da må komme ind i billedet og med kvalificeret stemme afgøre det, idet der kan tænkes andre politiske vilkår, fx. ændrede organisationsformer. Vedtægterne kan ikke blot gøres uforanderlige. Man kunne også tænke sig at der stod noget der sikrede FFs samlede medlemskare beslutninger om vedtægterne, men hvis FF blev opløst/andret/spaltedes - så måtte denne § falde væk. Gode ideer velkomne.

Hvordan vi starter hele huset - køb, ombygning, start af drift etc. - er i forhold til driftsbudgettet meget mere variabelt. Vi kan selvfølgelig her ikke abstrahere fra det konkrete hus, så vi tar Badstuegade som ex. Men derudover kan der være vidt forskellige ønsker om indretning m.m., samt vi kan afpasse vores indretningsønsker efter hvad det viser sig muligt at skaffe af penge. Derfor skal disse tal tages med de variabler vi kan ønsker at ændre på - og tallene er udtryk for nogle skøn fra forberedelsesgruppens side.

udbetaling	
købsomkostning (incl. selskab)	150.000
ombygning:	20.000
toiletter	
køkken m.bar, køle...., i værtshus som er nødvendige	20.000
nødderum m.v., maling, nogle omforandringer	75.000
inventar (stole, borde, - kan varieres meget)	20.000
ialt	50.000
	335.000

Trykkeri-ting er holdt væk, idet det afholdes over Favgtyks regnskab (og ikke behøver kræve nogen del af de penge der skaffes til hus). Disse 335 er udtryk for et tal det kan gøres for. Der kan også om nødvendigt spares. Vi kan også udvide ønskerne.

Møjlgade vil til ex. koste 50.000 mindre i udbetaling, men grundindsættelserne (brandkrav, døre fornys, og flere omkostninger ved skillerum, vægbeklædning etc.) vil formentlig beløbe sig til ekstra et par hundrede tusinde. Men dette beløb vil kunne betragtes som en så langsigtet istandsættelse af huset, at vi må tage lån hjem til det. Nøjet af det (ca. 75.000) er med i budgettet for driften, og yderligere lån kan man beregne til 20% årlig ydelse af det reelle låne-provenu.

FRONT-KAPITALEN skal altså fremskaffe et beløb som rimeligvis kan siges at skulle dække de 335.000, men hvor noget kan lånes. Nødvendigt minimum for penge vi skaffer selv må dog siges at være 200.000 hvis ikke vi skal anstrenge os yderligt. Vi mener dog at denne egen-kapital kan være såvel andele i et selskab, som kortfristede lån (2-5 år) fra frontkammerater som har mulighed derfor. Beløbene skal forrentes, for at pengene ikke udhules.

39

Driftsbudget

Indtægter:

1. ejendommens lån 120.000
(hele huslejen til et hus ca 1.mill, hvor udbetalingen på 100.- 150.000 er betalt. Tallet er et regneex., idet ejendomme kan være belånt meget forskelligt. Exempelvis vil ejendommen Møjlgade 53 (med nyt Kreditforeningslån og pantelån til max. belåning 800.000 hvilket vil give ca. 75.000 i låneprovenu til ombygning) koste ca. 120.000 pr. år. For Badstuegade vil beløbet ikke være meget mere under forudsætning af samme nye ombygningslån - trods at Badstuegade koster 1,1 mill og Møjlgade 0,8.

2. Forsikringer, ejendoms-skatter m.v. 20.000

30.000

3. el, varme, for hele huset, sat til 1000 m²

Dette er ikke iberegnet til maskiner (el), idet tryk-el, mad-el etc. er specialomkostninger, hvis omfang modsvares af driftsindtægter over priserne. Summen kan endvidere svinge drastisk efter såvel huset som brugen af det.

4. Reparationer af hus (ikke direkte forbedringer af bygninger) og inventar, incl. service m.v. 30.000

Her er det meget groft, for det er klart en post man kan ønske mere på, men også spare en periode om nødvendigt. Husets stand kan dog betinge større beløb - her betyder det selvfølgelig noget hvilke moderniseringer vi fra starten beslutter.

1-4: huset ialt 200.000

Hertil vil vi søge føje løn-poster, som ved nærmere projektering afhænger af hvorledes værtshuset overhovedet skal fungere. Men poster som vil følge, såfremt vi søger en alm. værtshus-bevilling med mad, og ikke lader arbejdet hvilke hovesageligt på gratis-arbejde:

- 1 hel værtshusleder (indkøb, mad m.v.) gerne delt i 2 halve 70.000

- 1 hel økonomi-arbejdskraft, sandsynligvis delt 70.000

- betjening, opvask, rengøring 18 timer i døgnet året rundt 200.000

Alle øvrige frontaktiviteter er holdt væk, idet disse enten hvi-ler i sig selv, eller opretholdes ved tilskud/overskud fra værtshus/kontingenter/andre tilskud.

Ialt udgifter til hus+værtshus med mad pr år (- varer) 540.000

Disse omkostninger svarer til et salg for værtshuset på 2-3000 kr pr dag, og ved denne måde at stille tallene op på blir værtshus-omsætning - produktkøb den indtægtssum som skal dække denne samlede udgift. De 2-3000 kr i omsætning

70

pr dag dækker over de skån der ligger, henholdsvis minimum og maximum. Det må dog klart fremgå af arbejdskraft-omfanget, at såfremt omsætning efter en indkøring stadig ligger på 2000 kr pr dag må omkostningerne beskæres. Vi har ikke indregnet noget særlig stort madsalg, måske intet - ikke fordi vi ikke forventer det, men fordi formålet bør være billig mad, så vi ikke skal indregne stort madsalg i de tal som skal vise det økonomiske fundament, samt at mad ikke skal give så stor profit som vi kan indregne i disse tal som baserer sig på flydende konsum.

Med andre ord: 2500 kr pr dag, altså 900.000 pr år, vil med produktkøb på 40 % (og så regnes der med meget lave priser, måske for lave) give 540.000 til andre omkostninger - jvf. ovenstående. Værtshuset giver altså et rent overskud udover 2500 pr dag i omsætning, men så må man også huske, at huslejen for hele huset er dækket ind over regnskab. Det vil endvidere være muligt at klare visse af frontens andre løn-arbejdsfunktioner praktisk og besparende indover nogle af de funktioner som afholdes over værtshus-regnskabet - fx. økonomifunktioner kan samles, måske osse mere.

I indtægtssiden er der overhovedet ikke indtaget specielle indtægter, som særlige arrangementer kan indbringe (altså udover værtshus-salg), fx. entré som ikke skal dække omkostninger. Desuden er der ikke tænkt på nogen fortjensalg fra bogsalg, hvilket heller ikke vil være tilfældet hvis kun lille bogkraft vil foregå. Det vil dog være ønskeligt, at omkostningerne, også arbejds-er et bogholderimæssigt anliggende, idet der så vil kunne frembringes et større overskud i fagtryk, som kan medgå til front-udgifter, fx. til betaling af fronttryk som ikke selges (plakater, pjecer...). Offentlige tilskud over fritidsloven er også rent overskud, og vil kunne medgå til front-aktiviteter.

Om ledelse/styring af huset har vi ikke taget nogen stilling. Kun, at det vi forstår ved økonomi-funktioner indeholder ledelse af regnskab og budget, dvs. en slags driftsledelse, men det er vel og mærke kun for værtshuset at dette antager karakter af at være organisatorisk ledelse (og det kan let ændres), mens det for de andre områder kun er en centralisering af de rent økonomisk-administrative funktioner som er nødvendige, og så kan lette de organisatoriske opgaver for brugergrupperne. Tilbage ligger altså at diskutere hvilken form for hus-styrings-gruppe/ledelse fronten vil have for huset.

41

FRONTMØDE OM FRONTHUS; d. 6-5 1976 på TRØJBORG.

Dirigent: Peer Riis
Referent: Ole Marquardt

Indledning (Chr. Hjorth):

- a) Hvis man skal have et fronthus, skal det være nu, da man så har hele sommerferien til de praktiske ting omk. indretning m.v.
- b) Nødvendigheden af et fronthus kan man bl.a. se i, at der kan konstateres en voksende isolation mellem enkeltfronter og enkeltfrontsmedlemmerne iøvrigt. Denne lave kommunikation vil fronthuset modvirke.
- c) For så vidt angår de eksterne frontaktiviteter, der måtte følge med et sådant fronthus, kan man benytte lejligheden til at stille spørgsmålet om, hvor meget FF overhovedet må etablere sig eksternt, førend det er kritisabelt? Fe.ks. gælder det, at Føtex-aktionen må anses for at være langt mere primærpolitisk (eller hvad man nu vil kalde det) end et Fronthus vil blive.
- d) Hvad angår problemet om "... at bryde op fra universitetet...", når man laver et Fronthus nede i byen, er denne diskussion den samme som diskussionen om at bryde op fra den "videnskabelige" linie. Frothuset er en manifestation af, at FF har erkendt, at ting som universitetspolitik o.l. ikke kan løses isoleret på Universitetet, men ved samarbejde med andre grupper i samfundet, især med andre uddannelsessøgende. Derfor er det alt for snævert, når man anser et Fronthus for at være et opbrud fra og en distancering sig fra universitetspolitikken som sådan.

Dagsordensforslag fra salen:

- I. Skal vi have nye lokaler?
 - II. Hvilke andre faciliteter og aktiviteter skal der findes i de (evt.) nye lokaler i forhold til Katrinebjergvej 65?
 - III. Diskussion af de fysiske-økonomiske forhold.
- Dagsordensforslaget blev vedtaget.

Ad pt. I. ("Skal FF have nye lokaler overhovedet?")

THUE: Et spørgsmål til grupperne på centralt plan: Hvilke behov eksiste-

remse op her, - man kan blot nævne i flæng: trykkeri, kortfilmsrum, politisk værtshus, musikrum o.s.v. Her må man være klar over, at nogle af aktiviteterne (bl.a. værtshuset) vil være økonomisk indtægtsgivende, medens andre kun vil tære på ressourcerne. Derfor skal man diskutere og prioritere hvor mange debat- og hvor mange kreditaktiviteter man vil have i gang.

KOMMENTAR: Hvilke muligheder giver Fronthuset for at højne koordinatio- nen mellem fronterne? At løse koordineringsproblemet må prioriteres al- lerhøjest, og dernæst kommer mulighederne for at skabe relationer ud- adtil til andre uddannelsesinstitutioner, - og først derefter kommer spørgsmålet om relationer til arbejdergrupper, solidaritetsarbej- de m.v.

KOMMENTAR: Dette møde skal give direktiver til Fronthusgruppen om hvad den skal gøre. Alle er nok enige om, at vi skal have huset, - men hvad og hvor meget kan vi spænde over?

REPLIK: Det, der bestemmer, hvad vi kan spænde over, er afhængigt af hvilke indtægtskilder huset kan have, - og her kommer forholdet til Anholtsgade ind omk. værtshus, trykkeri, bogcafé m.v..

PROCEDUREFORSLAG: Det man skal diskutere i grupperne er

- a/ et politiværtshus i forhold til et almindeligt værtshus
- b/ fronthuset og bogsalg
- c/ trykkeriets omfang

ad a (Værtshuset): Hvordan kan man kombinere politiske aktiviteter med økonomisk nødvendighed? F.eks.: hvilke formål tillader beværterloven at man anvender et værtshus til? Hvad angår detaljerne skal man have et fornuftigt overslag over økonomien.

ad c (trykkeriet): Der ligger for øjeblikket begrænsinger omk. produktion af løbesedler o.l. Endvidere har Fagtryk ikke kunnet have en kon- tinuerlig trykkeperiode. Derudover skal man have en mini-reproduktions- maskine, som man selv kan bruge, hvis man skal have eksemplarer af et eller andet i et ret begrænset omfang.

Det er et åbent spørgsmål, om man kan lave bogtryk o.l. af en ret høj kvalitet lige så billigt, som man kan få det lavet ude i byen.

KOMMENTAR: Udover pkt. a,b og c melder sig spørgsmålet om hvorledes FF skal være i stand til at styre og kontrollere et foretagende som et Fronthus?

rer og hvilke begrænsninger ligger der i de nuværende faciliteter på Katrinebjergvej 65? (Bl.a. omk. skoling, trykning m.v.)

SKOLINGSGRUPPEN: Sommerskolingen har behov for et hus-miljø i det omfang grupperne bliver til et politisk og socialt miljø (og ikke kun hold, der kun skoles i et bestemt stof - hvor man for så vidt godt kan nøjes med universitetslokalerne). De lokalefaciliteter man ikke kan få fra 9-22 på universitetet er ikke så meget undervisningsrum, men i langt højere grad kontorer for diverse aktiviteter, lokaler til trykning o.l., faci- liteter til almindelig reproduktion af materiale (kopier m.v.), der nu er umulige at få på universitetet. Derudover findes en lang række akti- viteter, der aldrig vil kunne indløses på universitetets grund som f.eks. kort-filmsrum o.l.

Det bliver også mere og mere usandsynligt at man fremover kan anvende uni-lokalerne til direkte politiske møder og arbejde, såsom Portu- galmøder, indstudering af politisk teater o.s.v.

SPRØGSMÅL: Er Badstuegade-huset overhovedet stort nok til alle de rele- vante aktiviteter?

KOMMENTARER HERTIL: De økonomiske rammer gør, at man under alle omstæn- digheder må starte i Badstuestræde, men det er indlysende, at på langt sigt vil huset her være for lille. Endvidere må man fastholde, at u- anset om man får et Fronthus eller ej, skal man fastholde kampen om u- niversitetslokalernes anvendelse til f.eks. Portugalmøderne. Samtidigt må man være klar over, at et Fronthus er nødvendigt, fordi man kan ta- be denne kamp.

Ad pkt. II. ("Hvilke nye aktiviteter skal der findes i Fronthuset i forhold til de igangsværende?")

INDLEDNING: Fronthuset skal også indeholde lokaler, som man kan si- ge blot har den simple funktion at skabe rammerne for en omfattende so- cialitet på alle måder. Bygningen skal ikke være en kontorbygning a la L0-huset o.l.

Fronthuset vil som centralbygning også være identisk med et effektivt fungerende integrationscenter for så vidt angår enkeltfronterne.

Hvad der mere præcist skal være i huset er det umuligt i detaljer at

GRUPPEDIKUSSIONER

EFTER GRUPPEDIKUSSIONEN:

DIRIGENTEN: alle er enige om, at vi skal have et nyt møde snart.

Gruppereferater (GRUPPE I): Foreslår et seminar om Fronthuset med en forberedelsesgruppe i week-enden 15/16. maj, så bearbejdelsen af problemerne kan komme i næste Frontblad. Derefter kan man på basis heraf få et hurtigt beslutningsplenum.

For så vidt angår styringsproblemerne: Hvad betyder det, at FF i voldsomme omfang vil på "politiske lønarbejdere" (et Chr. Hjørth-udtryk)? Hvem skal være ledelse af hele molevittten? De, der hidtil har fungeret som politiske lønarbejdere, skal komme med deres erfaringer.

For så vidt angår økonomien skal man have en frontskat, hvor de, der ønsker det, kan indbetale en sum penge.

Gruppereferater (GRUPPE II): Der skal opstilles en fast prioritering for

a/ hvilke sociale funktioner huset skal have

b/ hvordan økonomien skal sikres

c/ hvordan styringsproblemerne rimeligt kan ordnes

ad a) primært skal fagfrontsfunktioner varetages. Endvidere kan man stille spørgsmålet om, hvad man skal opnå rekrutteringsmæssigt gennem eksternt arbejde?

ad b) Det er en dårlig idé med en frontskat. Gruppen skal gå ud fra FF's nuværende økonomiske grundlag og ikke regne med at man kan brandskatte frontmedlemmerne for store summer.

ad c) hvad angår styringen kan man hver gang ud fra de konkrete opgaver diskutere hvilke konkrete styringsopgaver disse stiller.

Gruppereferater (GRUPPE III): Kort og godt: Vi vil have et fronthus.

Gruppereferater (GRUPPE IV): - - - - -

Gruppereferater (GRUPPE V): Vi vil have et fronthus, og har diskuteret a/ hvordan skal man rent konkret fungere i dette? Skal møderne lægges i værtshuset?

b/ den politiske motivering for huset må være en opblødning af enkeltfronterne.

Gruppen foreslår, at før man holder næste møde skal den foreliggende diskussion kommunikeres ud til alle frontmedlemmer.

Gruppereferater (GRUPPE VI): Der ligger en hidtil uberørt problemstilling i, at fronten med huskøbet vil udvikle sig i retning af at blive en primærorganisation. Dette skal i hvert fald diskuteres. (Venstreopportunistiske fy-råb o.l. fra salen)

Gruppereferater (GRUPPE VII): Vi vil have et fronthus.

For så vidt angår bogcafeen skal man have diskussioner med Bogcaféens ledelse. De suveræne afgørelser om hvilke funktioner den "nye" bogcafé skal have, må alene ligge hos den gl. bogcafé's ledelse

Gruppereferater (GRUPPE VIII): Man skal omkring værtshuset vise fantasie og styringsfunktionen må ikke være teknokratisk (???)

DISKUSSION PÅ PLENUM:

TEMAISERING AF REFERATERNE: 1) Der skal nedsættes en MMFG (en Medlems-MødesforberedelsesGruppe)

2) Vi skal diskutere FF's status som "primærorganisation"

ad 2) Her gælder, at FF's historie siden reorganiseringen i 1972 har taget sig ud som følger: Man har lagt et stort arbejde i arbejdet omkring universitetsinstitutterne. Siden 1974 kom der kontakter med stadig flere institutioner udenfor universitetet, begyndende med DSH. Men disse ekstra-universitære organisationer af uddannelsessøgende har kun løse ad-hoc kontakter med FF.

Fra sommeren 1975 begyndte solidaritetsarbejdet med forskellige former for lønarbejdere (både statsligt og privatkapitalistisk ansatte). Det må indskræpkes, at arbejdet kun er solidaritetsarbejde og at man ikke fra FFs side laver politikudviklende arbejde overfor arbejderne.

Der hvor FF laver politik er ind over uddannelsesinstitutionerne, og

kun Føtex 1976 har været primærpolitisk arbejde for FF.

KOMMENTAR: Frontens

- 1/ primære udgangspunkt har været omk. universitetet
 - 2/ sekundære udgangspunkt har været andre uddannelsesinstitutioner
 - 3/ tertiære - - - andre relationer
- Hvis man kalder FF en primærorganisation, skal man først tilbagevise dette prioriteringsskema.

REPLIK: De sidste udspil fra FF giver en en fornemmelse af, at FF udvikler sig i retning af en primærorganisation.

YDERLIGERE REPLIK: Det synes efterhånden, at det primære for FF er blevet eksternt arbejde. Den nuværende prioritering er noget, som man kun kan være enig i.

KOMMENTAR: Diskussionen kører af sporet, hvis det eneste man har tilbage vedr. primærorganisationsproblemet er "fornemmelser". At man tror FF er en primærorganisation kan kun skyldes ideologisk efterslæb fra diskussionen i december om Fronthuset.

REPLIK: Hvad nu hvis man agerer offensivt overfor de færdiguddannede og arbejdsløse? Her kommer nye problemfelter omkring primærorganisationsstatus.

KOMMENTAR: Hvad angår de generelle linjer i forhold til de færdiguddannede/arbejdsløse, skal man inddrage disse erfaringer i struktureringen af det politiske arbejde i FF. Man skal arbejde henimod "efteruddannelse" og kontakt til de kammerater, der går ud i andre end universitære arbejdsområder - det samme gælder arbejdsløse. Men dette vil være en KONTAKT og ikke en (primærpolitisk) organisering.

id 1) (MMFG):

PROCEDUREFORSLAG:

- 1/ Der nedsættes nu en forberedelsesgruppe
- 2/ kommissoriet er forberedelse til afholdelse af et heidags arbejdsøde lørdag d. 15/5
- 3/ der skal være internt agitationsarbejde på enkeltfronterne

4/ afslutningen skal være et besluttende frontmøde sidst i maj.

KOMMENTAR: Hvordan forpligtiger man folk til at lave et arbejde omkring Fronthuset?

KOMMENTAR: Beslutningsgrundlaget skal ud til medlemmerne.

KOMMENTAR: Beslutningsformen (urafstemning eller hvad?) skal diskuteres på arbejdsrådet.

KOMMENTAR: Beslutningsformen skal inden da diskuteres på enkeltfronterne, - hvor hver lokalfront udpeger delegerede til arbejdsrådet. Vi skal ikke have urafstemning.

KOMMENTAR: 1/ man skal have lokalformøder inden beslutningen

2/ dette kan ikke nås i løbet af 14 dage, da også andre ting er relevante for tiden end lige huset

3/ man kan ikke indsamle underskrifter (med løfte om støtte af den ene eller anden art) inden beslutningen

KOMMENTAR: Man skal have underskrifter fra dem, der vil være med til at give penge og arbejdskraft til Fronthuset.

KOMMENTAR: Den endelige beslutningsform skal diskuteres og besluttes på arbejdsrådet d. 15/5, og indtil da er alle muligheder åbne.

NEDSÆTTELSE AF MMFG:

Hans Kjellund
Gerd Lütken
Bobby Zachariae
Carsten Schmidt

Fronthusgruppen (jf. sidste frontblad)

En af økonomerne fra december (Mogens hegnsvad)

Flemming Meyer

Hanne (som repræsentant for de politiske lønarbejdere)

Gruppen mødes lørdag d. 8/5 kl. 13.00.

ANGIENDE FRONTHUSDISKUSSIONEN

Dette oplæg er skrevet til et frontplenum fredag d. 21/5 på statskundskaab, men på opfordring, skal det hermed videregives til en større offentlighed.

Sam det fremgår af dagsordenen for BFCM (basis-gruppe-formidlings-møde) på fredag skal der orienteres om og diskuteres i fronthus.

Angående det orienterende element, hvor det er meningen at en af folkene fra fronthusgruppen skal komme til mødet, er vi imidlertid nogle stykker der efterhånden er alvorlig træt af den måde, hvorpå vigtige beslutninger i fronten bliver kørt igenem, hen over hovedet på os, dvs. basis-ell. om man vil aktiv grupperne. For i det mindste sådan umiddelbart at råde bod på vores manglende viden om hvad der foregik, i dette tilfælde må fronthuset, begynde vi for tre dage siden at opsøge informationer i form af oplæg og diskussion med folk der måtte formodes at vide noget. Disse informationer skal vi med dette oplæg videregive og samtidig kort kommentere, således at vi på mødet fredag har et minimalt grundlag for at forholde os til dette fronthus, og de folk der står bag det.

Som de fleste af os ved, startede det hele i efteråret, hvor en central fronthusgruppe fremlagde planer om at købe et hus. Som de fleste af os også ved, endte disse planer i en skænselsløs strid mellem modstandere og tilhængere, en strid hvor al talen om solidarisk kritik osv., viste sig at være det rene snak, til fordel for behårde taktiske manøvre, underløberi mm., og det hele endte med at huset ved en urafstemning i fronten blev stemt ned. Dengang fik kritikken af huset på, at det på ingen måde modsvarede de behov og udviklinger der var i gang på fagene, ligesom man anså det for uheldigt at fronten nu etablerede sig som primærpolitisk agerende.

Den præcis samme kritik kan idag føres i vælten overfor de reetablerede planer om at købe et fronthus. Blot synes de politiske modsetninger fra dengang, at være endnu mere markante, et forhold der bl.a. viste sig under RUC-aktionen hvor de centralfrontgrupper, der nu står bag initiativerne om huskøbet, viste sig at

stå i modsætning til udviklingerne på fagene, dette havde vi flere eksempler på nede ved os selv.

Disse politiske modsetninger, som klart ligger i fronten i øjeblikket, har imidlertid ikke været stillet til debat på fagene, ja langt de fleste af os ved knapt nok hvori de består. Efter vores informationsøgen i de sidste par dage er det dog mere og mere klart gået op for os, at de eksisterer, og vi finder det derfor afgørende vigtigt at disse modsætninger bliver diskuteret til bunds på fagene, således at vi på et reelt politisk grundlag har mulighed for at tage beslutning om hvorvidt det er ønskeligt at få et fronthus nu, det er utilfredsstillende at aktivgrupperne, geng på geng når der skal tages beslutning om noget, bliver præsenteret for færdigvede forslag, uden overhovedet at have deltaget i de diskussioner der har ført frem til forslaget.

Hvis vi overhovedet mener noget med basioorganisering, må det sgu som et minimum være, at aktivgrupperne på fagene reelt har mulighed for at forholde sig til de politiske problemer og udviklinger der dukker op indenfor vores egen organisering, i dette tilfælde fronten. Denne mulighed har imidlertid ikke været tilstede i sagen om fronthuset, og vi skal kort vise hvordan fremgangsmåden (bevidst styret af fronthusgruppen) har været totalt blokerende for en reel politisk aklæring i aktivgrupperne.

Beslutningsprocessen.

Også denne gang har fronthusgruppens tilrettelæggelse af beslutningsforløbet været kritisabelt. Første oplæg i FB 9 fra 26/4, oses langt væk i sin fremstilling af, at gruppen udmærket er klar over visse modsetninger iblandt frontmedlemmerne, samt at frontens enhed muligvis kan blive truet på spørgsmålet om huskøbet. Derfor polemiseres imod kendte kritikere fra sidste husdiskussion i december, men der argumenteres ikke konkret for huset, udover den måde som det skete i december. Det er stadig den abstrakte mulighed der spøger. A la, hvis vi skaffer os et set af betingelser af den og den karakter, ja så vil der ske en masse: Men hvad, og hvorfor? Det lægges der ikke op til, en diskussion omkring. Oplægget er ribbet for en forholden sig til indholdet i de diskussioner der finder sted inden for aktivgrupper og

enkeltfronter, men glinser i formen af at gøre det alligevel, taktik, simpelthen! og det er fåme ikke det vi har brug for i fronten.

Ydermere fremgår denne taktiske forholden sig, af andre initiativer. I stedet for at informere og initiere en diskussion i disse enkeltfronter og aktivgrupper, organiseres beslutningsgrundlaget centralt.

Et møde afholdtes for interesserede (på trøjborg) hvortil eneste oplæg var artiklen i frontbladet. Efter dette møde mener fronthusgruppen, at der nu kun er "tekniske" problematiseringer tilbage (udtrykket hentet fra dagsordenen til FFAU d. 10.5). Derefter indkaldes til et arbejdsseminar for interesserede: læs ja-sigere, hvorefter fronthusgruppen nu åbenlyst proklamerer, at alle er enige om at vi skal have et fronthus. Alle! hvem er de, hvor mange er de, og hvad er de enige om?

Fronthusgruppen er heller ikke helt sikker på beslutningsgrundlaget, trods alt. Derfor har de i en periode turneret (efter pålidelig kilde) igennem rådsgangen for at etablere personlige kontakter/samtaler med centralt placerede oppositionelle og kritiker, og for herigennem at marodere "opinionsdannere", således at beslutningen om fronthuset kører uproblematisk igennem.

Hvis det er måden at løse konflikter på indenfor frontsammenhænge, så mener vi at tiden er inde til hellere at strænge fronten end lade den fortsætte på denne måde. En front som ikke vil forholde sig til problemerne som de har været præsenteret indenfor universitetet (DSF-kritikken, det gule oplæg, adgangsbegrensningsproblematikken, RUC-aktionen etc.) er til at holde ud i kortere perioder, men en front det åbenlyst viger udenom diskussioner blandt medlemmerne er vi bedre foruden.

Vi må derfor kræve, at de politiske problemer i fronten, som konkret manifesterer sig i fronthusprojektet, kommer ud på fagene til politisk diskussion i aktivgrupperne. En sådan kan ikke gøres på en uge, som foreslået af fronthus gruppen.

En arbejdsgruppe under

2.-delsgruppen 73

TIL DISKUSSIONEN OM AKTIONSFONDEN.

Vi er ret sent blevet gjort opmærksom på, at referatet af mødet i aktionsfonden den 10.4., som står i det sidste nr. af FB, er ret ufuldstændigt.

På mødet kom der nogle problematiseringer og kritikker frem af vores deltagelse i sømændenes demonstration og i főtex-aktionen og på spørgsmålet om, hvad overhovedet grundlaget for arbejdet i aktionsfonden er, for støttearbejdet, informationsarbejdet og for de eksterne kontakter. Og det blev foreslået, at grupperne sideløbende med det arbejde, de allerede er igang med, skulle starte diskussioner, der kunne lede frem til en afklaring af det politiske grundlag vi arbejder på. Der blev foreslået en række spørgsmål og materialer, som kunne danne udgangspunkt for sådanne diskussioner i grupperne frem til næste fællesmøde.

Disse ting er ikke kommet med i referatet i FB, og vi har forstået, at det heller ikke er referenternes mening, at disse forslag skal sendes ud særskilt inden næste møde. Vi har imidlertid ikke grebet hvorfor?

Derfor har vi her reformuleret spørgsmålene og lavet nogle præciseringer. - Det blev på mødet foreslået, at grupperne skulle bruge den kommende tid til at diskutere deres forhold til frontfonden. MEN hvad er frontfonden? Vi mener, det må fastholdes, at det er aktivgrupperne, der definerer og indholdsbestemmer fondens grundlag, og derfor skal grupperne ikke kun diskutere, om de er for eller imod fonden af den ene eller den anden grund...., men derimod skal alle deltage i diskussionerne, som kan lede frem til at fastlægge et fælles grundlag for arbejdet.

Spørgsmålene er følgende:

I. Diskussion af politiske problemer og aktiviteter.

a. Diskussion af fagkritikkonceptionen.

- udgangspunktet for denne diskussion må være problemerne i vores forhold til det borgerlige studium, som stiller krav om eksamenresultater og en faglig viden, der er i modstrid med vores intentioner om at arbejde og fungere socialistisk, og som bevirker en individualisering og disciplinering i forhold til borgerlige normer og arbejdsformer. Vi mener, at dette problem skal tages op her for at modvirke, at repressionsformerne og eksamenspresset i

vores fag blot bliver løst individuelt og dermed repressivt af medlemmerne i aktionsfonden.

b. hvad var problemerne i de eksterne fagkritiske rapporter?

- det er blevet foreslået, at vi skal være "leverandører" af viden, som arbejdere har brug for ala de fagkritiske rapporter. Men hvordan skal dette arbejde prioriteres? Skal vi producere kartoteker med den viden, som arbejderklassen måske engang kan bruge? Hvordan får vi klarlagt hvilke arbejdsopgaver, det på nuværende tidspunkt vil være vigtigt at gå igang med? Hvad kan vi overhovedet lave, som kan bruges? - Er vi eksempelvis som studenter i stand til at evaluere strejkekampenes betydning? Jvf. tværfag 0's bog. Er der her realistiske, brugbare evalueringer?

c. diskussion af skoling.

- udgangspunktet for diskussion af skoling må dels være forslaget om, at aktivgruppernes arbejde skal indgå i skoling - men hvordan skal dette foregå?, dels forslaget om (jvf. referatet i FB), at de enkelte grupper kan inddrage bla. skolingsgrupper i støtte- og informationsarbejdet i forhold til konkrete strejkekampe - men hvordan kan dette foregå? hvis ikke alle i en skolingsgruppe er i stand til at indgå, hvordan så modvirke "falske modsætninger"? osv. (konkret har vi haft problemet i en skolingsgruppe på HHA), og endelig det forhold, at mange af de folk, som deltager i fonderbejdet, også deltager i en skolingsgruppe - opstår der her problemer, hvordan prioritere arbejdet?

d. hvad er der galt i det parlamentariske engagement?

- umiddelbart vil vi sige: det er galt at vi overhovedet sidder i organerne, men samtidig er det også klart, at vi udmærket kan føre en "parlamentarisk politik" udenfor organerne.

Spørgsmålet er således - som vi ser det -, hvordan kan vi arbejde for at gennemsætte en praxis, der hviler på et socialistisk grundlag, på universitetet og i forhold til studentermassen, hvad skal vi som fondfolk gøre, dels i de aktive politiske sammenhænge vi indgår i på vores fag/uddannelse og dels som et spørgsmål om, at vi forpligtiger hinanden til at deltage aktivt i det studenterpolitiske arbejde (råd og fagudvalg), og på hvilket grundlag skal vi arbejde her?

II. Vores politiske grundlag.

a. hvad kan og skal vi lave som socialistiske studenter?

- kan aktionsfonden på nuværende tidspunkt deltage i den direkte

kamp for at nedbryde skellet mellem håndens og åndens arbejde? kan vi eksempelvis påbegynde en åbning af universiteterne ved at lægge op til brede, åbne diskussioner mellem arbejdere og studenter omkring aktuelle problemer, fx. atomkraft, arbejdsmiljø, bistandslov, og boligproblemer? kan vi undgå, at sådanne initiativer bliver spørgsmål om, at vi som akademikere skal viderelevare "videnskabeligheden"?

kan der i stedet udvikles diskussioner, som resulterer i fælles initiativer overfor den videre kamp? - Diskussionen, der her lægges op til, kan i videre forstand forstås under parolen "alliance mellem studentermasse og arbejderklasse". Dette i modsætning til at det på nuværende tidspunkt er få personer, der varetager kontakterne til arbejderne. - Problemer der kan trækkes op i denne sammenhæng: i FB lægges op til, at sømændenes aktion skulle være et brud med en tidligere isolationistisk praxis, men det forekommer ikke at være særligt krystalklart, hvori dette brud består. Tværtimod var det halvfrustrerende at stå 200 studenter næsten alene og demonstrere for sømændene. Mener arbejderne selv, at der var tale om et brud på en isolationistisk praxis? - Dette er aktuelle problemer i forbindelse med, at det kun er få, der sidder på kontakterne til arbejderne.

b. hvad skal vi forstå os selv (FF) som - hvad skal FF udvikle sig til?

- her kan der tages udgangspunkt i oplægget om fronthus (sidste nr. af FB), hvor det tilkendegives, at fñnten ikke skal være mellemlagsorganisationen, at fronten ikke skal være politikudviklende, og hvor det hævdes, at fronten ad hoc kan deltage i primære politiske sammenhænge uden at disse engagementer skal forpligte fronten som politikudviklende. Men hvordan harmonerer dette med, at vi har kontakter med mellemdannelserne og har indflydelse på det arbejde der foregår her, at vi har kontakter med SAK og at SAK på mange punkter er afhængig af frontkontakterne? Hermed være samtidig sagt, at der er en række diskussioner, som vi ikke kan springe let henover ved at tilkendegive, at vi ikke er forpligtet i forhold til den eksisterende politikudvikling på "venstrefløjnen".

III. Perspektiverne i fonderbejdet.

a. hvordan skal fonden indgå i forhold til andre aktiviteter indenfor fronten (skoling, parlamentarik, interessekamp(rådsarbejde)). og hvad stiller det af krav til fonderbejdet?

- det er en fælles forståelse, at aktionsfonden skal repræsentere ét arbejdsfelt indenfor fronten blandt flere andre, altså at aktions-

fonden er en del af fronten. Det fonde må gøre er at bidrage til at der åbnes op for nogle diskussioner om en prioritering af de enkelte arbejdsfelter. Aktionsfonden kan - som et delfelt - ikke foretage en helhedsprioritering, men den kan bidrage hertil ved dels at diskutere: hvad kan folk, der arbejder i aktionsfonden, lave, som kan støtte skoling og interessekampsarbejdet; kunne aktionsfonden eksempelvis have været med i arbejdet omkring RUC, hvor det var oplagt at sætte en modagitation op på arbejdspladserne mod den borgerlige presses forvrængende fremstillinger, kunne aktionsfonden mao. have været med til at opbygge en alliance med arbejderne i denne kamp,

dels at diskutere, hvilke krav aktionsfonden vil stille til skoling og interessekampsarbejdet.

b. hvad er SAK, fondens forhold til SAK og hvordan står SAK i forhold til aktionsfonden?

- kræver samarbejdet med SAK, at vi handler på en bestemt måde; hvis vores primære grundlag er samarbejdet med SAK, skal de så ikke inddrages i diskussionerne, der kører om aktionsfonden? er de interesseret i at påvirke vores arbejde? hvad mener SAK egentlig om det hele?

hvor er beslutningsdygtigheden, hvis fronten og SAK bliver uenige, hvem retter vi os så efter?

c. organisering af arbejdet.

- hvordan undgås informationskløften, som på nuværende tidspunkt eksisterer dels i de aktuelle støttekampaktioner, og dels omkring de diskussioner, der kører i SAK? - Hvordan er gruppernes forhold til fonden. Skal det diskuteres og kritiseres, hvad enkeltgrupperne laver? skal arbejdsopgaverne overhovedet prioriteres i fonden?

Hvem skal deltage i projekterne; vil det være sådan, at medicinerfronten skal tage sig af alt om arbejdsmiljø, og historiefronten skrive den århusianske arbejderbevægelses historie. Skal enkeltfagligheden opløses og hvordan?

Sådan var spørgsmålene - med præciseringer.

Vi mener af mange grunde, at det er allerhelvedes vigtigt, at der bliver startet nogle afklaringsdiskussioner omkring det politiske grundlag, vi arbejder på, og vi mener, at disse diskussioner må tage udgangspunkt i de opstillede spørgsmål. Det er indlysende, at vi ikke i løbet af en uge eller 14 dage kan nå frem til nogle

fælles svar på problemerne, men diskussionerne må starte nu og forløbe sideløbende med det planlagte konkrete arbejde. Vi må nå frem til et fælles og stærkt arbejdsgrundlag, som kan sikre, at der udvikler sig solidariske og kollektive arbejdsprocesser, og som forhindrer dogmatiske og bagstræberiske afvisninger af diskussionerne.

Konkret mener vi, at diskussionerne må tages for at modvirke de tendenser, som kommer til udtryk i følgende citat - det handler om oprettelse af aktionsfonde og er taget fra et interview i AUC-nyt med Leif Müller, værftsarbejder i Alborg:

"denne form for økonomisk indsamling bliver ofte en sutteklud, en flugt fra at tage sin egen situation op som akademiker, og yde et bidrag til at gøre op med det borgerlige uddannelsessystems arbejderfjendske indhold og form, og i almindelighed fra at tage kampen op imod den borgerlige tankegang, der i sidste ende behersker middelklassens forskellige lag, hvortil flertallet af studenter hører." (vores understregning)

Endvidere skulle vi nødtigt nå frem til en situation, som gør sandheden i det følgende "digt" i et borgerlige politiske system til også at være en sandhed for vores eget politiske arbejde:

"Det kræver sin mand
bestandigt at tage direktiver og forordninger
til efterretning,
medens man kæmper for at bevare
de sidste rester af visionen,
der under ingen omstændigheder
må påvirke ens handlinger,
hvis man skal bevare muligheden
for indflydelse på de formuleringer,
der skal understrege de udvalgte
særlige egnethed
til altid at indordne sig.

Det kræver sin mand.
Ikke alle er egnede.
Derfor bliver de besluttende stadig færre.
Deres krav til de mange stadig større.

Om de mange, der skal leve op til kravene
er egnede

til bestandigt at adlyde direktiver

forts.

skal tiden vise."

Carl Scharnberg.

DERFOR:

"De siger til dig:

- Hvis du ikke kan andet end at kritisere, bør du tie.

Jeg sir:

- Tro dem ikke.

Al forandrings begyndelse er, at nogen fornemmer, ting kan gøres anderledes, og at de tør sige det højt.

Du skal tro,

du er noget."

(også Scharnberg)

P.S. det materiale, der blev forelået som udgangspunkt for diskussionerne er følgende: "Om den aktuelle politiske situation indenfor fronten (tre oplæg), aktionsfondspjecen, FUA-bladet nr. 2, dsf-kritikken, skolingslederstrategi-oplægget, SAK-papirerne, Ringsted-pjecen, FB/Storno-folderen, folder til 30.marts-demonstrationen, oplæg af Per R. i Og proceduren: diskussioner i grupperne frem til næste fællesmøde og diskussion på fællesmødet.

Kammeratligst

Anne Bjerregård

Inger Rasmussen.

RUC-aktionen.

Generel karakteristik af tidligere aktioner på engelsk.

Vi har taget det her punkt med i den øvrige redegørelse for RUC-aktionen på engelsk for at forklare den lave procent af aktive aktionsdeltagere på faget, sammenlignet med andre institutter pp hum.

Indtil forårsaktionen 75 var den fagpolitiske aktivitet ekstremt lav: Det havde indtil da været umuligt at tromme mere end en halv snes mennesker sammen til

„stormøder“.

UA-aktionen satte skub i nogle mennesker, og i dec./jan. viste det sig muligt at stable div. kriseprojekter på benene., hvoraf enkelte stadigvæk fungerer. Disse kriseprojekter mener vi, er en del af forklaringen på at det overhovedet var muligt at samle folk sammen til RUC-møderne på faget i aktionsuden. Men en mere væsentlig grund til at der blev etableret delvis undervisningsboykot og eksamens-ditto er uden tvivl aktionens grundlag: Den moralske forargelse over overgrebet på studenters borgerligt demokratiske rettigheder.

Mobiliseringen--Aktionens forløb.

Undervisningsboykot blev etableret torsdag d.29-4 . Vi holdt møde med oplæg fra fire RUC-studerter og 150-200 deltagere fra fagene tysk og engelsk. Stormødet blev samme eftermiddag fulgt op af gruppediskussioner og nedsættelse af aktionsgrupper. Fredag d.30-4 vedtog vi på fællesmødet kl.10 at fortsætte undervisningsboykotten indtil de aktionerende andetårsstuderende var blevet genoptaget på centret. Undervisningsboykotten fungerede nogenlunde effektivt, specielt på de hold hvor lærerne tilsluttede sig den moralske forargelse over rektioneringen. Samme dag startede vi indsamlingen af eksamensafmeldinger, der mandag nåede op på 50 stk. At der ikke indkom flere afmeldinger skyldes at vi fra starten havde formuleret vores aktionsgrundlag for snævert. Vi havde ikke på noget tidspunkt stillet krav om RUCs bevarelse, endside hvilke former det skulle bevares under. Aktivitetsniveauet var følgende ret så dalende efter at kompromiset søndag var blevet kendt. Mandag og tirsdag skrumpede møderne ind men opbakningen omkring selve solidaritetsdemonstrationen var meget pæn.

Punktvis kritik af decentral og central tilrettelæggelse.

1. Manglende planlægning af møderne (f.eks. manglende dagsorden nogle af dagene, følgende lange , kedsommelige og direkte demobiliserende diskussioner med efterfølgende affolkning af mødelokalet.).
2. Problemer med informationer til og fra den "centrale aktionskomite". Der skete en del mødeoverlappinger med forældede og forkerte oplysninger om andre fags aktioner

til følge.

3. RUC- aktionsgrupperne på faget gik mere og mere i opløsning og endte i total kaos onsdag, hvor gruppelemmerne aftalte møde den efterfølgende mandag, d. 10-5. Her blev der formuleret nye arbejdsopgaver (rusmodtaelse og projektorienterede aktiviteter for de øvrige studerende på engelsk i efteråret). Grunden til at gruppen ikke fungerede i aktionsugen, har sikkert været den, at udviklingen i RUC-situationen løb fra gruppernes etableringsgrundlag: Arbejdsopgaverne, f. eks. indsamling af eksamensafmeldinger, viste sig at være forældet næsten før de var påbegyndt.

Summa Summarum.

Aktionen har bevirket en stigning i antallet af politisk aktive engelsk-studerende. Vi forsøger nu at bearbejde de erfaringer vi har fået i aktionsugen med henblik på udvikling af anvendelige modmøttsformer overfor kommende statsline overgreb. Mødeaktiviteten i de nye arbejdsgrupper fortsætter sommeren igennem som forberedelse til efterårets videre aktioner.

Helle og Lisbet.

Nedenstående er en opsamling af nogle tendenser i de rapporter, som 10 aktionsgrupper har udarbejdet for at vurdere RUC aktionen på Statskundskab (29-30/4). Alle rapporter er optrykt i Samfundsfarlig Eullitin og kan fås ved henvendelse til Studenterrådet på Statskundskab.

OPSUMMERING

Når man skal lave en opsummering på baggrund af de foreliggende gruppeoplæg, kan det være hensigtsmæssigt at se på, hvad der endnu står tilbage at blive diskuteret. Her kan man konstatere, at ingen af gruppeoplæggene tager fat på en vurdering af aktionernes politiske grundlag. Forstået på den måde at ingen rejser spørgsmålene:

Var det politiske aktionsgrundlag korrekt?

Hvordan var forholdet (evt. burde forholdet være) mellem

RUC'ernes aktion og den øvrige studenterbewægelses aktion?

Selv om den store mobilisering sikkert har bygget på en spontan forståelse af det nødvendige i solidaritetsaktioner med RUC og selv om der øjensynlig har været tale om en ret høj grad af homogenitet, hvad angår det politiske grundlag, som man har aktioneret på på de forskellige uddannelsesanstalter, er der alligevel grund til at beskæftige sig med problemerne. For det første er det vigtigt at få gjort en politisk status over de basale problemer i aktionerne: var det rigtigt det vi gjorde? hvad opnåede vi? Det gælder naturligvis uanset om man har et negativt eller positivt forhold til grundlag og resultater. For det andet er problemerne allerede rejst. Både her på instituttet og andre steder på universitetet. Og tilsyneladende findes der afvigende vurderinger. Det vil være godt om disse diskussioner kan nå ud til så mange som muligt i stedet for at de forskellige synspunkter blot siver rundt på mere informel vis. Dette er således en opfordring til ikke at droppe diskussionerne. Erfaringerne med RUC-aktionerne kan blive et vigtigt moment i studenterbewægelsens udvikling.

Lad os herefter se på, hvad der faktisk er nået at blive diskuteret. Ovenstående skal ikke opfattes, som om at oplæggene ikke indeholder politiske vurderinger. En gennemlæsning vil demtere en sådan opfattelse. Hvad angår RUC-sagen set i et større studentpolitisk perspektiv peger administrationsgruppen på, at der var omstændigheder ved sagen, der i højere grad befordrede en mobilisering, end man umiddelbart kan forvente i forbindelse med andre statsindgreb. Sagen var lige til at gå til: der var tale om et groft og usminket overgreb på en bestemt gruppe mennesker - et overgreb der oven i købet dårligt kunne legitimeres ved hjælp af det borgerlige samfunds egne love. Det kan forudses at fremtidige statsindgreb (indgreb af "standardtypen" - man kan selvfølgelig ikke udelukke nye "RUC-sager") vil have en mere "anonym" karakter, at de vil blive legitimeret ud fra lovgivning og den borgerlige uddannelsesplanlægningens rationalitet etc. Det stiller større krav til studentbevægelsen i retning af en mere formuleret uddannelsespolitik, som man kan begrunde sin afvisning af statsindgrebene med og som man kan formulere alternativer ud fra. Vi skal ikke blot sige nej, men også hvorfor og hvad så. Det er det eneste der på længere sigt giver mulighed for opbygning af alliancer med arbejderklassen og andre lag. I den forbindelse kommer gruppen ind på, at man må skelne mellem de aktuelle socialdemokratiske omstrukturingsforsøg overfor uddannelsesystemet og den borgerlige ideologiske offensiv overfor uddannelserne. Gruppen foreslår en defensiv strategi overfor de socialdemokratiske inspirerede indgreb. (En fastholden af SD på dets oprindelige uddannelsespolitiske idealer?) Men en offensiv strategi overfor den borgerlige hetz - dvs. en ubønhørlig afsløring og tilbagevisning af det reaktionære indhold i de borgerliges uddannelsespolitik og en sammenkædning med en argumentation for, hvad vi vil med uddannelsesystemet.

Ekstern kommunikation tackler nogle af de samme problemer ud fra spørgsmålet om aktions- og allianceformer. Man konstaterer at der eksisterer en studentfjendsk holdning i så at sige alle grupper af befolkningen. Nedbrydningen af denne holdning er en forudsætning for opnåelse af effektive alliancer. Der er tale om mediehetz og underinformation; men den negative holdning kan ikke reduceres til disse forhold. Akademikere har som bekendt ofte ikke nogen ganske "harmløs" rolle i forhold til arbejderklassen og andre undertrykte lag. Studenterne må med andre ord have noget at tilbyde, som er værd at kæmpe for for andre end dem selv. Gruppen hævner i flæng nogle praksisformer, der kan have betydning i det daglige slidd med at opbygge eksterne støttepunkter: arbejdsretprojekt, arbejderudnævne, støtte- og solidaritetsarbejde, fagkritiske rapporter (af den gode gamle slags).

At aktionen blev en succes på vores institut var dels betinget af den allerede nævnte specifikke karakter af RUC-sagen (den brede enighed om udsmydningens ulovlighed gav samtidig et godt udgangspunkt for enhedsaktion) dels betinget af at næsten alle der deltog blev aktiveret i en kombination af praktiske arbejdsopgaver og diskussioner. Denne kombination bevirkede desuden - sammen med socialgruppens anstrengelser - at de sædvanlige lidt stive omgangsformer forsvandt.

Der var i grupperne udbredt enighed om, at besættelsen af instituttet var en god aktionsform. Af positive sider nævnes bl.a.:

1. Det gode indre sammenhold, der opstod som følge af de fælles praktiske opgaver i forbindelse med at organisere besættelsen og konfrontationerne med reaktionære lærere etc.
 2. At det var muligt at få gode arbejdsforhold (tilstrækkeligt med ledige lokaler osv.), hvilket bl.a. var en forudsætning for en grundig diskussion af en evt. eksamensboycot.
 3. Og endelig at aktionen virkede som en manifestation udadtil - specielt overfor de andre uddannelsesinstitutioner, hvor besættelsen kunne virke inspirerende for egne aktioner.
- Som en negativ side ved besættelsen nævnes især, at nogle folk som ellers ville have deltaget i diskussionerne muligvis blev skræmt bort af den radikale fremgangsmåde. Der burde også have været klarere retningslinjer for "indslusning" af folk gennem blokadevagten. Det pointeres dog, at aktionsformens anvendelighed vil afhænge af konkrete steds- og situationsbestemte forhold (instituttets beskaffenhed, mobiliseringens størrelse, aktionens længde etc.).

Der var nogle problemer med kommunikationen udadtil, fordi der ikke på ple-num var fastsat snævre rammer for, hvad pressegruppen skulle udsende, hvornår og gennem hvilke medier. Hertil kom, at en løbeseddel, der var beregnet til uddeling til arbejdspladserne ("modinformation" til de borgerlige mediers behandling af sagen) aldrig blev uddelt. Ekstern kommunikationsbeskrivelse af denne løbeseddel skabte er et lærerigt eksempel hvad angår samarbejds- og koordineringsvanskeligheder i forhold til andre institutter og læreanstalter.

Den centrale koordinering fra det centrale studenterråds styrelse er blevet kritiseret af flere grunde. En af grupperne peger på, at styrelsens opgave ikke er at være politikfastlæggende. Styrelsen bør fungere som et administrativt koordinerende og informerende organ. I samme forbindelse stil-

les spørgsmålet om, hvad det centrale studenterråd egentlig foretog sig i forbindelse med aktionerne. Der peges også på, at styrelsen viste en manglende evne til at følge aktionen på SA/ST op (dvs. udnytte den tidlige og kraftige mobilisering på SA/ST til at udbrede aktionerne yderligere) samt at den kritik, der blev rejst fra styrelsens side af vores måde at gribe tingene an på, aldrig blev præsenteret åbent for os på plenum. Kritikken sivede istedet for rundt i korridorerne, og har på den måde virket splittende på aktionsenheden mellem SA/ST og de andre institutter.

Grupperne vurderer eksamensboykot som et godt kampmiddel. Men der gøres opmærksom på, at der ikke er tale om noget universelt kampmiddel. Aktionsformen egner sig specielt godt til den specifikke situation. Men det vil være nødvendigt i fremtidige aktionssituationer kritisk at vurdere aksamensboykottens anvendelighed ud fra de forskellige kampbetingelser.

BeRUCsverbot

Boskilde Universitet Center, der startede som et helt moderne eksperiment, ser ud til at skulle slutte med et gammeldags

RUC-aktionen på romansk.

Torsdag d. 29/4 opfordrede fagudvalget til undervisningsboykot, hvilket vist blev fulgt 100%. Kl. 10 var der stormøde på Trøjborg med deltagelse af folk fra RUC.

Om eftermiddagen holdt vi selv møde, også med RUC-folk. Mødet drejede sig mest om orientering om RUC og om hvordan vi kunne aktionere. Vi lavede en aktionskomité og besluttede at boykotte undervisningen fredag.

Fredag holdt vi fællesmøde hvor vi diskuterede om vi skulle gå med på eksamens-boykot - vi blev enige om, at vi ikke var nok til at beslutte det, og indkaldte derfor samtlige studerende til et møde mandag, hvor beslutningen skulle være taget (historien indhentede os som bekendt). Vi vedtog på mødet at lave en resolution, hvor vi meddelte at vi overvejede eksamensboykot. Pressemeddelelsen blev sendt ud via Studenterrådet.

På dagsordenen stod endvidere at vi skulle snakke om vores egen bevillingssituation. Dette blev ikke meget berørt.

Vi besluttede at boykotte undervisningen mandag og tirsdag.

Mødet om mandagen, som skulle have drejet sig om aktionsformer til fordel for RUC, blev lidt anputeret p.g.r.a. den ændrede situation. I stedet førte vi diskussionen over på vores egen situation. De Folk på romansk er noget forskelligt orienteret om den statslige uddannelsesplanlægning og statslige indgreb, så vi besluttede at lave skriftlige oplæg om dette til årgangsmøder tirsdag.

Tirsdag diskuterede vi så oplæggene, og om vi evt. kunne lægge en fælles strategi for de tre fag (italiensk, spansk, fransk). Vi kom ikke frem til en endelig strategi, men vi besluttede at holde årgangsmøder på fagene og derefter et fællesplenum for hele instituttet d. 3/6, hvor vi bl.a. skal diskutere nedenstående notat, som var et resultat af tirsdagens gruppemøder.

Onsdag holdt vi evalueringsmøde, som dog var lidt sløvt fordi nogle folk ikke helt havde overblik over situationen. Vi kom dog frem til følgende:

Organisationsformer.

Der var enighed om, at årgangsmøder og plenadiskussioner var en god

64
organisationsform. Man kunne diskutere ud fra et fælles fagligt grundlag.

Bedømmelse af RUC-aktionen.

Det RUC som står tilbage er et beskåret RUC. Overbygningens kurser, examenskrav og modulopbyggede studieformer er blevet trængt ned i basisuddannelsen samtidig med at disciplinerende bestemmelser er blevet lagt ned over studiet. Der er RUC efter reorganiseringen. Bevarelsen af universitetscentret er således kun en halv sejr. Vi ser RUC-sagen som et led i den kommende disciplinering m.v., som også vil ramme os selv.

Hvilke forholdsregler skal vi tage i vores kamp?

Det faglige landsudvalgs planer om ændring af studieordningerne og indførelse af modulopbyggede studier kan bestemt imødegås ved en lærer-student alliance om projektorienteret undervisning. Herved kan lærerne sikre deres forskningsmuligheder og studenterne kan sikre kollektive arbejdsformer, hvor en socialistisk videnskabelighed kan udvikles. Denne strategi medfører dels et arbejde i studiet, dels et arbejde uden for studiets rammer, gruppevis og på årgange. De frakstuderende var betænkelige ved at satse på læreralliancer og ved at arbejdet så stærkt til institutionen, der var forslag om en faglig modproduktion uden for instituttets rammer. Der var enighed om at lejlighedsmobiliseringen måtte afløses af et mere permanent fagpolitisk arbejde. Derfor aftaltes en fælles romansk diskussionsdag d. 3 juni, og de enkelte fag vil afholde forberedende møder og plenumdiskussioner.

Lene A.

65
RUC-AKTIONERNE PÅ PSYKOLOGISK INSTITUT.

Dette indlæg sigter blot mod at bringe en kortfattet oversigt over aktiviteterne i forbindelse med RUC-aktionen, idet den korte tidsfrist samt de øvrige aktuelle presserende arbejdsopgaver har umuliggjort en udarbejdelse af den nødvendige politiske evaluering af forløbet.

Torsdag den 29.4.

På studentermødet med ca. 300 deltagere orienterede studerende fra RUC om den aktuelle situation. I grupper blev der derefter diskuteret hvilke aktionsmuligheder der var. Ved den efterfølgende afstemning blev der vedtaget:

1. undervisningsboycot indtil videre. - enstemmigt vedtaget. Parallelt hermed strejkede hjælpelærerne.
2. examensboycot forsøges. - enstemmigt vedtaget.
3. Psykologisk institut besættes. - vedtaget med en snæver majoritet.

på mødet blev nedsat følgende ad hoc grupper:

mødeforberedelsesgruppe
amadgruppe

Der blev sendt mødeindkaldelse til fredagens aktiviteter ud til samtlige psyk-studerende (11-1200, heraf ca. 2/3 studieaktive).

Om aftenen var der fælles sociale aktiviteter, fest og almindelig hyggestemning. ca. 50 studerende og lærere overnattede på instituttet.

Fredag den 30.4:

Plenum kl. 11: Efter informationer om torsdagens forløb og den aktuelle situation gik de ca. 3-400 studerende i gang med trinmøder, hvor man konkret forberedte indsamlingen af examensafmeldinger på baggrund af en skitse udarbejdet af mødeforberedelsesgruppen. Desuden

blev der afholdt lærer- og TAP-møde.

Ved plenum blev derudover nedsat følgende grupper:

- besættelsesgruppe
- mødeforberedelsesgruppe
- miljøgruppe
- børnegruppe

Plenum kl. 15:00: Hertil havde besættelsesgruppen udarbejdet en skitse over indholdet i henholdsvis en hård og en blød linje. Følgende bløde linje blev vedtaget:

Besættelsen af psykologisk institut er en ramme om den undervisnings- og eksamensboycot, som er besluttet som pro test mod relegeringen af de studerende ved RUC. I stedet for enkeltvis at gå hjem i isolation bliver vi sammen på vores arbejdssted og søger her for, at undervisningsboycotten er 100% effektiv og arbejder med eksamensboycot tans fuldførelse. Besættelsen har ikke på indværende tidspunkt form af en blokade af adgang til instituttet, og alle aktiviteter er åbne for instituttets medlemmer, studerende, hjælpe-lærere, lærere og TAP'er, og beslutninger træffes af disse grupper i fællesskab. Vi vil opfordre, invitere, forsøge at overtale alle på instituttet til at del tage aktivt i denne aktion.

Vi har indtil nu i modsætning til andre institutter-kun net lave denne åbne besættelse, som defineres mere gennem tilstedeværelse end gennem fravær, udelukkelse-fordi der her ikke har været forsøg på-fra nogen af de ansvarlige grupper-lærere og studerendes-side at bryde undervisningsboycotten.

Desuden havde lærergruppen vedtaget følgende resolution:

"På et hastigt indkaldt lærermøde 30.04.1976 vedtog et stort flertal af de videnskabelige medarbejdere ved Psykologisk Institut, Århus Universitet, at udtrykke deres forståelse for og sympati med den protest og de aktioner, som de psykologistuderende har taget initiativ til.

De videnskabelige medarbejdere er indtil relegeringen af RUC-studerende er trukket tilbage at medvirke til den foreslåede eksamensboycot, dersom denne bliver effektiv og aktuel.

Dette tilsagn om støtte er dog afgivet under forudsætning af, at der på 2-3 andre store institutter ved Århus Uni-

versitet kan findes en rimelig bred opbakning bag en sådan aktion.
De videnskabelige medarbejdere agter med henblik på dette samt eventuelle videre aktioner at holde sig i nære kontakt med andre lærergrupper og med deres fagforeninger.

de videnskabelige medarbejdere

Desuden blev det vedtaget at beholde et "rimeligt" antal besættelsesvagter 1. maj, mens resten blev opfordret til at deltage i 1. maj aktiviteterne.

Endvidere blev det besluttet ikke at holde plenum eller andre aktiviteter søndag.

Efter plenum kørte de studerende fra de enkelte trin ud og forsøgte at kontakte alle examenstilmeldte studerende, mens de øvrige grupper forberedte aftenens aktiviteter.

Plenum kl. 20:00:

Her blev der aflagt rapport om resultatet af examensboycot indsamlingen. Det endelige slutresultat, som forelå om mandagen, blev at omkring 60 % af de examenstilmeldte deponerede ~~deres~~ ~~deres~~ eksamensafmeldinger.

Efter plenum var der sociale aktiviteter og fest, mens et uoverskueligt antal overnattede på instituttet

Lørdag den 1. maj:

Blokadevager og hyggestemning, ca. 50 om aftenen. overnatning.

Søndag d. 2. maj:

Almindelig hyggestemning, diskussioner og produktion af vægavis. ca. 50 deltog.

Mandag d. 3. maj:

Plenum kl. 10: ca. 300 deltog. Orientering om udviklingen i RUC-sagen og week-endens aktiviteter, samt resultatet af indsamlingen af examensafmeldinger. Desuden oplæg med bredere politisk perspektivering af RUC-sagen.

Herefter diskuteredes erfaringerne fra aktionen og det

videre forløb.

Plenum kl. 12⁰⁰: Beslutning om at opretholde undervisningsboycot, samt deponeringen af examenstilmeldninger til onsdag, hvor endelig beslutning skal tages. Besættelsen ophæves.

Efter nødråb fra Århus Seminarium tager 4 derned for at opildne til mobilisering.

Slutteligt opfordres folk til at møde tirsdag på psyk. til den herfra anmeldte RUC-demonstration.

Tirsdag den 4. maj:

10- 13: Forberedelse af demonstrationen:

1. transparentproduktion
2. indøvelse af paroler og sange

13¹⁵-14⁰⁰: demonstrationstog til Trøjborg, ca. 350 deltog.

Herefter videre deltagelse i RUC-demonstrationen fra Trøjborg

Om aftenen fest + hyggestemning på psyk.

Onsdag den 5. maj:

Plenum kl. 10: Orientering om resultatet af folketingsdebatten om RUC. Undervisningsboycot ophævet, hjælpelærerstrejken ophævet og destruering af de deponerede eksamensframe meldninger.

Videre forløb:

Siden RUC-aktionen er aktiviteterne på de enkelte semestre og trin fortsat med hyppige møder og forskellige sociale aktiviteter.

Endvidere opretholdtes besættelsen af det store konferencefrum, hvilket skal ses som et udtryk for behov ~~akk~~ og krav aktualiseret under aktionen. Diskussion om udnyttelsen af rummet fortsætter.

om SOMMERSKOILING. en midtvejsrapport.

Denne lille rapport fra arbejdet med at få sommerskolingen op at stå har foreløbighedspræg. Vore kontakter med de grupper, der nedenfor nævnes har været af vekslende karakter, og de "tilsagn" der måtte være tale om har osse forskellig fasthed.

Men det ser ud til, efter de kontakter der har været, at ialtfald følgende aktiviteter kommer igang:

- nogle grupper under Fagkritisk Aktionsfond (FAF).
- en gruppe, der arbejder med lejer-problemer.
- nogle grupper, der i forlængelse af foråret 76 arbejder med studentpolitik. Erfaringsopsamling og forberedelse af efteråret.
- en gruppe, der arbejder både praktisk og teoretisk med socialistisk offentlighedsarbejde.
- nogle agit-prop grupper.
- en imperialismegruppe, der sigter mod etablering af noget mere vedvarende arbejde.
- introduktionsskoler af typen "Kapital, klasse, krise, stat".
- kapitallæsninger på bredt politiserende facon.
- periodisering af kapitalismen (Bunzel).

I ovennævnte remse er der nogle steder skrevet en gruppe, andre steder grupper; dette skal ikke tages stift. Endvidere er der store forskelle i hvor bredt disse grupper rekrutterer - men de ting vil der blive taget højde for i det endelige sommerskolingsprogram, der udkommer i begyndelsen af juni. (Man skal heller ikke glemme "for bortrejste" - hvis du er en af dem med en rimeligt permanent sommeradresse her i landet, så kan du med fordel henvende dig snarest. Men der kommer osse en specialblanket i sommerskolingsprogrammet om det.)

Skolingsgruppen på Nordisk kontaktede os for at samordne deres decentrale sommerskoling med vores. Der lod til at være nogle mulige overlapninger, ihvertfald på felter som: agit-prop, anti-imp., front-fond, stud.pol. Vores foreløbige samarbejdsmodel blev den, at¹ hogle af disse (hvilke afgøres efter nærmere diskussion de involverede parter imellem) overføres til det samlede sommerskolingsprogram, men at tilmeldingerne så sorteres

, således at de fag, der måtte ønske det, og hvor der var basis for det, blev separeret ud. 2) Andre forløb, der udelukkende henvendte sig til Nordisk-folk, blev trykt på nogle extra-sider, specielt med henblik på Nordisk - hvor det så blev f.eks. 200 ex. af sommerskolingsprogram med Nordisk-tillæg.

Der er ikke andre fag der har henvendt sig om en sådan samordning, men det kan nås endnu. Deadlinen er stadig d. 27 maj. Vi kunne forestille os en tilsvarende samordningsmodel. Det er nok især de store fag, der kunne være tale om: psyk, statskundskab, historie. Evt. arkitektskolen og Den sociale Højskole.

Vi forestiller os at sommerskolingen begynder at rulle lidt over midten af juni. Sidste år startede den midt i juni, og det var faktisk for tidligt. I år er der en del fag, specielt på hum., der har fået skubbet nogle interne examiner en uge på grund af RUC-ståhejst, så det vil nok være hensigtsmæssigt at starte noget senere.

Henvendelse om sommerskoling sker til:

Jørgen Stærnøse, Anholtsgade 8, 13 74 37 (ikke hjemme i perioden tirsdag d. 25 til fredag d. 28 maj)

Per Krogager, Grønnegade 70, 13 93 66

Peter Seeberg, Læsøgade 45, 12 12 63

Karl-Erik Schøllhammer, Jørgen Steen, Strandvejen 36, 19 15 51

Sommerskoling i uddannelsespolitik og studentpolitik.

Formålet med denne skole er kort fortalt at rekruttere studenter til et studenterpolitisk arbejde i efteråret. Vi forsøger gennem skoling at opsamle nogle af de konkrete politiske erfaringer der er gjort i løbet af det sidste år. Med udgangspunkt i forårets aktioner og op til og med HUC aktionen. Indenfor denne ramme vil vi dels forsøge en konkret evaluering af forløbene og dels fastholde de mere generelle diskussioner der indenfor denne periode markerer et opbrud med en tidligere frontkon-sensus/fagkritikkonception frem imod en udbræget politisk diffusitet og handlingslammelse brudt af forskelløse forsøg på nyformulering af en socialistisk studentpolitik.

Forløbet indeholder tre hovedblokke. Udgangspunktet tages i en gennemgang af perioden fra forårets mobiliseringer og frem til nu med vægningen ikke på en historisk/kronologisk skematik, men istedet på de temaer, der fungerer som udgangspunkter for de aktuelle diskussioner. Anden del bliver en fasebestemmelse af den statslige uddannelsespolitik, som en baggrund for forståelsen af efteråret og de fremtidige muligheder indenfor uddannelserne. Tredje del består dels af en opsamling af de temaer der blev trukket ud af første afsnit, men på et mere generelt plan. Det vil ske bla. gennem en vurdering af de forskellige studenter-politiske positioner der eksisterer indenfor fronten med henblik på døres praksis og dennes udviklingsmulighed, og i mindre udstrækning gennem en vurdering og kritik af DKP og KFMLs svar på interessekampen. Og dels vil vi afslutningsvist forsøge at opstille et handlingsprogram i forhold til de vigtigste af de aktuelle opgaver. (bevillingssit., SU bolig, adg.beg., styrelseslov osv)

Kammeratlig hilsen
Uddannelsespolitikgr.
Uddannelseshistorie.

ANTIIMPERIALISTISK ARBEJDE I FRONTREGIE UNDER SOMMERSKOLIN

På ~~den~~ enkelte fag er projektarbejder/kurser omkring imperialismeproblematikken blevet etableret. Imidlertid har de nedsatte grupper fungeret separat og uden den konsekvens, at et samlet, konkret anti-imperialistisk arbejde er blevet iværksat. At der ikke har foregået en koordinering af disse grupper arbejder, samt at der har været mangel på en politisk praksis praksis, skyldes nok eet og samme. Illusionen om at man kan aflede kapitalens bevægelse i den konkrete empiri af den almene kapitalbegreb, samt at vi har legitimeret os som revolutionære studenter blot ved at forsøge at gøre dette, har osse gjort sig gældende i arbejdet med imperialismeproblematikken. Dette har naturligt resulteret i en fiksering på den individuelle kvalificeringsproces, hvorved et samarbejde imellem grupperne ikke har været umiddelbart påtrængende. At nedsætte en anti-imperialistisk gruppe i forbindelse med sommerskoling skal derfor være et forsøg på at gøre op med denne linje. Dette i et ønske om netop at undgå sommer-skoling som værende blot et led i den individuelle teoretiske kvalificering og i et ønske om at etablere en permanent fungerende gruppe omkring anti-imperialistisk arbejde i frontregie. En interesse i at indgå i et konkret anti-imperialistisk arbejde skulle altså gerne være den motiverende faktor for at gå med. Dette er imidlertid ikke formuleret på grundlag af en "teori-fjendtlig" holdning. Der vil til stadighed vise sig behov for en teoretisk kvalificering. Dette bør blot være afledt af den konkret-politiske arbejde, ikke omvendt.

Det hidtidigt formulerede er naturligvis ikke konstruktivt i sig selv (ej heller banebrydende). Vi vil prøve at skitsere de tanker ~~der~~ vi har gjort os omkring nedsættelsen af en anti-imperialistisk gruppe. Det skal imidlertid stå som en åben problematisering, da det selvfølgelig må være selve gruppen som sådan, der via indledende diskussioner når frem til den konkrete formulering af arbejdets form og indhold.

Der er så vidt vi kan se 3 hovedproblemstillinger:

- 1) Hvilke emner (geografiske områder, befolkningsgrupper, anti-imperialistiske kampgrupper etc.) er primære arbejdsområder, samt i hvilken form kan evt. støtte formidles til anti-imperialistisk grupper? (Det sidste får stå uden perspektivering her).
- 2) Hvilken offentlighed skal vi rette os imod herhjemme?
- 3) Hvordan skal de organisatoriske rammer lægges?

I forbindelse med den første punkt skal følgende problemstillinger påpeges:

- a) Det må præciseres hvilke genstandsområder, der falder ind under vores arbejdsfelt. Er eksempelvis udelukkende 3. verdenslande eller er enhver nation, som ikke kan betegnes kapitalcenter, et relevant emneområde for et anti-

im

imperialistisk arbejde? b) Skal der i arbejdet hovedsagelig fokuseres på områder, hvor den anti-imperialistiske kamp udkæmpes konkret i øjeblikket? - eller skal vi osse - med udgangspunkt i en analyse af kapitalens nuværende udviklingstendenser - beskæftige os med centerkapitalens mere langsigtede strategi og de deraf følgende implikationer? Med den sidste tænker vi fx på den udflytning af industrivirksomheder fra den rige verden til 3. verdenslande som eksempelvis Brasilien, hvor kapitalen tiltrækkes af bl. a. et lavt lønniveau, der gennemtvinges via et repressivt militærstyre.

Dette valg af emner bør i høj grad bero på hvilken offentlighed, vi finder det relevant at rette os imod. Denne offentligheds interesser og behov må være udslagsgivende for valget af arbejdsfelter. Først og fremmest må et rimeligt informationsniveau sikres i frontsammenhænge. Der bør dog ligge yderligere muligheder i dette arbejde. En formidling ud til arbejdspladser kunne eksempelvis etableres gennem et samarbejde med front fonden. I forbindelse med en sådan formidling vil fx kapitaludflytningsproblematikken have stor relevans. Den danske arbejderklasse må have en objektiv interesse i at tilegne sig en viden om en sådan problemstilling. (Dog må det i et sådant arbejde fx fremgå klart, at arbejdsløshedsproblemet ikke løses ved krav om kapitalens forbliven i landet. Det er ikke en kamp imellem nationer, men den internationale klassekamp, der er emnet.)

Før fastlæggelse af de organisatoriske rammer bør bl. a. ovennævnte problemstillinger gennemdiskuteret af samtlige, der ønsker at indgå i dette anti-imperialistiske arbejde. Vi har i forbindelse med dette udarbejdet forslag til et forløb gående over 3 gange, som skulle lægge en mere ~~så~~ struktureret ramme for disse diskussioner. Efter en sådan indledende fase var der mulighed for, at gruppen enten planlagde et fælles efterfølgende forløb eller underdelte sig, for dernæst at arbejde med forskellige problemstillinger. Via forarbejdet og en løbende kontakt skulle en stadig koordinering af arbejdet kunne sikres, ligesom en fælles prioritering af arbejdsopgaver fremover skulle sikre en sammenhæng i de enkelte grupper arbejder. I forbindelse med dette må det endvidere være relevant at kontakte de grupper indenfor fronten, som har etableret sig eller er ved at opstå omkring specifikke anti-imperialistiske arbejder. En diskussion af unikterne grupperes politiske programmer, aktivitetsoversigter etc. må osse overvejes med evt. samarbejde for øje.

Tilmeldinger og evt. yderligere oplysninger kan fås hos:

Poul Ørsted, Grønnegade 70, 8000 Århus C, 139366 eller

Erik Maaløe, Rosenvej 15, 8240 Risskov, 179995

I det sidste stykke tid, primært siden decemberaktiviteterne, har der været sporadiske, begyndende forsøg på at skabe en politisk æstetik i forbindelse med de aktiviteter der har været i fronten, og i forbindelse med agitprop-en for disse aktiviteter. Eksempler: plakater, sangbog, tegneserie, frontbladforsider m.m.

Vi mener tiden er inde til at forsøge at overskride alle disse private og sporadiske forsøg. Hvis en politisk æstetik skal have nogen effekt og nogen mening, må vi overskride privatiseringerne og begynde at skabe en politisk æstetik i forbindelse med oparbejdelsen af en "politisk", en politisk der ikke skal eksistere/udvikle sig adskilt fra, men i forbindelse med det øvrige politiske arbejde.

Til skabelsen af en sådan sammenhængende æstetik/politisk hører at vi begynder at tage nye medier i brug - nye medier, der på en anden vis en den traditionelle - ofte akademisk undertrykkende - skriftlige oplægsform, kan afspejle og formidle erfaringer fra det politiske arbejde. Erfaringer skal her ikke forstås snævert, men som erfaringer fra den livstotalitet, vi som socialister pinedød må forholde os til som politisk.

Et sådant nyt medium, som vi mener må oparbejdes, er tegneserien. Når vi siger oparbejdes, skyldes det, at vi ikke mener at tegneserien i sin traditionelle form kan indløse de krav vi må stille til socialistisk erfaringsformidling.

Vi vil derfor her opfordre folk, der skulle være interesseret, til at deltage i et møde (se til sidst), hvor vi kan diskutere, hvordan vi kan gribe det politisk vigtige - mener vi - felt an, som æstetikproduktion udgør. Foruden at diskutere, hvordan vi kan skabe en politisk tegneserie (tradition), mener vi, at vi skal tage de andre naturlige opgaver op til diskussion. Vi tænker her på plakater - forsider osv - dvs vi skal diskutere oparbejdelsen af en æstetikproduktion, der både i sit indhold (sammenhængende med det øvrige arbejde) og i sin form (hurtighed, kvalitet osv) kan medvirke til udviklingen af det politiske arbejde.

Vi mener iøvrigt ikke at dette arbejde skal begrænses til folk med "evner" og kvalifikationer på dette felt. Vi må overskride de bournerte skranke den traditionelle borgerlige "kunst- og kultur"-opfattelse sætter for vores udfoldelse.....skåret ud i pap : man

behøver ikke at kunne tegne og male i traditionel forstand for at kunne deltage i dette arbejde - tværtimod mener vi at vi må inddrage den fantasi som folk umiddelbart besidder. Dog mener vi det er nødvendigt med en ansvarlighed overfor arbejdet - en ansvarlighed, der gør op med dette område som værende en politisk bibeskæftigelse.

Konkret synes vi at dette arbejde skal startes op nu og kobles til agitprop-arbejdet, samt være sammenhængende med fronthus-etableringen, som netop skal være mere end blotte fysiske rammer. Det bør være en del af det arbejde der skal forsøge at inddrage større dele af livstotaliteten - hvortil hører "kunst- og kultur" - som politisk relevant. Vores kommende arbejde med æstetikproduktion må derfor ses i sammenhæng med skabelsen af et politisk-socialt miljø, bl.a. i fronthuset.....og dvs musoc - vægaviser - teater - plakater osv osv osv Endelig må vi på en eller anden måde kunne knytte det sammen med sommerskolingen.

Mødet er på Katrinebjergvej onsdag d.26-5 kl. 10.00

KORT SAGT :

Per Riis Bobby Z

- EN GRUNDRITIK af Jensen/Justesen: "For en ny studenterbewægelse"
i Socialistisk Politik nr. 3

=====

Forbemærkning: Jeg abonnerer osse på Socialistisk Politik. Som en del andre frontfolk. Og beskæftiger mig med uddannelsespolitik m.v. Som endnu flere frontfolk. Nu behøver man jo ikke forholde sig autoritært til et tidsskrift, blot fordi det rummer en trosteskrænk lang artikel om "studenterbewægelse", har et pænt, men temmelig fantasifuldt lay-out (gamle læsere af fx. universitetsbladet Monitor - for det afsatte konsistorium - vil vide hva jeg mener), og et navn, der ka forkortes til SoPol. Så efter at ha læst om de europæiske kommunistpartier lagde jeg bladet tilbage. Osse fordi jeg kom i tanke om noget af det sludder Lisbeth Gundlund Jensen fyrede af på det landsdækkende fagkritik-seminar i Århus d. 14. december 1975.

Men i forbindelse med andet arbejde gik jeg alligevel igang med artiklen. Og det ka andre jo osse gøre, hvis de vil stifte bekendtskab med et lærestykke om en utopisk afart af litteraturstuderendes socialisme-opfattelse.

Min kritik blir kortfattet. Dels fordi det opbyggende positivere arbejde omkring en socialistisk uddannelsespolitik for Frontens vedkommende kommer til udtryk i øvrige sammenhænge (jf. dette nr. af frontbladet, nr. 6 og 9). Dels af redaktionelt-indholdsmæssige grunde og tilsvarende ditto. Derfor blir det kun en kritik af de mest forfejlede opfattelser og utopiske positioner. Store problemer områder der som sådan er politisk relevante - som formuleringssætsigt mere eller mindre afspejler tankeflugten, diskuterer jeg ikke. Det gælder fx. reformisme-syndromet, socialdemokratisk og borgerlig uddannelsespolitik, "studenterbewægelsens" historie, dens parlamentariske afhængighed af socialdemokratiet m.v.

Frontfolk beskæftiger sig jo med disse problemer i arbejdsgrupper i konkrete sammenhænge.

Jan Knus
maj 76.

(1) "Studenterbewægelsen" - problemstillingen

"For en ny studenterbewægelse. Mod uddannelse - for demokratisk videnstilignelse" er spidsartiklen i SP nr. 3. Med kort indledning af Niels Ole Finnemann, studentpolitisk aktiv for fire år siden.

Finnemann mener, at studenterbewægelsens manglende forbindelse til arbejderklassen bla.a. skyldes at "studenterbewægelsen aldrig har frigjort sig fra det oprindelige grundlag, der byggede på en radikalistisk kritik af socialdemokratiet samtidig med en praktisk afhængighed. Derfor er det karakteristisk "at bewægelsen aldrig har kunnet formulere noget selvstændigt politisk budskab." Bewægelsen er derfor i krise. Bl.a. fordi den "tilsyneladende har slået lejr i 3 stridende fraktioner: teoretisk strømninger, især af kapitallogisk tilsluttede arbejderistiske strømninger og parlamentariske strømninger."

Det problem der stiller sig er udformningen af en "socialistisk studentpolitik". Til den diskussion vil Sopol bidrage.

Til det følgende kommentar: studenterbewægelsen er ikke i krise. Kapitalen er i krise. I de imperialistiske akkumulationscentre, i Danmark under specifikke økonomiske og politiske omstændigheder. Socialdemokratiet er i en kritisk balancegang som nyhistorisk traditionelt statsbærende parti: ifht. afgørende fraktionskampe hos nationalkapitalen og en kriseantastet legitimitet ifht. arbejderklassen (og dele af de statslige lønarbejdere og småborgerskabet).

Studenterbewægelsen er ikke i krise. For det første fordi den aldrig har haft en éntydig politisk konsistens, men har rummet alle videnskabelige, politiske og sociale afskygninger af et anti-borgerligt oprør. For det andet er studenterbewægelsen ikke i krise - ikke mere end pensionisterne, pædagogerne, de arbejdslose, ..

Kapitalens krise har skærpet klassekampen, primært som repression over for arbejderklassen. Og - for første gang - over for store dele af de statslige lønarbejdere, herunder de, borgerlige som socialistiske, der studerer til at blive dette.

Når venstrefløjens studenter for tiden rådslår og aktionerer mere eller mindre ad hoc er det ikke bare fordi den førte politik har været dårlig, rev-reformistisk halehæng til socialdemokratiet i parlamentarisk forstand. I forhold til klassekampens niveau har denne politik stort set været stillet materielt og subjektivt som den danske venstrefløj i øvrigt. Historisk betinget, med betingelser der som bekendt forandrer sig. Politikken er primært dementeret af det internationale konjunkturskift, den danske strukturøkonomiske krise, forandringer inden for statsfunktionernes udviklingstvang og -muligheder, herunder uddannelsesområdet - og (selv)kritik balndt de poli-

tisk aktive på uddannelsesområdet.

I denne historiske omvæltningsproces er der klat ikke enighed blandt progressive/socialistiske/revolutionære studenter. Man kan måske finde tre strømninger (hvor er KOMS og KMLL forresten), som man kan skille ad i hovedet. Hva der selvfølgelig er uinteressant uden historisk og strategisk refleksion. Forudsætningen for et solidarisk kampberedskab og en korrekt politikudvikling er naturligvis (selv)kritik blandt stridende tendenser. Det er ikke det samme som hurtige rationaliseringer og extra-kritik fra sidelinjen som i SP/3.

Det er ikke ligegyldigt hvordan problemet stilles. Hvordan kan man revolutionsteoretisk/-praktisk med nogen fornuft overhovedet forlange, beklage manglen af et selvstændigt politisk grundlag for en borgerlig idéo/social-logisk kategori som "studenterbevægelsen"? Hvordan kan man kræve en "socialistisk studentpolitik" uden osse at kræve en "socialistisk pædagogpolitik", en "socialistisk pensionspolitik"?

Der er to hovedproblemer for socialister og progressive i uddannelsessektoren: (1) udviklingen og organisering af en ikke-privilegeret diskriminerende interessekamp for de uddannelsessøgendes almindelige økonomiske og sociale (og studiemæssige) interesser. Denne kamp er ikke forbeholdt socialister (eller "fagkritikere"), men må ikke stå i modsætningsforhold til arbejderklassens interesser, tværtimod konkret vise sin solidaritet i forhold til disse. I bredere materiel forstand omhandler kampen store dele af de statslige lønarbejdere.

(2) nedvirken til skabelsen af en socialistisk uddannelses (og forsknings) politik - herunder for de lægges uddannelser, og de enkelte studieindhold. Dette er en langsigtet opgave, der er sektersk som specifik studenteropgave, tværtimod umulig uden (dele af) arbejderklassens dominerende indgåen og kravformulering. Disse politiske hovedopgaver sætter begg, konkret og strategisk, allianceproblemet mellem progressive studenter, statslige lønarbejdere (og evt. vesarteradikaliserede dele af småborgerskabet) og dele af arbejderklassen på dagsordenen. Formidlingsformer for dette er fx. solidaritetsarbejde (internationalt, som arbejdskampspecifikt), aktionsforskning, arbejder- (arbejdsløse) uddannelse, alternativt lærerbogsmateriale, kulturkamp.

Jeg vil ikke videre diskutere disse opgaver her - så lidt som mulig hedsbetingelserne for studenter o.a.'s svrige indgåen i klassekampen som politisk organiserede (og/eller) i parti, primær-organisation, kvindefront, beboerarbejde, miljøvern m.v.

(2) Den utopiske regression

Med artiklen i Socpol 3 ka man til "de 3 hovedstrømninger i den danske studenterbevægelse" føje en fjerde tendens (som forhåbentlig aldrig blir en strømning): den EVENTYR-REVOLUTIONÆRE tendens.

Jensen/Justesen viser flaget fra begyndelsen. Den ny studenterbevægelse ska gå "mod uddannelse"! En parole, der ville egne sig for et kommunistisk samfund, som vi måske ka se spirerne til i Kina, men som i Danmark 1976 er sektersk idealisme. Hvis arbejderklassens børn praktisk sku gå mod kapitalistisk arbejdskraftkvalificering og meritering som samfundsmæssigt nødvendig del af individ- og klasse-socialiseringen, ville de miste enhver eksistensbetingelse. Betraget blot empirisk hvem der er uddannelsesmassig restgruppe, eller omvendt, uddannelsesniveaet for kriminaliserede, socialt handicappede, ... Uden arveguld eller kuponer ville det gå mellemlagsbørnene lissådan. Det er en anarkistisk elendighedsparole om at "enhver er sin egen bedemand".

I stedet for uddannelse ska vi så istedet gå ind "for demokratisk videnstilegeelse", eller som det hedder senere "det lystbestemte selvstudium". Her har vi så virkelig fået reproduceret den kapitalismeforstærkede arbejdsdeling mellem håndens og åndens arbejde, sågar i demokratiets navn. Til gengæld ska vi så åbenbart slippe for den social-politiske socialisering og de manuelle færdigheder en borgerlig uddannelse osse indeholder. Her er det ånden og lysten der driver værket, skønt det er vanskeligt at se, hvar der specielt er "demokratisk" ved at individ-lysten ska være motor i studier og samfund.

J/J's politiske model vise sig het, som senere, at være en forvrænget tilbageskrivning af utopiske tilstande. Utopien er politisk forføjlet for di den er indholdsmæssig forkert og uklar - og fordi denne forkerte fjern-strategi yderligere indplaceres på et taktisk (parole) niveau, der enten gør den til nutidig idealisme eller til fremtidis nonsens (det kommunistiske samfund må være alt andet end "demokratisk").

(3) Korte hug.

Udover Finnemanns og J/J's indledninger består artiklen af fem afsnit: 1. Reformismens krise og revolutionær politik, som er forbilligelig kort, men ikke særlig præcis (der er tænkt og skrevet betydeligt bedre om reformismens krise, bl.a. fra RUC, hvis fagkritik J/J ikke har meget til overs for). Det lykkes ikke at begrunde sammenhængen

til det revolutionære udover det voluntaristiske.

2. Socialdemokratismen og den moderne borgerlige uddannelsespolitik. Stort set en moralsk kritik fa socialdemokratiet, tilligemed en overfladebestemmelse af partiet og dets uddannelsespolitik, alenlang oprensning af tendenser i moderne borgerlig uddannelsespolitik og administrative reformer. Væk er såvel en international, som national krisereflektion. Ingen historiske overvejelser om uddannelsesområdet som strategisk politisk og økonomisk interventionsområde, ingen differentieret fasebestemmelse af uddannelsespolitikens udvikling, udover plus/minus ekspansion. Mao. dilettantisk analyse, i bedste fald uinteressante/kendte facts.

3. Reformisme og krise i studenterbevægelsen. (jf. tidligere). Uafiferentieret henholdsvis forkert konception af "fagkritik" og "kapitallogik"/"allitboet" RUC ses i dårligste politiske subjektivitetske stil som Erling Olsens og DSF's personlige resultat, hvis fallit skyldes dette tilligemed en forkert fagkritisk strategi og byrokra-tisk-centralistisk parlamentarisk. Hele afsnittet præges af at være set fra et københavnsk skrivebord, hvor RUC principielt er inden for synsviide. Den politiske og fagkritiske udvikling ved OUC, AUC og AU er såmænd ikke engang nævnt som noget, der ikke tas op. De politiske vurderinger med virkeligheden beror på tilfældigheder.

4. Reformismens krise og revolutionær uddannelsespolitik. Det egentlige strategibærende - og fatale - afsnit. Jeg vender tilbage.

5. Socialistisk praksis for studenter. Gode ideer i grams. Ingen politisk, materiel refleksion af allianceproblemet. Ex. Ren voluntarisme - og "demokrati"-fiksering.

(4) Bearbejds-politikken.

Den politik, som artiklen fører sig frem med, er karakteriseret ved en forvirret trængsel af politik-begreber "som bidrag til en socialistisk politik for mellemag i de højere uddannelser". Bidragene er bl.a.: en revolutionær politik, en selvstændig socialistisk politik, "demokrativering af det højere uddannelsessystem - en socialistisk reformkamp", "en socialistisk kamp er led i en demokratisk styrkekamp før en egentlig revolution", socialistisk uddannelsespolitisk strategi, offensiv demokratisk reformprogram, ...

Intetsteds præciseres såsse forskellige begrebers forskellige politiske status nærmere indbyrdes og ifht. analyse af den konkrete situation. Andet i intetsigende almindeligheder:

Reformismens krise ska være baggrund for en revolutionær politik. Denne ska overskride den gamle reformistiske (SD) strategi. Artiklens faktiskt prioritet i denne revolutionære kamp og politik (ud-

over den revolutionære utopi) er et demokratisk-socialistisk reform-program før en egentlig revolution.

Demokrati-begrebet er en åbenlys, men helt uigenkenskuelig, basis for socialismeopfattelsen. "Det centrale indhold for socialistisk og demokratisk kamp: en socialt og politisk indholdsbestemt kamp mod den herskende klasses magtsfære, der er underbygget af det kapitalistisk magtapparat". Og hva betyder så det?

Fagkritikken som del af den socialistiske i uddannelsessektoren har hele tiden sku været politisk indholdsbestemt. Siden den såkaldt "reksterne fagkritik". Det er det der i det lange træk har bevirket manifestet solidaritet fra 8000 arbejdere til "RUC's kamp": muligheden for forskning/undervisning i dele af arbejderklassens interesse.

Det epokegørende er åbenbart appellen til det "demokratiske". Og det må jo være det borgerlige demokrati, der tænkes på, eftersom vi befindes os i et borgerligt samfund. Hva den taktiske og strategiske baggrund for dette er får vi ikke oplyst. Iien måske parolen om "demokrati", "demokratiske reformer" ska mobilisere studentermasserne og folket? Som KOIS så længe forgæves har troet det. Det er i hvert fald ren politisk magi. Eller måske mener J/J virkelig, at klassekampen i Danmark nu er skræmpet derhen, at det borgerlige demokrati reelt er truet ^{af} nødretstilstande eller fascistoidt indgreb, som naser og folkenagtsorganer ka mobiliseres imod? Ska vi lægge taktik i Danmark efter forholdene i Sydeuropa eller BRD? Nej. Det tilhører et langt mere overordnet strategisk perspektiv. Men det næste træk blir vel så, at vi ska lave demokratisk demonstrationer på Grundlovsdag i sted et for socialistiske demonstrationer på Arbejderklassens internationale kampdag!!

Hvordan er iøvrigt den demokratisk-politiske afgrænsning til/politiken over for det 'klassesamarbejdende, kompenserende, statscentraliserende reformistiske socialdemokrati' ifht. kampen for et demokratisk reformprogram? Dets venstre-/højrefløj? DKP, SF, VS? Mere eller mindre progressive fagforeninger i LO og for statslige lønarbejdere? AC, DM? Militante, socialistiske arbejderorganiseringer? Smågrupperne på venstrefløjjen??

I stedet for problem-præciseringer af interessekampsmæssige og uddannelsesmæssige opbræver og konkrete vurderinger af klassekampsmæssige og alliance-strategiske perspektiver for en såkaldt ny studentervevægelse får vi en lang, lang historie om krisereformisme og reformdemokrati - afbrudt af et eventyr midt i det hele.

J/J skriver, at grundlaget for en socialistisk uddannelsespolitik (jeg troede vi sku gå "mod uddannelse", men måske er en parole om "revolutionær, socialistisk, demokratisk videnstilleghedsrevolution" lidt tung at løfte?) "må være en integreret del af den samlede revolutionære bevægelse. De elementer af en socialistisk uddannelsespolitisk strategi, vi vil opridsse i det følgende, må primært forstås som forudsætning for at etablere dette grundlag." (s.14 - min understrening).

Disse forudsætninger er opridsset i fjerde afsnit, som eksplicit tar udgangspunkt i reformismens krise. Hovedprincippet for en socialistisk politik angår at sku være "demokratisk, dvs. bygge på udviklingen af en folkekædet" som de "i en revolutionær proces nødvendige elementer af repræsentativitet". (s.14 nu).

Når man så hurtigt og kampfrit ka komme fra krise til revolutionær proces er det kun et slag med tryllestikken at opstille "perspektiver og forudsætninger for en revolutionær uddannelsespolitik". Ganske vist må J/J's diskussion "tænkes inden for organisatoriske rammer, der endnu ikke eksisterer" (s.15 nu), men det stopper ikke tanken fløkten fremad.

Det revolutionære helhedsprogram er "naturligvis ikke slet og ret en principiel ubøje, tværtimod må det fremsætte realistiske løsninger på de politisk-økonomiske strukturproblemer, der ligger bag den nuværende krise." - skriver J/J.

Programmet er: hele befolkningen i socialistisk nødvendigt arbejde/ radikal nedsettelse af arbejdstiden - arbejdsprocesserne, såvel som industristrukturen, omstruktureres - lige løn til alle. Og det er jo vældig realistisk. I en revolutionær proces. Som vi tænker os til.

Efter disse hurtige reformer har vi forudsætningerne for den ikke-meriterende og ikke-institutionaliserede uddannelse..... videnstillegelse: "det lyst-bestemte selvstudium" der "målrettes mod socialt listiske opbygning." Hva denne borgerligt koncigerede og individualiserede "lyst" har at skaffe med socialistisk målretning ka jeg ikke gennemskue her. Vi må blot håbe at "lysten" til den tid er socialistisk opbyggende. (foranstående er måske en forvrænget ideologisering af det frihedsbegreb Marx kort udvikler i kapitel 48 i Kapitalens tredje bind ud fra bestemmelser om "frihedens rige" og "nødvendighedsens rige" - men dette er formodentligt et profant kapitallogisk synspunkt.).

Før vi ka komme til at lyststudere er der imidlertid en række uddannelser, der må udryddes i den nuværende form: ingen "certificerede eksperter" i kultur og ideologi (for der er vel folk der har "lyst" til at studere præ-socialistiske samfund og fortid, så vi ikke blir historieløse øboer). Der er ingen brug for psykologer, jurister, sociologer, økonomer, politiker osv. Nej, eftersom psykologi kun eksisterer i det borgerlige samfund - og ikke i et socialistisk opbygningssamfund, for slet ikke at tale om et kommunistisk samfund - er det jo helt rigtigt. Og det må så være grunden til at menneskene er blevet så flinke, at forbrydelse og klassekamp er nedlagt, så jurister og retsvesen er helt overflødig. Der er derfor næppe heller flere sociale problemer eller fænomen, så sociologer ryger ud med klassekampens nedlæggelse. Penge og kapital må være afskaffet, så vi har klart ingen brug for økonomer (måske en enkelt turistøkonon til at fordele besøg til utopia, en enkelt hovedbogholder, for ikke at glemme en speditør til handelen med de tilbagestående præ-kommunistiske samfund).

Disse forestillinger modsiges i noen grad af "at videnstillegheds i et socialistisk samfund må foregå under arbejderklassens og dens allieredes kontrol"... klassekampen er altså ikke ophørt, når ovenstående forestillinger ska gennemføres.... Men vi må videre. Videre

Den elementære grunduddannelse (!) i læsning, skrivning og regning er "ret kortvarig (3-4 år) og overbygges med en uddannelse á la den rejsende højskole", dvs. indgåen i konkrete sociale sammenhænge i udlandet, i Danmark (vi må her forestille os den glæde og solidaritet der strømmer mod 20.000 danske skolebørn hvert år fra de argentiniske og indiske værtsfolk og magthavere). Resten af uddannelsen foregår i familjen, omkring massemedier, EDB-terminaler, foredragshuse.

I forbifarten ka det undre lidt, at der hverken eksisterer landbrugs- eller industriproduktion i dette samfund. At børnene og ungdommen ikke tar del i det produktive arbejde integreret med deres uddannelse. Eller overhovedet indgår i erhvervskvalificerende processer. Men - teknologien er vel totalautomatiseret og lystkontrolleret. ... fremsætte realistiske løsninger....

(6) Kort konklusion

For det første viser forudsætningen for J/J's "socialistiske videns-tilgængelsespolitik" sig at være en utopi, der - hvis den ikke havde været så eventyrlig dårlig - først kunne være resultat af en sådan politik !! Det er grundlæggende politisk diskvalificerende fejl-tænkning.

For det andet blir den generelle, udifferentierede og reduktionistiske gennemgang af SD-reformisme, krise, "studenterbevegelsen" m.v. (der som sagt er relevante problemområder) ikke brugt som grundlag for en konkret kritik af den førte politik ifht. de historisk-politiske udviklingsvilkår og kampbetingelser, men som grundlag for at aflede og deducere en såkaldt demokratisk (hva så det er) og socialistisk reformpolitik. Der osse kalder sig revolutionær. Men som ikke rummer antydningen af konkret analyse, taktik og strategi. Opstillingen af "den demokratiske kamp" som "studenterbevegelsens" (venstrefløjens?) nye grundlag mister derfor, for det tredje, enhver holdbar politisk bestemmelse.

jk.

OM BAGGRUNDEN FOR SNAKKERNE I ANHOLTSGADE 4 - OG HVAD DER REELT FOREGÅR NU.

Venstrefløjen i Danmark idag er mere splittet end de sidste mange år, såvel politisk som organisatorisk. Den optimisme og politiske vilje, der prægede opbruddet fra studenterbevegelsens snævre universitetspolitiske arbejdsfelt er vendt til en ny fase af selvbesindelse og analyse af begrænsninger i den gennemgæede udvikling. Baggrunden herfor er ikke eentydig, men der kan dog fremdrages visse karakteriserende elementer. Studente- og ungdomsbevægelsens udgangspunkt var en placering i periferien, både samfundsmæssigt og politisk. Historisk blev den overordnede bestemmelse at køre "partiforberevende arbejde", og store mængder energi blev anvendt på at skabe konkurrerende partimæssige organiseringer. Der blev aldrig forsøgt en målrettet indsats for at udvikle konkrete politiske strategier, der også inddrog og tog højde for den danske arbejderklasses erfaringer og herudfra udviklede kamptemaer. Og vi kan idag således foreløbig konstatere, at forsøgene på at sprænge studenterbevegelses ideologiske og politiske marginalplacering - samtidig med at der blev skabt en bred organisatorisk basis - er mislykkedes. Intentionen om at forankre politikken i eller indenfor arbejderklassen, der knyttedes tæt sammen med det "partiforberevende arbejde", forvandlede sig til en fixering på snævre dele af arbejderklassen - dele der i årevis på deres arbejdspladser har befundet sig i isolation. Forankringsintentionen har spillet en større rolle end spørgsmålet om hvilken politik, der skulle forankres - og resultatet er osse blevet, at den militans, der skabtes en berøringsflade til, ikke har kunnet fastholdes politisk.

Der ligger et omfattende arbejde tilbage omkring forsøgene på at analysere denne fejlslagne praksis, men der er på den anden side ingen der nu tør hævde, at resultatet under andre omstændigheder ville være blevet meget anderledes. Venstrefløjens lammelse idag har som overordnet årsag krisetendenserne i samfundet og overgangen fra højkonjunktural historisk periode til stagnation, og det er et åbent spørgsmål om andre organiseringsformer på forhånd ville have kunnet løse lammelsen. Situationen vi står i idag og dens politiske konsekvenser er ikke mulige at overskue. Men ét er for-

86

nødent: ideen om en kontinuerlig i venstrefløjens udvikling frem til idag vil forstærke isolationen og handlingslamellen og må derfor brydes op, og kriseproblemerne sættes i politisk centrum.

På trods af den ideologiske og politiske forvirring, der præger de nærmeste politiske organisationer (primært VS og KF som resultater af student- og ungdomsbewægelserne), og på trods af den voldsomme fraktionering er resultatet af tiårets politiske udvikling skabelsen af en venstrefløj, som reelt er langt bredere end dens organisatoriske udtryk. Og sammenhængen i denne venstrefløj er kapitalismekritik og en socialismeopfattelse, som er mere radikal end den, der eksisterer i det parti, der har haft patent på venstrekritikken i årtier, DKP.

Hovedproblemet i denne brede venstrefløj er vanskeligheden af (og måske umuligheden af) på det nuværende grundlag at udvikle en reel sammenhæng mellem a) kampene i de enkelte sektorer (på arbejdspladserne, dagsinstitutionerne, på læreanstalterne eller i folkeskolen, i socialsektoren generelt etc.) og b) de enkelte aktioner idag som et skridt på vejen til socialismen. Og uden en sådan tæt sammenhæng er kampen mod de nuværende industrisamfund, med deres højkomprimerede forsvarssystemer og deres tætte integration af alle niveauer dømt på forhånd. Ingen af de eksisterende politiske organisationer kan samarbejde disse problemer fordi de både er 1) begrænsede i deres sociale basis og 2) kun har brokker til en strategi, der kan udvikles til en samlet socialistisk bevægelse.

På denne baggrund er det rimeligt og nødvendigt at stille andre former for politisk organisering af den nødvendige erfaringsformidling på programmet - med det mål at løse op for isoleringen og fraktioneringen. Forsøg på organisering af en socialistisk offentlighed. En sådan offentlighed eksisterede tidligere tendentielt omkring de tidligere bevægelser: Vietnam-, student-, kvinde- og anti-EF bevægelser. Og ét af resultaterne af det partiforberejede arbejde var nedbrydningen af denne offentlighed in spe og den påfølgende indsnævring af diskussionernes sociale radius.

Arbejdet med genskabelsen af en gryende socialistisk offentlighed er ikke ensbetydende med umiddelbart politisk-organisatorisk arbejde, men stiller sig alligevel forholdsvis kon-

87

kret i et lokalt perspektiv.

Det lokale perspektiv.

Der må skabes sammenhængskraft i - i første omgang - den lokale venstrefløj, fordi som sagt den interne kommunikation imellem de grupperinger, der i varierende grad arbejder med samme selvforståelse, er meget lille og tilfældig. Et forsøg på noget sådant forudsætter ikke programmatisk armsving eller færdige organiseringsvar, men tværtimod en åbenhed og diskussionsvillighed, som markerer et opbrud fra den organisations- og partifetisjerede venstrefløj. (Det er i denne forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at vi ikke kan acceptere en sådan offentlig struktur som en rekrutteringsbasis for de snævre partiinteresser, vi netop bryder op fra. Det betyder at hverken DKP eller KFML - som jo løvrigt planerer det store revolutionære parti i 1976 - organisatorisk får lov at sætte sig på diskussionen eller de nødvendige administrative instanser. Her finder diskussionen sin administrative begrænsning.

Skabelsen af en ny socialistisk offentlighed kræver ikke umiddelbart politisk-organisatorisk arbejde, men derimod ikke bygningen af kommunikationen mellem de grupperinger, der stort set tilhører den udøgmatiske og usekteriske venstrefløj. Et sådant forum vil husgruppen arbejde hen imod. Med det sigte - og en langsom opstart - har husgruppen i april-maj måned afholdt følgende arrangementer:

1. Møde om bilstandsloven med panel og diskussion
2. Holstebro Børneteater: åbent-hus arrangement en lørdag eftermiddag.
3. Sammen med Socialistisk Portugalgruppe har vi vist filmen "Viva Portugal" to aftener på Esken.
4. Et møde med folk fra forskellige beboerforeninger m.m. om de socialistiske perspektiver i beboerarbejde.
5. Et møde på trapperne om socialistisk børnelitteratur.

Endvidere arbejder vi i øjeblikket heftigt med en hel række indholdet af disse arrangementer har været/bliver bredt favnende, for at få et temmelig bredt erfaringsgrundlag for arbejdet fremover og hvad Eskens lokaler rent faktisk kan anvendes til udover værtshusfunktionen.

Kammeratlig hilsen

Fyringer på venstrefløjten

Frontfolk har i de sidste par uger kunnet følge med i en konflikt på Demos gennem Informations spalter. I venstrefløjens reaktioner på denne konflikt er osse Fronten blevet inddraget, og det er hvad det flg. skal berette om. Det gør vi dels i et referat over, hvordan fronten (AU og fagtryk-gruppen) har forstået konflikten, og dels om hvilke reaktioner, vi er involveret i.

Demos er som forlag udsprunget af De Danske Vietnamkomiteer, og denne oprindelse har bevirket en ret diffus linie mht udgivelsespolitik og ekspansion - kun det anti-imperialistiske arbejde bandt det sammen i en lang periode. Samtidig med udviklingen af og afslutningen på Vietnam-krigen udviklede Demos sig til at blive dels den væsentligste bogcafe i Københavnsområdet, dels at have det bedste distributionsnet blandt socialistisk arbejdende udenfor læreanstalterne, og stort set at være den eneste socialistiske organiser, der kunne distribuere musik i Danmark.

Organisatorisk og økonomisk var Demos i en lang periode elendigt kørende - alligevel var Demos alt i alt en lækerbidsken som kunne få mange venstrefløjs-grupperinger til at interessere sig for stemmeretsregler på generalforsamlinger og lignende kup-måder. Denne del af fortiden er dog ret uinteressant nu.

I løbet af årene udviklede der sig lønarbejde på Demos. Først en simpel betaling til de aktive, der var så aktive, at de ikke kunne nå at leve af noget andet. Senere kom osse ansættelser pga øgede kvalifikationskrav. Den halve snes lønarbejdende kørte med enhedsløn (pt 5000 mdl.).

I løbet af det 1/2-1 år har bataljerne hobet sig op, og det politiske indhold i disse, er ikke kun for os, men osse for vores københavnske kamrater så forplumret, at det ville være en fordrejning at forsøge at formulere det klart.

Men sagen er den at der har udviklet sig en konflikt mellem Demos' bestyrelse (der repræsenterer den ene af to lige store grupper blandt anpartshaverne - den ikke-repræsenterede forstår sig selv som DDV) og de ansatte lønarbejdere. Det politiske indhold er iflg de løn-betalte, at Demos' bestyrelse bl.a. gennem en række tiltag, som i sin ydre form er teknokratiske ændringer i arbejdet, forsøger at ændre forlagets udvikling til at være rammen om en række "socialistiske bevægelser", altså en anden udviklingsform end f.eks arbejdet i partier, fronter osv, dvs en klar overskridelse af det grundlag, Demos' bestyrelse blev valgt på. Bestyrelsen

siger modsat, at de lønbetalte forsøgte at påberåbe sig politisk indflydelse som lønarbejdere.

Udover dette ret uklare indhold i konflikten er der en række aspekter, som hører til de mere subjektive betingelser: personlige modsætningsforhold, udvikling af enighed og sammenhold blandt de ansatte, og en række velkendte nerve-krigs - metoder fra begge sider.

Resultatet af dette sammensurium blev en tilspidset konflikt, hvor de lønbetalte nægtede at arbejde, før en fyrret blev genansat - eller en ekstrordinær generalforsamling havde taget stilling til forlagets udvikling. Bestyrelsen "løste" konflikten med en lock-out, og de har siden forsøgt at holde gang i foretagenet ved hjælp af aktive, der solidariserede sig med bestyrelsen. HK støtter de afskedigede og har erklæret arbejdet konflikt-ramt, og arbejdsformidlingen nægter at anvise folk arbejde der. En række anpartshavere, der støtter de afskedigede, har samlet underskrifter til en ekstraordinær generalforsamling, der skal finde sted d.1. juni. Samtidig har bestyrelsen udvidet anpartshavermassen, uden at tilbyde de gamle anpartshavere nye anparter.

Ovenstående resume skulle vise at mange personer og grupper har valdt forskellige egeninteresser i denne sags udvikling: socialdemokrater, HK-fornænder, konkurrerende bogsalg, folk der har mistet deres levebrød, partibosser, der har mistet deres parti og mange andre.

Fagkritisk Front blev indblandet fordi bestyrelsen i sin afskedigelse af forretningsføreren argumenterede ind over den virkelighed, vi selv har erfaringer med. Anklagerne bestod i en lang række dele af økonomisk/teknokratiske styringsmæssig udygtighed. Gennem frontens fagtryk-arbejde vidste vi, at de ansatte tværtimod på 1 1/2 år har forvandelt Demos fra et kaotisk fallitbo til en rimeligt fungerende samarbejdspartner. I forlængelse af venstrefløjens forlagenes offentlige udtalelser sendte vi derfor et brev til de ansatte og bestyrelsen, hvori vi protesterede imod at skulle tages til indtægt af bestyrelsen, og tilbageviste de kritikker, som der ikke i vores erfaringer var noget belæg for overhovedet. Endelig understregede vi, at vi ikke med denne reaktion ville tage stilling til konflikten evt politiske indhold, men at vi mente at dette indhold måtte lægges ret offentligt frem, når man løste en konflikt ved at fjerne folks levebrød, i en socialistisk organisation.

Sagen blev yderligere diskuteret på et par møder. En repræsentant for de ansatte kom for at redegøre for sin forståelse af situationen på et møde, hvor der deltog folk fra fronten og fra modtryk. På et udvidet fagtryk-gruppe-møde d.17-5 samlede vi de vurderinger og oplysninger op, som de forskellige møder

og kontakter til venstrefløjssforlagene havde givet.

Vi mener ikke, vi som front kunne forholde os til de ændringer i Demos' politiske linie, der muligvis fra bestyrelsen var ønske om. Det måtte være Demos' aktive, (og i formel forstand generalforsamlingen) der tog stilling til den udvikling.

Men vi måtte derimod forholde os til den konfliktløsnings-måde, bestyrelsen havde taget i anvendelse, da der skulle løses op for det rod af politiske, faglige og personlige konflikter, der var etableret. Vi mente at Demos' bestyrelse groft havde overtrådt nogle spilleregler blandt socialister, når det gjaldt konfliktløsninger ind over lønarbejde.

Hvis konfliktens indhold var politisk (dvs at de ansatte efter bestyrelsens mening saboterede forlagets politiske udvikling) måtte konflikten formuleres op i en eller anden offentlighed (anpartshaverne, de aktive, måske informativt ind over de andre venstrefløjssforlag/organisationer). Hvis de ansatte så viste at være illoyale iflg anpartshavernes mening, ville det selvfølgelig være absurd at betale dem for at udføre forlagets politik, og de ville i så fald skulle gå.

Hvis konflikten var faglig og uløselig måtte den i det mindste løses i fuld offentlighed og uden de svinestregere, arbejdsgivere efter de gældende regler har mulighed for at benytte.

Et problem for venstrefløjssforlagene og for frontens fagtryk har været, at vi faktisk ville komme til at tage stilling til konflikten, osse uden at gøre noget som helst aktivt. For det er selvfølgelig at tage stilling at muliggøre f.eks bogcafeens fortsatte eksistens enten med arbejdskraft fra aktiver/strejkebrydere (alt efter temperament) eller ved at fortsætte leverancer.

Derfor indkaldte Kurasje til et møde for offentligheds-organiseringer på venstrefløj d.18-5, hvor de enkelte organisations reaktioner på konfliktløsningsmåden fra Demos blev diskuteret. Diskussionerne gik på: om konflikten var faglig (hvordan skulle man så reagere? og hvem? de ansatte eller organisationerne?) - om den var politisk (kunne man blande sig i en organisations indre politiske udvikling?) - om reaktionerne skulle ske gennem solidaritetserklæringer, gennem økonomisk støtte, eller ved at vanskellige Demos' arbejde ved at foretage leveringsstop?

Udfaldet blev en konstatering af, at de forskellige organisationer agtede at reagere på bestyrelsens konfliktløsnings-måde, nemlig at fratage folk deres levebrød uden videre. Reaktionerne blev alle tidsbestemt til den afklaring, der må ske på Demos' ekstraordinære generalforsamling d.1.juni.

På mødet så det ud til at Kurasje, Tiden, Hanegal, Røde Tæne, Kontext og frontens fagtryk ville beslutte ikke at levere bøger og materialer til Demos, eller modtage leverancer derfra, i perioden frem til generalforsamlingen. Det så osse ud til at de ansatte på Politisk Revy ville beslutte at undlade at ekspedere leverancer til og fra Demos. CMT ville reagere ved at yde økonomisk støtte til de fyrede, og det så ud til at Medusa ville protestere, men ikke foretage leverancestop, samt at Modtryk ikke ville deltage i reaktionerne.

ole frydensberg, bobby zachariae

Disse to ting ville forhøjbentlig kunne forbedre koordineringen mellem de enkelte fronter. Dette skulle i høj grad kunne løse problemerne med igangsætningen af tværfaglige projekter samt skule styrre rekreative aktiviteter for de nuværende centrale aktiviteter (som f.eks. fagtryk, agit-prop og frontfonden).

Disse organisatoriske justeringer kunne måske afhjælpe en af frontens største problemer: De borgerlige omgangsformer. Dette problem anser vi for at være kilden til megen af den dårlighed, der trives i fronten. Det er derfor nødvendigt at gøre op med den dårlige situation, som reproducerer af borgerlige omgangsformer. Disse konstanteringer af frontens dårlighed som vi mener mange andre medlemmer er enige i, skulle vi gerne få ændret, inden det bliver for sent. Derfor opfordrer vi alle frontens medlemmer til at give deres tilfredshed til kende.

FOR EN ARBEJDSUELIG FAGFRONT.

Fagfront Biologi.

ANNONCE:

FRONTKOLLEKTIV:

Vi er tre fyre og 1 pige som både af praktiske og af sociale grunde bliver nødt til at finde os et nyt sted at bo. Grunden til at vi bruger FB, er den, at vi synes at FB og FF også skulle fungere som andet end et formidlingssted for den "store politik", og da vi tror at der er mange i en lignende situation. Desuden håber vi med vores indlæg at gøre opmærksom på at selv marxister også har en "fritid" (eller intimsfære, eller hvad man nu vil kalde det), som man ikke kan lade stå udenfor den efterhånden alt om-sig-gribende politisering.

Men til sagen: Problemet er at vi kun er 4, og vores mål er at være mindst 7, og helst med en nogenlunde ligelig fordeling mellem kønnene, - hvilket vil sige, at det fortrinsvis er piger vi søger.

Af rent praktiske grunde vil vi foreslå, at evt. interesserede sender en besked til: HC Lund, Katrinebjergvej 69⁵, 8200 Århus N, - hvorefter vi snarest vil søge at indkalde til et møde.

Jørgen Hegnsvad, Peter Brinch Iversen, HC Lund, Hanne Nielsen.

Fagfront Biologi har på sit weekend-seminar besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe hvis opgave det er, at optage kontakter til andre fristående grupper med det formål at man på længere sigt vil bygge op til en mere aktiv og organiseret front. Denne beslutning skal ses i lyset af at der på vores seminar var tendenser: 1) udmelding af fronten. 2) blive i fronten med det formål at få den omorganiseret (hvis ikke dette er lykkedes inden et år, tror at være kilden til megen af den dårlige situation, som reproducerer af borgerlige omgangsformer. Dette problem anser vi for at være kilden til megen af den dårlige situation, som reproducerer af borgerlige omgangsformer. Disse konstanteringer af frontens dårlighed som vi mener mange andre medlemmer er enige i, skulle vi gerne få ændret, inden det bliver for sent. Derfor opfordrer vi alle frontens medlemmer til at give deres tilfredshed til kende.

Denne beslutning skal ses i lyset af at der på vores seminar var tendenser: 1) udmelding af fronten. 2) blive i fronten med det formål at få den omorganiseret (hvis ikke dette er lykkedes inden et år, tror at være kilden til megen af den dårlige situation, som reproducerer af borgerlige omgangsformer. Dette problem anser vi for at være kilden til megen af den dårlige situation, som reproducerer af borgerlige omgangsformer. Disse konstanteringer af frontens dårlighed som vi mener mange andre medlemmer er enige i, skulle vi gerne få ændret, inden det bliver for sent. Derfor opfordrer vi alle frontens medlemmer til at give deres tilfredshed til kende.

1) Frontbladet fungerer ad helvede til. I stedet for lange, svært forståelige (dårligt formulerede) oplæg, der for det meste kun nær som politikudvikling for forfatteren og den ene opponent der meldt sig i næste frontblad, foreslår vi at frontbladet laves til et rent informativt organ. Hvad angår fornavnte politikudviklinger bør man altid tilstræbe at de foregår på frontniveau og ikke på individniveau.

2) FFAU fungerer ad helvede. For udenforstående hvilket vi er i og med at vi ikke sender en repræsentant til møderne, forekommer FF at bestå af nogle personer, der er totalt løsrivet fra deres enkelttræk og dermed fra fronten som helhed. Ydermere udgør de nærmest en supplementerende forsamling af mere eller mindre heltidsbeskæftigede "revolutionære". For at komme disse unoder til livs foreslår vi at de enkeltpladser i FFAU (en fra hver front) cirkulerer inden for hver enkelt front. Desuden bør man tilstræbe at FFAU bliver et koordinerende organ og ikke et politikudviklende.

FORMULÆR FRONTENS UDDANNELSESPOLITIK!!

Oplægget her er skrevet ud fra diskussioner om uddannelses- og studenterpolitik, som jeg har været inddraget i i forbindelse med andet Frontarbejde: agit-prop-arbejde, Fronthusarbejde, humaniorapolitiken (de økonomiske problemer og Tværfag), det fagpolitiske arbejde på musik, arbejdet i Frontens central-AU, forholdet mellem Fronten og Rådet (specielt Frontfolkene i Styrelsen), osv. I forlængelse af de mere løse diskussioner var vi nogle stykker som for knap en måned siden forsøgte at etablere en gruppe/diskussion af og formulering af oplæg på uddannelses- og studenterpolitik. Baggrunden for det var - ud over en vurdering af at den uddannelsespolitiske diskussion i Fronten skal igangsættes, hvis vi skal nå at udvikle en sammenhængende politisk praksis i 76/77 - en utilfredshed med at de centralt placerede studenterpolitiske aktive Frontfolk ikke har været i stand til at fremlægge bare antydningen af sammenhængende uddannelses- og studenterpolitisk linje til diskussion i Fronten. Samtidig er der en masse studenterpolitiske praksisområder som, uden videre diskussion, har ligget brak. Altså: når de der har primær relation til et bestemt politisk praksisfelt ikke vil (eller kan) lægge sig til en diskussion, så må nogle andre forsøge at gøre det. Også selv om disse andre måske ikke har så meget konkret overblik over det praksisfelt, som det drejer sig om.

Det følgende er ikke noget særlig godt oplæg. Dels har diskussionsgruppens medlemmer (herunder jeg selv) haft travlt med mange andre ting (bl. a. praktisk uddannelsespolitik og propagandaarbejde), så vi har ikke kunnet nå at lave et fælles oplæg til Frontbladet her. Dels er de uddannelsespolitiske problemer diskuteret alt for lidt i Fronten i det sidste år til at det umiddelbart kan lade sig gøre at formulere en sammenhængende politik. Endelig lider oplægget af begrænsninger ved at det er skrevet individuelt (omend på baggrund af de nævnte diskussioner) og på ret kort tid. Deraf også de mange skønhedspletter i typografien. - Når det udsendes alligevel er det for at give et bidrag til inden sommerperioden at rejse en uddannelsespolitisk og studenterpolitisk diskussion i Fronten. Fordi denne diskussion er NØDVENDIG for udviklingen af en sammenhængende politisk praksis for Fronten.

Oplægget kører i 2 afsnit: Et langt, som forsøger at tage hul på en analyse af forskellige uddannelses- og studenterpoli-

tik. Og et kortere, afsluttende, som forsøger at bringe sammenhæng i de forskellige politiske handlemligheder og tendenser, som analyserne af enkeltområderne udpeger. Herunder også nogle mere konkrete bemærkninger til den aktuelle humaniorasituation.

Det lange afsnit med forsøgene på delanalyser går ud fra følgende 7 områder for en uddannelses- og studenterpolitisk praksis: (1) studieindhold, (2) formelle studierammer, (3) lærernes ansættelses- og arbejdsvilkår, (4) studenternes levevilkår, (5) erhvervsmligheder/arbejdsløshed, (6) decentrale styrelsesformer, (7) overordnet statslig styring og økonomien. (Det 5. af områderne - erhvervsmligheder/arbejdsløshed - er udledt her, dels fordi det er meget få erfaringer der ligger på det område, dels fordi jeg selv ikke har noget relevant kendskab til selv disse få erfaringer.) - De 6 delområder betragtes i 5 trin. Dels under 4 interessesynsvinkler: (1) statslige interesser, (2) lærernes interesser, (3) studenternes interesser, (4) socialistiske interesser, herunder (og på nogle punkter i delvis modsætning hertil) arbejderklassens umiddelbare interesser. Dels som 5. fin et forsøg på i hvert tilfælde at formulere taktiske og strategiske vurderinger, alliancemuligheder, kampformer, agitationsammenhænge, osv.

Som indledning til det hele skulle der selvfølgelig have været en analyse af kapitaludviklingen, statsens aktuelle og langsigtede politik, studenternes placering, venstrebevægelsen, osv. Det må man klare sig foruden i denne omgang. Jeg har fundet det vigtigere at konkretisere en smule, end at repetere og evt. uddybe den generelle analyse. Dette være sagt uden nogen teoretisk fjendskab. Endvidere har jeg droppet kritikken af den førte studenterpolitik. Ikke fordi denne kritik er unødvendig. Tværtimod: meget af den kritik som køres frem fra forskellige sider er trolig vulgær, udifferentieret og politisk perspektivløs. Men jeg har altså prioriteret det mere fremadrettede bud på politiske arbejdsmuligheder højere. Endelig: Jeg har ikke indreflekteret Frontens øvrige arbejdsfelter: Frontorganiseret fagkritik og skoling, arbejdet i forhold til mellemuddannelserne, solidaritetsarbejdet, agit-prop-arbejdet, trykke- og udgivelsesarbejdet, det internationale solidaritetsarbejde, forholdet til arbejderklassens organisationer og primærorganisationerne. Denne begrænsning finder jeg aktuelt nødvendigt, men også kritisabel.

Hermed har jeg også yderligere understreget karakteren af ufuldstændigt diskussionsoplæg. Altså: grib kritikken af Fronten og så videre.

(1) studieindhold.

Statens interesser: Gennem studierne at bidrage til den kapitalistiske økonomis, den borgerlige stats og den borgerlige ideologis reproduktion. Det sker gennem formidling af bestemte ideologiske indhold i uddannelserne og gennem udvikling af bestemte (begrænsede) kvalifikationer hos studenterne. Kapitalaffirmativiteten går primært på forholdet studier/privat erhvervsliv, som kommer mere og mere på dagsordenen. Derudover kræves der også en snævrere og snævrere relation mellem statsfunktioner og studieindhold. Dvs. at kritiske eller på anden måde kontroversielle studier skal slagtes, hhv. forhindres i at komme op. Herunder skal reelt vidensudviklende studenterforskningsresultater nedsættes og holdes tilbage.

Lærernes interesser: Som gruppe vel begrænset til arbejdsvilkårene, her specielt undervisningsbetingelserne. Krav om at kunne undervise i hvad læreren er kvalificeret til, osv. Det betyder imidlertid som hovedlinje, at lærerne vil være traditionsoverrettede mod fagernes overleverede indhold og mod de traditionelle studieformer. Ligeledes sætter den individualiserede lærerforsknings grænser for udviklingen af studieindholdene set ud fra lærernes synsvinkel. Det er nemlig lærernes individuelle forskningsinteresser, som virker undervisningsdeterminerende.

På indholdsplanet kommer lærerne også her let i en dobbelt modsætning, dels til studenterne (med deres krav om "tidssvarende" studier), dels til staten (med dens krav om "moderne" studier). Det må antages at alliancen lærere/studenter er problematisk, fordi den på en gang er lettere (modstand mod den central-statslige, bureaukratiske magt) og sværere (konkrete konflikter mellem lærere og studenter på fagene) end alliancen stat/lærere. For store lærergrupper fremtræder udsækkelse af de enkelte læreres interesser og skær utidig, omend sommetider uundgåelig, indblanding i den uplettede akademiske virksomhed.

Studenternes interesser: Som i forbindelse med lærerne vil det være hér at de politiske skillelinjer i studenterne slår igennem. Men der kan dog fastsættes visse fælles interesser (sofallerhøjest udelukker de mest reaktionære og privilegerede studenter). Ikke fordummende og firkantet kursusundervisning, men problemformulerende og bevidstgørende diskussion omkring teoretiske, metodiske og empiriske forhold. Ikke blot og bar abstrakt metode/teori-diskussion, men empirisk og historisk formidlet til egenskab af det faglige stof. Samfundsmæssig relativisering og spektivisering af studierne, dvs. en moderat politisering af ar-

Selvbestemmelse i arbejdet og kollektive arbejdsformer, som dels kan virke arbejdsdisciplinerende (den individuelle studiensituations diffusitet og opløsning er en voldsom belastning), dels kan lette det individuelle studie- (og eksamens) pres. Dette etablerer, som nævnt, en relativ modsætning til lærerne, som ikke kan er arbejdsorganisatorisk, men også går på studieindholdene. Studenterne vil indføres i det nyeste faglige stof, de vil ikke høre om alt muligt lort der kun har akademisk interesse, de vil have en teoretisk og metodisk formidlet fremstilling af stoffet, de vil tendentielt også have en placering af stoffet samfundsmæssigt og erhvervsrelateret. Det peger endvidere i retning af at studenterne har interesser i projektorganiseret arbejde, som frembringer vidensprodukter, der kan indgå i en anden anvendelsessammenhæng. Det peger også på, at det primære for en studenterinteresse ikke er parlamentarisk formidlet indflydelse, men direkte indflydelse på undervisningen dér hvor den foregår i timerne, på holdene, osv. Det peger endelig på, at studenterne - også i delvis modsætning til lærerne - har behov for en studie- og diskussionsforhold mellem studieindhold og senere erhvervspraksis (evt. også arbejdsløshed).

Endelig må det tilføjes, at der blandt studenterne (i modsætning også her til lærerne, og delvist betinget af studenternes interesse i "tidssvarende" og relevant fagligt stof) hersker en udbredt socialistisk eller i hvert fald social-progressiv selvforståelse. Dvs. at studenterne aktuelt er bærere af en politisk og social studieindholdene.

Der er også noget med praktiske studieinteresser omkring faglige spørgsmål: bred kritisk indføring i faget, veltilrettelagte studieforløb, klare studieplaner og studieforløb, entydig studieadministration, fleksible studieforløb, "demokratiske" lærere, osv., osv. Socialistiske interesser: Kan forbinde sig med statens interesser på spørgsmålet om opbyrdning af traditionelle studieindhold og arbejdsformer, herunder specielt nedbrydningen af den traditionelle enkeltfaglighed og den akademiske isolation. Men alliancen til centrale statsapparater er klart modsætningsfyldt. Som de øvrige alliancer. - Den primære fællesinteresse til lærerne er ~~akkademisk~~ afvisningen af politiske indgreb i forskning og undervisning, ligesom ~~den~~ relativt bred læreropbakning bag kravet om tættere forbindelser mellem forskning og undervisning (jvf. kravet om enhedslærerkategori). - Langt hen kan socialistiske interesser forbindes med studenternes interesser, nemlig f.s.v. som studenterinteresserne vil forsvare.

re en studiefrihed og -selvbestemmelse, som også kommer socialisterne til gode. Men samtidig kræver socialisterne ikke kun studiefrihed, de kræver ^{muligvis} også studier i arbejderklassens og andre brede befolkningsdeles interesser, herunder konkret projektsamarbejde til disse befolkningsdele. Derudover går socialisterne direkte imod de liberale udskjelser, som ligger latent i studenterinteressespositionen, specielt i tilfælde, hvor den forsøges allieret med en lærerinteresse. I alle tilfælde bliver socialisternes hovedkrav frihed for politisk forfølgelse og organisationsfrihed, aktionsfrihed og ret til at deltage i uddannelseskampen på institutterne og de enkelte hold.

Statens styring af uddannelsernes indhold foregår mestendels formelt, bureaukratisk, via lærernes studieadministration og formidlet over teknokratiske uddannelsesinstrumenter. Dvs. at de formelle studierammer spiller en afgørende rolle for statens indholds kontrol med og politiske disciplinering af studierne. Det betyder at socialisterne også må interessere sig for den bureaukratiske del af indholdsstyringen, herunder også for de formelle studierammers indholds betingende effekter. Men det kan kun være den mindste del af socialisternes arbejde. Den afgørende uddannelseskamp foregår som en kamp om indholdet af studierne i den konkrete undervisningsformidling. Det er her kravene skal stilles og kritikken udføres. Det er her kampen skal vindes. I den forbindelse bliver de parlamentarisk-bureaukratiske sammenhænge til blot og bare kanaliseringsskemaer for krav rejst blandt studenterne på hele fag, enkelte årgange eller hold. Studierne kan ikke producere ny studieindhold (i hvert fald ikke med nogen politisk rimelighed), men studierne kan formidle studenterkrav og krav der er rejst af socialisterne blandt studenterne. Studierne kan m.a.o. gennem sin (passive) støtte skærpe kampen.

I denne uddannelseskamp må vi stille kravet om socialistestudiemuligheder konkret og i forbindelse med de dele af studenterne som indtil videre blot kræver ret til samfundsrelaterede og kritiske studier. Vi skal selvfølgelig ikke forsvare de reaktionære studierettigheder. Det må de selv gøre. Vi må stille kravet om kollektive studieformer, som mulighed og som norm. Vi må kræve underordnet af lærernes individuelle (forsknings) interesser under studenterne/studiefrihedens interesser. Vi må stille krav om at disse studiesammenhænge gøres primært afløsningsgivende etc. i forhold til eksamen. Krav om tværfaglige studiesammenhænge osv. - Altsammen konkret formidlet i uddannelseskampen på de

enkelte hold årgange, men fandt også propageret og krævet alment i brede studentersammenhænge. Dette er kampen for socialistiske studieinteresser konkret og alment for midlet, - dels i forhold til studenterne interesser dels i modsætning til den borgerlige uddannelsesinstitution uden at frigøre sig fra nogen af disse sammenhænge. Dvs. uden at løsrive sig fra studentermasserne og uden at have en illusionær opfattelse af de borgerlige studier og mulighederne her. Men også uden at overlade de borgerlige institutioner til reaktionen.

Ved siden af kampen om de borgerlige studier organiserer socialisterne selv skoling og konkrete studier organiseret udenfor den borgerlige institution. Men dette er ikke den eneste selvorganiserede form. Også når studenterne presses særlig hårdt af statsmagten vil de gribe til selvorganiserede studieformer, hvor de udsletter studierne statsbestemte indhold og tager sagen i deres egen hånd. For en tid, som regel. Men alt afhængig af kamptraditionernes udvikling også over længere perioder.

(2) formelle studierammer.

Statens interesser: De formelle studierammer virker politisk og indholdsmæssigt disciplinerende, økonomisk og teknisk effektiviserende. Derudover splitter de lærere og studenter (det er lærerne som administrerer disciplineringsystemerne), ligesom de formidler ideologisk ind over studenterne (hierarkisering, konkurrence, angst, osv.) og behandler dem forskelligt alt efter socialt udgangspunkt og erfaringer. Systemet er således socialt og psykologisk undertrykkende. Undertrykkelsen er netop formidlingen for de borgerlige studieindhold.

Lærernes interesser: På den ene side har lærerne heller ingen interesse i splittelsen lærere/studenter. Det giver sig også udtryk i at meget rigide administrative og undertrykkende systemer er det vanskeligt at loyalisere lærerne til. Men på den anden side er de formelle studierammer en af betingelserne for at lærerne kan sætte deres interesser igennem overfor og i modsætning til studenterne. Lærerne har altså igen her et vist interessefællesskab med staten.

Studenternes interesser: Er på den ene side radikalt at afvise den psykiske, sociale, ideologiske og arbejdsmæssige disciplinering og effektivisering. Derved afslører også studenterne småborgerlige bevidsthedsforudsætninger smig, men samtidig har de på disse områder ensartede interesser med andre hvis arbejde er underlagt "ydre magter". På den anden side er der ikke noget

socialt tilfredsstillende (endsige progressivt) i at "læge student", og bare flippe & deruda. Samtidig afsnører den re akademisk selvoptagede arbejdsværing studenterne fra enhver samfundsmæssig sammenhæng og fra andre - arbejdende - befolkningsgrupper. Og i praksis er det ikke studenternes interesse ikke intellektuelle at bestille noget, men tværtimod at bestille noget/meningfuld og samfundsrelevant under socialt tilfredsstillende arbejdsforhold. - Af væsentlige disciplinærmidler indenfor de formelle studierammer ligger: eksamen (evt. i den skærpede form af stopperver), fortabelse af studieplads, relegering, studie tidsnormeringer (som skal følges), studenteregistrering, fortabelse af uddannelsesstøtte (som dog for tiden "kun" er rentebelende lån og meget små stipendier), modulopbygning af studierne (med helt op til 5-6 småmoduler pr. semester) og over det hele lærerkorpsets og uni-administrationens kontrol med at der blive arbejdet (der ligger selvsagt også praktiske sanktionsmuligheder, om ikke andet så simpel chikane eller dulgte eksamenstrueller). Studenterne har ingen interesse i som sådan at undgå enhver form for "kontrol" med deres arbejde. Derimod har de interesse i at undgå forskellige virkninger af kontrollen: Den interesse hierarkisering blandt studenterne og individualiseringen i studier og eksamen. Dvs.: ugraderet bedømmelse og kollektive arbejds- og prøveformer. Udsmidning fra uddannelsesstedet af politiske, fagpolitiske eller sociale grunde. Dvs.: kamp mod fortabelse af studieplads og relegering. Den politiske og faglige detailregistrering af studenternes arbejde. Dvs.: krav (også til lærerne) om at afvise registreringsystemer, der kan anvendes til politisk/faglig forfølgelse. (Det er selvfølgelig småborgerligt blot at propagandere mod "den store registreringsmaskine" som noget forskrækkeligt i sig selv.) Opplittningen af studierne i smådele, atomiseringen og dermed fremmedbestemmelsen af arbejdet (uanset at modulerne fremtræder som noget man individuelt vælger selv). Dvs.: kamp mod modulsystemet, krav om sammenhæng (også strukturelt) i studierne på langs og på tværs, bekæmpelse af modulstrukturen konkret, hvis den gennem sættes.

Socialistiske interesser: Adskiller sig her ikke væsentligt fra studenternes interesser, omend behovet for sikring mod politisk/faglig forfølgelse selvfølgelig stiger jo længere man kommer ud på venstrefløjen. Tendentielt stiger angsten også og det må - her som blandt studenterne i almindelighed - modarbejdes intansivt, fordi det virker politiske demobiliserende.

Samtidig skærper inddragelsen af arbejderklassens interesser her behovet i arbejderklassen for økonomi og effektivitet i uddannelsessystemet. Det er denne klassens arbejde der producerer den materielle samfundsrigdom; klassens arbejdsvilkår er strenge og de blir strengere med kapitalens historiske udvikling. Arbejderklassen og socialisterne har interesse i at retten til samarbejde ud over uddannelsesinstitutionernes rammer sikres formelt, ikke kun (som i forbindelse med studenternes mere abstrakte interesser) for at sikre forholdet mellem studium og erhverv, men specielt for at kunne udnytte uddannelsesinstitutionerne og vidensproduktionen for arbejderklassens og andre progressive befolkningsdelers politiske og økonomiske kamp. Forudsat i indholdsmæssige tilknytninger (jvf. RUC) vil dele af arbejderklassen og befolkningen iøvrigt kunne mobiliseres for en formulering af støtte til studenternes kamp mod konkrete politiske overgreb (jvf. igen RUC-udsmidningen som eksempel).

Det har aldrig været socialistisk politisk at kræve at studenterne ikke skal arbejde, eller ikke skal dokumentere af de arbejder.

(3) Lærernes ansættelses- og arbejdsvilkår.

Statens interesser: Tilnærmelse mellem mellemuddannelser og højere uddannelser (de mange afgangstrin og alt det der) er forbundet med ophævelse af den traditionelle forsker/underviserkategorier. Tendensen er intern hierarkisering i lærergruppen: mange HUA'er, som ikke har forskningsmuligheder, få lærere der selv indgår i et fagligt-forskningsmæssigt meriteringshierarki (og som har bedre løn- og arbejdsvilkår end HUA'erne). Dertil et relativt udbygget administrativt hierarki, der primært arbejder sammen med "senior-lærerne". - Ønske om løbende at kunne afskedige lærere: (a) for at kunne slippe af med politisk aktive lærere, (b) for at kunne slippe af med ineffektive lærere, (c) for at kunne regulere de enkelte studiers kvantitative omfang. I forbindelse med det sidste kræves der også et vist mål af helt løst ansatte lærere. - Hierarkiseringen på løn, prestige, arbejdsvilkår kan, forudsat at modsætningerne ikke udvikler sig for hidtil, betinge en mest muligt fagadministrativt loyal lærergruppe. En lærergruppe som bliver til instrument for disciplinering af studenterne i den daglige undervisning og især i forbindelse med eksamen.

Lærernes interesser: Det rummer selvfølgelig modsætninger for mange lærere at være instrumenter for statens uddannelsespolitik og at bringe sig i et modsætningsfyldt og fremmedgjort forhold til studenterne. Lærernes organisationer fører stort set en klar privilegiepolitik på ansættelses- og arbejdsvilkår, som (a) er delvist på tværs af statens interesser, (b) ikke imødekommer de yngre læreres og de arbejdsløses interesser, (c) på en del områder er i modsætning til studenternes interesser, og (d) ikke er progressiv, endsize da socialistisk orienteret. Men det helt afgørende er selvfølgelig, at den undertrykkelse som ligger i statens fremtidige politik på lærernes ansættelses- og arbejdsvilkår er i modsætning til størsteparten af lærernes arbejds-mæssige, faglige og sociale interesser, omend aktuelt ikke nødvendigvis deres politiske interesser.

Men det væsentlige er selvfølgelig at den undertrykkelse som ligger i statens fremtidige politik her er i modsætning til hovedparten af lærernes arbejds-mæssige og sociale interesser, omend aktuelt ikke nødvendigvis deres politiske ditto.

Studenternes interesser: En lærergruppe, som konkret kan forbinde undervisnings- og forskningsarbejde for studenterne. Som er fleksibel og imødekommende overfor studenternes konkrete studieinteresser. Som ikke administrerer de formelle studierammer stramt. Der ligger en interesse i at kunne få udelukkende undervisere ud, ligesom der ligger et behov for at den enkelte lærer ikke er unødigt arbejds-specialiseret, men kan fungere afslappet og ikke-konkurrencepræget (i forhold til andre lærere) i forhold til mange forskellige studieinteresser.

Socialistiske interesser: Ansættelse af duelige socialistiske som skal kunne arbejde politisk/fagligt uden bureaukratisk eller fagpolitisk indblanding. Som skal kunne organisere sig i forhold til studenterne uden at være hængt for at miste deres jobs. Så tidlig skal det forhindres at et faghieraki enten tvinger socialisterne ud i individualiserede forskningsprocesser eller umådelige kursuspregede undervisningsforpligtelser. De skal kunne indgå i projektarbejde, metodediskussioner, fagpolitiske diskussioner osv. i forhold til studenterne. - Hvad angår umiddelbare arbejderinteresser så må de ligge på det indholdsmæssige dermed ikke adskille sig væsentligt fra socialistiske interesser på sagen. Hvad angår lærernes/akademikernes lønninger har jeg nævnt det andetsteds.

Hvad angår politiske krav, så peger det her på følgende: Socialisterne har ingen interesse i at opretholde den traditionelle adskillelse mellem lærernes undervisning og deres individuelle forskning, ligesom vi ingen interesser har i lærerhierarkiseringen. Kravet må altså være en enhedslærerkategori, hvis forskningsaktiviteter udfolder sig konkret i forhold til studenternes arbejde. De skal være HUA'ere hele banden, men HUA'ere som ingår praktisk-kollektivt i studenternes projektarbejder eller hvad det nu hedder. Dvs. studenterne skal i forhold til lærerne deltage i bestemmelse - i den konkrete fastlægning af undervisnings- og forskningsindhold og arbejdsformer. U.ass.-kategorien, som både fagpolitisk og socialt er en vanvittig kategori skal udslettes. Derimod skal der overføres penge til studenterselvorganiserede studieaktiviteter, hvor det er relevant. Uvuelige lærere skal smides ud. Dvs. bedømmelse af lærernes arbejde f. eks. hvert fjerde år. Ikke sådan at de kan afskediges vilkårligt (det vil blive instrument for politisk forfølgelse af socialister især), men sådan at de ryger ud, hvis de ikke har lavet noget ordentligt arbejde.

Fastlæggelsen af de her ting sker centralt statsligt og i forhandlinger mellem lærernes organisation(er) og staten. Hvis man altså ser parlamentarisk-organisatorisk på det. Det peger i retning af et politisk-organisatorisk arbejde indenfor magisterforeningen/AC. Det er usandsynligt at forestille sig studentreaktioner på lærerkategorierne. I hvert fald aktuelt. Men der kan stilles studentpolitiske krav, som virker splittende ind over lærerne, som kan angribe en reaktionær politisk linje dominans blandt lærerne og i deres organisationer. Det skulle imidlertid ikke være umuligt at opbygge en ret bred basis blandt lærerne for den tendens, som jeg har skitseret ovenfor. Forudsat at der kan oprettes en socialistisk organisering blandt lærerne, som kan fungere politisk-organisierende på kravene, og som kan være konkret forbundet med de socialistiske studenter.

Man skal forresten huske, at lærerne (specielt i overenskomst-situationer) har et temmelig stærkt strejkevåben, som evt. endda kunne køres direkte sammen med studentpolitiske initiativer.

(4) studenternes levevilkår.

Statens interesser: Med et minimum af økonomisk indsats at sikre en høj studieeffektivitet. Kvalitativ adskillelse af levevilkårene som student og færdiguddannet (hierarkisering internt i "akademikergruppen" og præstationsræs). Indgrib overfor levevilkårene som disciplinerende sanktionsmulighed.

Lærernes interesser: Begrænsede. Men: forbedring af studenternes levevilkår kan konkret social-politisk fungere begrænset ind over lærernes (principielt: de færdiguddannede i statsansættelse) løn, - omfordeling internt i "akademikergruppen". Og: det kan i et vist omfang virke irriterende for lærerne hvis studenternes arbejde lægges brak af erhvervsarbejde og lign.

Studenternes interesser: Ganske enkelt sikring af minimalt acceptable levevilkår uden at have ^{gælds}brusler osv. hængende over hovedet. Men samtidig en interesse i at begrænse de arbejdsfaktiverende og politisk disciplinerende effekter af f. eks. uddannelsesløn. (Studenterne som sådan har ikke interesse i høje akademikerløninger, omend der tendentielt ligger modsætning heromkring.) For resten: de velstillede reaktionære studenter (af "god familje") er modstandere af udd. løn el. lign.

Socialistiske interesser: Arbejderklassen er primært finansierende også i forhold til studenternes levevilkår. Det ligger her som økonomisk interesse at uddannelsesløn ^{el.} lign. finansieres uden om beskatningen af arbejderklassens lønninger. Set ud fra en indkomstudligningssynsvinkel er det klart at akademikerløningerne skal ned (- det vil også mulliggøre en ideologisk kamp mod det indkomstmæssigt begrundede akademikerhad). På et mere konkret plan må socialisterne være interesseret i, at også de økonomisk dårligt stillede studenter kan indgå i det fagpolitiske, fagkritiske og studenterpolitiske arbejde, ligesom socialisterne må alliere sig med studenterinteresser her og påvise hvad der er bejngelserne for en alliance til arbejderklassen i spørgsmålet om studenternes levevilkår.

De umiddelbare aktionsmuligheder på dette område er begrænsede. Der kræves en meget omfattende agitation, mobilisering og aktionsplanlægning, hvis der overhovedet skal kunne gennemføres aktioner ud over det rent demonstratonsmæssige. Det står imidlertid ikke i vejen for at opprioritere udformningen og pagaderingen af kravene på området. Dette vil samtidig være en kritik af statens rolle i det kapitalistiske samfund. Jeg synes det er vanskeligt at vurdere mulighederne i et strategisk per-

spektiv, bl. a. fordi opnåelse af faktiske sejre på området så vidt jeg kan se er betinget af en ret bred alliance til arbejderklassen (og andre dele af befolkningen). - Uden en sådan alliance skulle det dog/være muligt at opnå begrænsede fremskridt for studenternes levevilkår. Hvilke altså peger på muligheden af at fastholde og udbygge nogle ret snævre kamperspektiver. Også dette vil, såvidt jeg kan se, kræve et meget omfattende organiserende arbejde omkring kravene.

(5) Erhvervsmuligheder/arbejdsloshed. - Udelades indtil videre. Jeg anfører det alligevel her for at understrege vigtigheden af spørgsmålet.

(6) decentrale styrelsesformer.

Statens interesser: Ideologisk en interesse i at lægge bånd på politisk bevægelse gennem postulatet om "nædemokrati" og hvad det nu eller heder. Altså legitimeringsinteresser. Praktisk en interesse i at sikre et smidigt og effektivt administrativt system. - Står i delvis (praktisk) modsætning til interesser i centralt at fastlægge snævre rammer for de centrale styring, hvor de centrale statsapparater skal sikre arbejds-effektivisering og politisk disciplinering af studenter og lærere.

Lærernes interesser: Selvbestedemmelser over eget arbejde. Men her står lærerne ikke kun i modsætning til staten, men også til studenternes. Kæv om indflydelse på forskning og undervisning. Har lærerne (eller hovedparten af dem) brug for staten imod studenterne så vælger de staten og håber på at bevare en væsentlig selvbestemmelse i kraft af deres faglige placering. - En del autoritært og socialstatsligt indstillede lærere synes iøvrigt at have behov for centralt fastlagte rammer for studierne. Staten = samfundet, you know!

Studenternes interesser: Selvbestemmelse over eget arbejde. Indflydelse på studieindhold, arbejdsformer og formelle studie-rammer. Mulighed for på hold osv. at opstille programmer som bliver godkendt/accepteret. (Det her gælder selvfølgelig ikke for reaktionært-autoritære studenter.) Forøget centralisering af styringen vil begrænse studenternes muligheder for indflydelse på eget arbejde.

Socialistiske interesser: Vores kampmuligheder for mindskes jo højere vi kommer op i et administrativt hierarki. Decentrale styrelsesorganer er en væsentlig betingelse for kanalisering af kampen om studieindholdene, arbejdsformerne og eksamensvil-

kårene. Styrelsesforholdene virker således ind på betingelserne for kampen om socialisternes eget arbejde, såvel som socialisternes fagpolitiske arbejde i forhold til de øvrige studenter. Dvs. at vi på samme tid har en interesse i at fastholde de decentralle styrelsesformer og i at begrænse de centrale styrende organers udfarende fagpolitiske indgriben. De decentralle styrelsesformer skal bruges til at kanalisere de faktiske bevægelser på fagene, de skal bruges til at forbedre vores kampmuligheder.

Hovedkravene her er såvidt jeg kan se ret enkle og præcise. Jeg mener endvidere at de må fastholdes så ultimativt som muligt, specielt i konkrete konfliktsituationer, men også omkring f. eks. en ændring af styrelsesforholdene (Styrelsesloven). Og jeg tror at der i en del tilfælde og på en del fag vil være et ret omfattende aktionsberedskab.

(7) den overordnede statslige styring og økonomien.

Statens interesser: Et administrativt system som fra top til bund sikrer den størst mulige effektivitet, konfliktfrihed, politisk-indholdsmæssige styring og prioriteringsmæssige justerbarhed. Systemet skal, udover at være central-styret, rumme ledgittimitet i forhold til "bunden", hvilket bl. a. kan opnås ved at lægge tilsyneladende beslutningskompetencer nedad i systemet; noget der også kan virke direkte effektiviserende. Den økonomiske styring sker på grundlag af mere eller mindre løst faste forudsigelser (prognoser) om samfundsudviklingen fremover. Og den kræver en opdeling af uddannelsessystemet i overskuelige og administrerbare enkeltdele, der skal indgå i de økonomiske prioriteringer. Dette betyder bl. a. opdeling i forsknings- og undervisningsinstitutioner, ligesom det betyder ophevelse af den traditionelle institutionsautonomi. F. eks. er det ikke rationelt for en statslig styring, at universitetet selv fordeler mellem de forskellige hovedområder. Det er via de økonomiske styring at de afgørende materiel-produktive rammer testes for udviklingen af de forskellige områder indenfor uddannelsessektoren. Men samtidig arbejder staten på at få et andet instrument til sin rådighed, nemlig den fuldstændige, formaliserede

adgangsbegrænsning overalt i systemet. Dette er også en materiel styringsfaktor til op- og nedprioritering af forskellige uddannelsesområder i forhold til hinanden, og af uddannelsessektoren som helhed. At alternativet til uddannelse idag i de fleste tilfælde er arbejdsløshed er åbenbart ikke statens sag. Samtidig er den centralstatslige styring de væsentlige instrumenter til effektivisering og disciplinering af studenter og læreres arbejde: uddannelsesstøtten, studenterrøgstrenging, lærernes arbejds- og ansættelsesvilkår, fastlægnning af overordnede studiestrukturer, og adgangsbegrænsning (som primært virker disciplinerende i forhold til dem der gerne vil ind et sted, f. eks. disciplinerende overfor gymnasiaster/HF'ere der gerne vil ind på universitetet). - Den central-statslige styring og opbygning af administrative kontrolapparater skal formidle en teknokratisk og politisk tilpasning af uddannelsessektoren til kapitalens behov. Dvs. opprioritering af kapitaladækvate uddannelser, nedprioritering af kritiske hhv. traditionabelastede reaktionære uddannelser. Dvs. angreb på politiske "farlige" uddannelser og på uddannelsesrelikter rundt omkring. Det sidste sker samtidig med en omstrukturering af de traditionelle uddannelsesområder, jvf. især de tendenser som kan ses ved uddannelsescentrene. - OSV. Det er et af de mest analyserede områder i de sidste år, så jeg vil ikke sække videre i de her generaliseringer.

Lærernes interesser: Statens centralstyring virker primært som et disciplineringsinstrument overfor studenterne, hvorfor lærernes interesser vil være afhængige af hvilken politik staten konkret foreslår. F. eks. kan nedlæggelse af institutioner/områder betinge afskedigelse af lærere, hvorved der oprettes interessekonflikt. Endvidere ligger der et generelt forhold omkring selve styringen: at lærerne som gruppe har en interesse i at sikre deres fagpolitiske og -administrative indflydelse decentralt. En koncession som staten giver alt afhængig af de politiske tendenser i lærergruppen. - Generelt er der nok tale om en til stadighed latent modsætning mellem traditionsombydende statsstyring og lærerens kvalifikationer og faglige interesser. Iøvrigt: behovet for en stabil statslig politik. Studenternes interesser: Den statslige centralstyring fremtræder for studenterne umiddelbart som undertrykkende dirigisme: administration og kontrol i hoved og røv (bogstavelig talt), politisk bestemte "rationelle" prioriteringer, tilfældigheder og politisk overgreb. På den anden side er det meget

vanskeligt for en studentpolitisk praksis at mobilisere studenterne til kamp mod statens generelle overgreb. Det er først når de politiske overgreb bliver til konkret undertrykkende statslig praksis at studenterinteressebevidstheden bliver politisk handleuelig. Som regel da. Visse ting, f. eks. de generelle styrelsesforhold, vil formentlig stadigvæk besidde interessepotentialer for bevarelsen af den decentrale styring. Den socialdemokratiske studentpolitiske bevidsthed - staten som samfundets repræsentant, der skal bestemme direkte i forhold til uddannelsernes indhold og struktur - må betragtes som en ren og skær udartning uden forbindelse til studentmassernes erfaringssammenhæng.

Socialistiske interesser: Det er et udgangspunkt at en centralstatslig styring af uddannelserne ~~vi~~ være et væsentligt element i socialistiske samfunds uddannelsespolitik. Altså: krav om planlægning af uddannelserne. Men som socialistisk krav: den kapitalistiske stat kan ikke - IKKE - styre uddannelsessektoren i arbejderklassens og befolkningens interesse. Samtidig vil det være et væsentligt led i socialistiske samfunds uddannelsespolitik, at uddannelserne konkret forvaltes af baskomiteer bestående af lærere, studenter og arbejdere (i socialistisk bred forstand). Arbejderkontrol med uddannelserne er selvfølgelig et utopisk krav i et kapitalistisk samfund, men dog et krav som må propaganderes og i videst muligt omfang efterhånden forsøges indløst i praksis, hvor det er muligt. (??) Vi ved et vores kampmuligheder formidskes jo højere vi kommer op i det statslige politiske og administrative bureaukrati. Derfor modarbejder vi centralstyring^{en} generelt og i dens konkrete gennemslag. Fordi den er en politisk styring på kapitalens betingelser, som begrænser vores konkrete arbejdsmuligheder indenfor uddannelsessektoren. Socialister har ingen illusioner om en politisk rationel statsstyring i et borgerligt samfund. Socialisterne kan på det her område alliere sig ret bredt indenfor uddannelsessektoren (helt klart til studenterne, hvis motiver godt nok langt hen er småborgerligt anti-centralistiske, men også til lærerne) og i forhold til andre statslige lønarbejdere. Derudover må der - formidlet over konkret solidaritets- og støttearbejde samt konkret samarbejde - opbygges alliancer til arbejder^{en} osv. udenfor uddannelsessektoren. Kampformerne må, udover primært at bygge på kampen om uddannelsernes indhold osv., være brede mobiliseringsmod/Generelle statslige centralisering mod de konkrete over

greb som kommer på bestemte fag, overfor bestemte studentegrupper, projektarbejder, osv.

Forsøgsvis afslutning.

Det sidste her bliver meget kort og uafklaret. Hvad der ikke gør så meget. Det kan understrege karakteren af det her slutafsnit: at præcisere nødvendigheden af at tænke mange forskellige arbejdsfelter sammen i en politisk taktik og strategi for Frontens arbejde på Universitetet, indenfor uddannelsessektoren og ud over Universitetets rammer i forhold til lønarbejdergrupper. - Årsagen til at det sidste her ikke bliver ret udbygget er at jeg skal afleveret oplægget om ca. 1 time.

Der er, såvidt jeg umiddelbart kan se, 2 afgørende hovedopgaver: kampen om studieindholdene og kampen om studenternes levevilkår. Hvad angår det første område, så fremgår det af det foranstående, at denne kamp efter min opfattelse må føres der hvor studieformidlingen sker, i forhold til de konkrete studieindhold. Dette stiller først og fremmest krav om at udvikle organiseringen på de enkelte fag osv. Det er i forhold den konkrete kamp om studieindholdene at spørgsmålene om de formelle studierammer, lærernes placering, osv. må ses. Det vil sige at det også er ud fra de mere eller mindre umiddelbare politiske studieinteresser at en politiske bevidsthed om de overordnede rammesættende strukturer (herunder styringsstrukturene) må opbygges. Det sker gennem agitation og propaganda på uddannelsespolitiske hovedspørgsmål og gennem fælles aktion i situationer hvor det er muligt. Det må i den forbindelse fastholdes at det kun er i meget ringe omfang, om overhovedet, at vi i den nuværende fase kan påvirke statens uddannelsespolitik. Dvs. at det skal fastholdes at effekterne af agit-prop, mobilisering og aktion primært går i retning af en styrket kamp om studieindholdene. Og vi må ikke nære illusioner om mulighederne for at opbygge politisk bevidsthed og aktionsberedskab blandt studenterne på de almene kampområder, statslige strukturreformer, og hvad det nu alt sammen hedder.

Hvad angår det andet område, så må vi erkende, at socialisterne - her ikke mindt Fronten - har forholdt sig for passivt, ja næsten nonchalent, til problemerne omkring studenternes materielle levevilkår. Der ligger her en enormt agit-prop- og organiseringsopgave som forudsætning for at kunne opbygge en kamp for rimelige økonomiske og boligmæssige vilkår for studenterne, ligesom levevilkårene også omfatter en stillingtagen til studenttern eksistensvilkår på institutionerne. Men samtidig ligger der på dette felt - specielt i første omgang omkring boligproblemerne - mulighed for at forbinde studenternes krav med kampen i andre befolkningsgrupper. Jeg kan desværre ikke sige mere om det lige her. Uddybninger må komme senere i diskussionen.

Adgangsbegrænsning er et aktuelt hovedspørgsmål og jeg vil lige kort skitsere hvad synspunkterne her får for konsekvenser i en vurdering af adgangsbegrænsningspolitikken: Vi kan ikke forvente at kampen mod adgangsbegrænsningen kan vindes. Dertil er marginaleffekterne af en adgangsbegrænsning (økonomisk og politisk) for store, set ud fra statens interesser. Dvs. at kampen mod adgangsbegrænsning primært rummer antikapitalistisk agitation og politisk organisering. Dette i forhold til universitetsstudenterne og gymnasialer/HP'ere. Men samtidig skal kampen mod adgangsbegrænsningen medvirke til at opbygge aktionsberedskab for situationer, hvor adgangsbegrænsningens politiske effekter slår konkret igennem, f. eks. i forbindelse med politisk nedlæggelse af kritiske studier og lign.

Den ultimative fastholdelse af decentrale styringsmuligheder er nævnt i det foregående, så det udelades her.

Hvad angår problemerne omkring erhvervsmuligheder/arbejdsloshed så vil jeg kun fastholde, at et arbejde omkring disse ting må påbegyndes og udvikles i Fronten NU. Vi har snakket om det længe. Nu må vi begynde at foretage os noget. Det skal der udvikles diskussions- og organiseringsformer for.

Endelig til humaniorasituationen:

Vi - dvs. Fronten og Studenterrådet - må tage denne situation i vofes egen hånd nu. Der har været nok af parlamentariske fiksfaksier. Krav om afklaring af humanioras økonomi inden en bestemt dato (f. eks. 8. juni). Afvisning af enhver form for ekstern administration af fakultetet. Studenterne (og "fagene") har krav på at kende deres arbejdssituation til efteråret før sommerferien begynder. - Vi må huske at eksamensræset stiller sig i vejen for såvel agit-prop som mobilisering på spørgsmålet. Hvis der ikke er penge (nok) til efteråret må vi fastholde

111

at de statslige studieplaner bryder sammen. Det betyder at studenterne (og lærerne) ikke længere er forpligtet af disse studieordninger. Arbejdet må derefter organiseres uafhængigt af disse ordningers krav. Den adskvate form herfor er selvorganiserede studier, hvor ældre og yngre studenter går sammen i projektgrupper, og hvor de faste lærere kan deltage i arbejdet på studenternes præmisser. Resultaterne af arbejdet skal - uafhængigt af indholdet og dermed forholdet til studieordningernes krav - godskrives i forhold til eksamen, hvis der er tale om ordentligt arbejde. For de studenter som får behov for det må der kræves SU-forlængelser (men husk: SU er lån, som vi selv skal betale tilbage; det er ikke uproblematisk at forlange SU-forlængelse; det er jo heller ikke meningen at glorificere opholdet på det borgerlige universitet).

De ting der skal tages op til efteråret må være de maksimalt politiserende problemer, som der er mulighed for at propagande som arbejdsindholdet på de enkelte hold. Det kan ikke fastlægges overordnet, hvad det er. Men vi må køre en diskussion op om det i Fronten. Lære af hinandens forsøg, fejl og resultater. Men det er klart at studentpolitiske, uddannelsespolitiske og smafundsmæssige problemer må stilles centralt. Også for at forhindre, at der blot bliver tale om en eller anden alternativistisk faglighed.

Der må stilles krav om kanalisering af penge til studenternes selvorganiserede arbejde. F. eks. ved at overføre U.ass.-pengene til de enkelte hold. Det er der - begrænsede - tekniske muligheder for i en kortere periode.

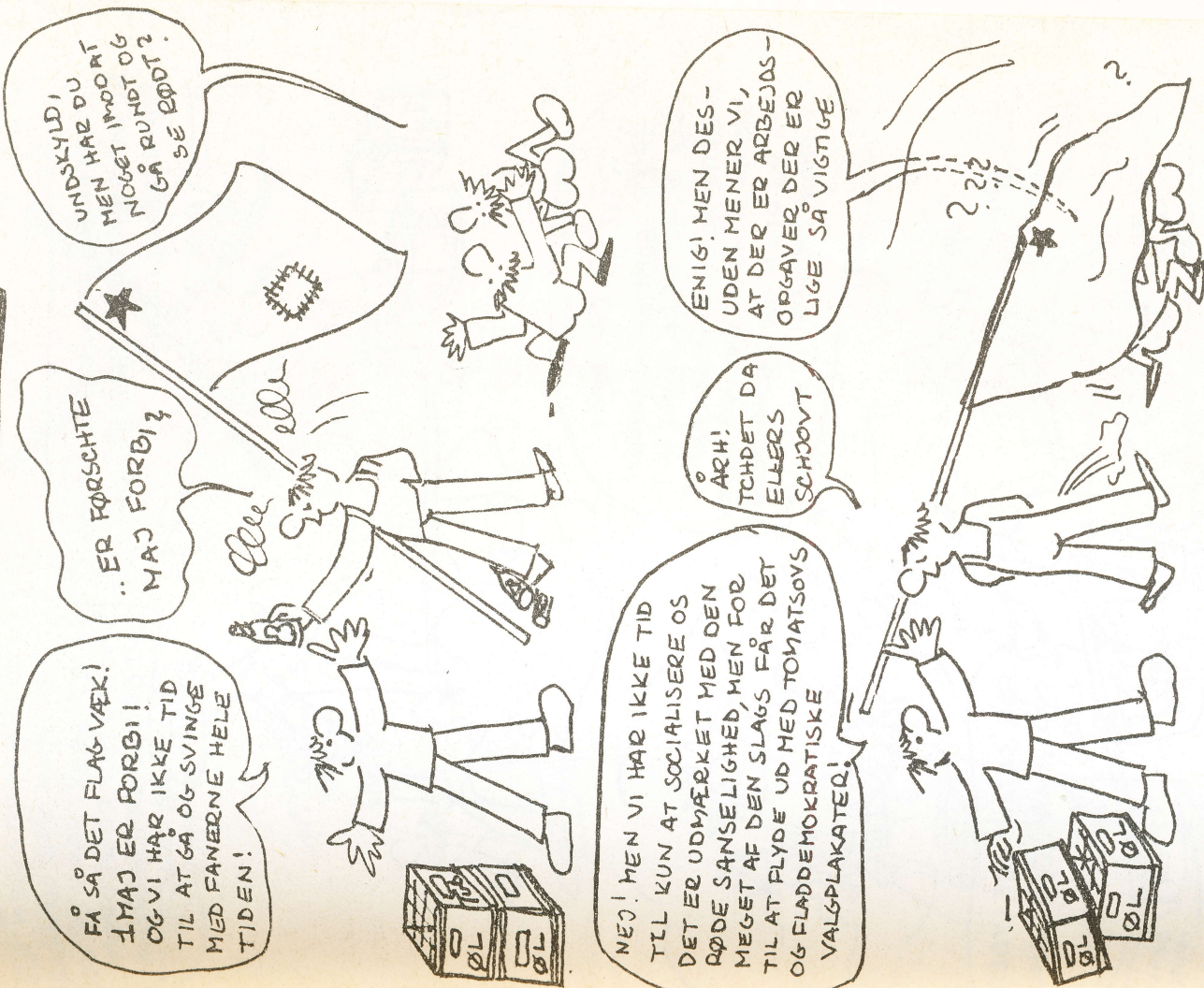
Endelig må vi politisk-agitatorisk få påvist og begrundet at denne form for "aktiv studiestrejke" er en politisk kampform for sikring af humanioras fremtidige arbejde. Hvis vi accepterer at administrere en umulig økonomi vil vi tværtimod få ødelagt arbejdsmulighederne fremover. Dvs. at selvorganiserede studietaktiviteter og udbygget fagpolitisk arbejde til efteråret er en politisk aktionsform for vores krav, samtidig med at det besidder politisk kvalitet i sig selv.

Jeg ved ikke om Fronten og Fagfronterne især har styrke til at løfte det her projekt, - eller vil kunne få det gennem processen. Det må vi selvfølgelig diskutere meget omhyggeligt. Hvis ikke vi har den styrke vil der nemlig være tale om en demobiliserende og demoraliserende nederlagslinje, der vil få studenterne til at vende sig imod Frontens forsøg på at føre socialistisk politisk ved universitetet.

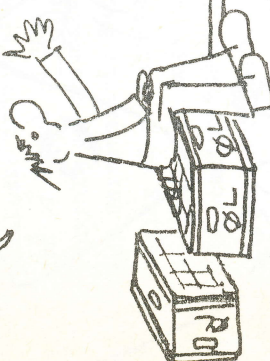
Endelig til de aktuelle organisationsformer for kampen. Jeg vil blot markere min position og dermed igen understrege karakteren af diskussionsoplæg: Der findes én fælles organisation for studenterne, nemlig Studenterrådet med dets organer på forskellige niveauer. Dette apparat må Fronten bakke fuldstændigt op og vi må i praksis begynde at forholde os mere aktivt til arbejdet i Rådet, herunder også til placering af politiske arbejds kræfter, frontfolk, indenfor Rådet. Ved siden af Rådet må der udvikles socialistiske organiseringer decentralt og centralt. Det aktuelle udtryk herfor er, ved Århus Universitet, Fagkritisk Front. Den selvstændige organisering af socialister må fastholdes ultimativt. Den kan ikke erstattes af nogen form for bred demokratisk uddannelsesfront, ligesom oprettelse af en sådan vil kunne vanskeliggøre socialisternes arbejde. Den brede demokratiske studentorganisation er pr. historisk definition Studenterrådet. Fungerer Rådet ikke som sådan, så må vi få det til det. Endelig vil der i konkrete situationer udvikles - kunne udvikles - mobiliserings- og aktionsorganiseringer, der for tilfældet opretter deres egne koordinerings-, beslutnings- og agit-prop-organer. Disse vil være tidsbestemte og falde sammen når den konkrete politiske kamp der har skabt dem er slut. Her må vi til enhver tid være rede til at gå ind, som studentepolitisk og fagkritisk skolede kammerater, som frontorganiserede der gir den alt hva den ka ta også i de konkrete aktionsammenhænge.

C.C. Møller
19/5-1976.

TOBISSERNE

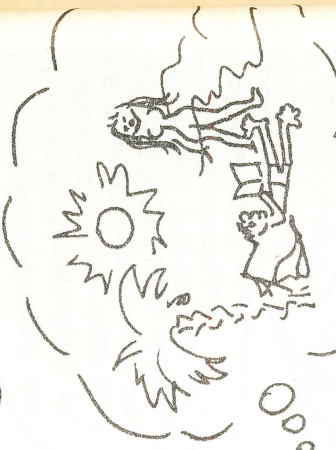
JÅ TÆNK PÅ FRONTHUSET OG HVM. SITUATIONEN TIL EFTERÅRET, OG SOMMERSKOLINGEN!

ER DU FRA FORSTANDEN, TOR ER DET ALLEREDE SOMMER SÅ 'ET SANKT HANS OG GR LOVSDAG OG REBILDPEST OG... OG.. SCHAKLINGSBANKEN... KEN...

LUK SYLTEN OG HØR EFTER! SOMMERSKOLINGEN SKA SNART VÆRE KLARI SKITSEFORM OG FOLK SKA FINDE UD AF, HVAD DE HAR FOR BEHOV OG HVORDAN DE VIL HA DERES BEHOV DÆKKET.

FOR SATAN! DET LYDEE GODT! KA JEG FORMIDLE MINE NU?

HOLD MUND! ENVIDERE SKA VI HA MØDE OM FRONTHUS. VI SKA SNAKKE POLITVÆRTSHUS, POLITROCK, POLITSOCIALTET, POLIT...

...SKRAT...VEVRUD - SIGTEN: DER ER UDSIGT TIL ET HØJTRYK OVER POLITTERNE, DER BEVÆGER SIG LANGSOMT BORT FRA POLØKKERNE ...!!

ER POLIT NOGET TIL AT PUDSE SKO I ?

DEN FÅR SATAN-DA-DULME IK' POLIT, FOR TIDEN!!

